ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας 100
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10010 Αθήνα
ΕΛΤΑ Hellenic Post
κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

εργατικη αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα
www.sek-ist.gr 29 Αυγούστου 2007 Νο 781 τιμή 2 ευρώ

ΤΑ ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ

σβήστε τους

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

ΕΝωτική ΑΝΤΙκαπιταλιστική Αριστερά

Αφίσα που κυκλοφόρησε η **ΕΝ**ωτική **ΑΝΤΙ**καπιταλιστική **Α**ριστερά

Η οργή βγαίνει στους δρόμους

σελ. 20

Με 308 υποψή-φιους σε όλη την Ελλάδα τα ψηφοδέλτια της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

σελ. 8, 9

Περιοδείες και εκλογικά περίπτερα της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. παντού

σελ. 6, 7

80 Χρόνια ΣΑΚΟ & ΒΑΝΤΣΕΤΙ

σελ. 14

Η Αντίσταση στις ρατσιστικές δολοφονίες Από τον Οτσε Οκμπουεφι στον Τονι Ονουα

σελ. 2

Μαζική ενωτική απάντηση στις ρατσιστικές δολοφονίες

Η δολοφονία του Νιγηριανού μετανάστη στην Καλαμαριά της Θεσσαλονίκης, είναι ένα ακόμη δείγμα του ρατσισμού της αστυνομίας και της κυβέρνησης της ΝΔ. Δεν είναι ένα τυχαίο περιστατικό. Είναι αποτέλεσμα μίας πολιτικής που καλλιεργεί το ρατσισμό, που εξακολουθεί να κρατά εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες στην παρανομία για να μπορεί κάθε φορά να τους φορτώνει τα σπασμένα για την ανεργία και τη λιτότητα. Αυτή η πολιτική, μπορεί να σπάσει μόνο μέσα από τη μαζική δράση του κόσμου. Οι μετανάστες, οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα συνδικάτα έχουν τη δύναμη να φράξουν το δρόμο στην καταστολή και το ρατσισμό και να απομονώσουν τους ρατσιστές και τους φασίστες.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το κίνημα έχει να αντιμετωπίσει το καθήκον να δώσει απάντηση σε μία ρατσιστική δολοφονική επίθεση. Τον Απρίλη του 1998 ο μετανάστης από τη Νιγηρία Ούτσε Ογκμπουέφι έπεφτε νεκρός έξω από «λέσχη φιλάθλων» του Παναθηναϊκού στο Περιστέρι. Στην είσοδο της λέσχης υπήρχε ένα ευδιάκριτο σήμα των SS καθώς και η υπογραφή ΝΟΠΟ (Νεοφασιστική Οργάνωση Παναθηναϊκών Οπαδών). Ηταν ένα ανοιχτά ρατσιστικό έγκλημα το οποίο προσπάθησε να συγκαλύψει η αστυνομία της κυβέρνησης Σημίτη, λέγοντας ότι είναι μία πράξη ενός ναρκομανή -χούλιγκαν της περιοχής και όχι μιας οργανωμένης φασιστικής οργάνωσης.

Η πρώτη απάντηση ήταν μία οργισμένη διαδήλωση πάνω από 1.000 μεταναστών από τη Νιγηρία που ξεκίνησε από την Οδό Γερανίου στην Ομόνοια και έφτασε μέχρι το Περιστέρι, στο σημείο του εγκλήματος. Η μαζική απάντηση δόθηκε στην πορεία της Πρωτομαγιάς που μετατράπηκε σε μέρα ενότητας ντόπιων και μεταναστών εργατών, όπου οι μετανάστες από τη Νιγηρία και την Αλβανία έδωσαν μαζικό παρόν, ενώ εκπρόσωποί τους χαιρέτησαν από το βήμα της συγκέντρωσης. Το βράδυ της ίδιας ημέρας χιλιάδες αντιφασίστες και μετανάστες ακύρωσαν με τη μαζική τους παρουσία συγκέντρωση της Χρυσής Αυγής στην πλατεία Κολοκοτρώνη.

Κάτω από αυτή την πίεση τα συνδικάτα , η ΓΣΕΕ, το ΕΚΑ, η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ, η ΟΤΟΕ αναγκάστηκαν να καλέσουν για πρώτη φορά αντιρατσιστικό συλλαλητήριο ζητώντας από την κυβέρνηση Σημίτη να νομιμοποιήσει τους μετανάστες, να σταματήσει τις ρατσιστικές απελάσεις και να βγάλει εκτός νόμου τις φασιστικές οργανώσεις. Η ΟΛΜΕ οργάνωσε μέρα αντιρατσιστικής δράσης με αντιρατσιστικά μαθήματα στα σχολεία.

Η κυβέρνηση Σημίτη την ίδια περίοδο που ιδιωτικοποιούσε την Ιονική και εξαπέλυε ένα πρωτοφανές κύμα λιτότητας, έπαιζε το χαρτί του ρατσισμού κατηγορώντας τους μετανάστες για την ανεργία και την εγκληματικότητα. Την ίδια περίοδο, στα τέλη Μάη, έληγε η προθεσμία καταγραφής των μεταναστών που είχε δώσει η κυβέρνηση προκειμένου να τους χορηγηθεί πράσινη κάρτα. Ομως ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη αυτή η διαδικασία η κυβέρνηση είχε ήδη απελάσει από την αρχή της χρονιάς 36.000 Αλβανούς μετανάστες. Την ίδια στιγμή ίδρυε Σώμα Συνοριακής Φρουράς για να ελέγχει τα σύνορα. Με αυτή την πολιτική η κυβέρνηση Σημίτη έδινε στην ουσία τη δυνατότητα στους Ανδεουλάκους και τους Καρατζαφέρηδες να προτείνουν για τους μετανάστες «στρατόπεδα συγκέντρωσης στα ξερονήσια».

"Σκούπες"

Ενα χρόνο αργότερα ο Χρυσοχοΐδης αναβιώνει τη ρατσιστική πρακτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη εφαρμόζοντας μαζικά τις λεγόμενες «σκούπες» της αστυνομίας, επιβεβαιώνοντας την πλήρη χρεοκοπία της κυβέρνησης Σημίτη. Τον Ιούλη του '99 η αστυνομία εξαπολύει μαζικό πογκρόμ Αλβανών μεταναστών, σε μία προσπάθεια όχι μόνο να τους τρομοκρατήσει αλλά και να τους εξευτελίσει. Χιλιάδες μπάτσοι εξαπολύουν μαζικές συλλήψεις Αλβανών μεταναστών την ώρα που πήγαιναν στη δουλειά τους και τους συγκεντρώνουν στο γήπεδο της Παλλήνης, στοιβάζοντάς τους για ώρες χωρίς νερό και φαγητό.

Αυτή η ρατσιστική πολιτική που θύμιζε εποχές χούντας, όπλισε το χέρι του φασίστα Καζάκου που στις 24 Οκτώβρη της ίδιας χρονιάς, ύστερα από μία δολοφονική περιοδεία 7 ωρών γύρω από την Ομόνοια, σκότωσε εν ψυχρώ τρεις μετανάστες και τραυμάτισε με πιστόλι άλλους οκτώ-διαπράττοντας το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα στα χρονικά. Η κυβέρνηση και τα ΜΜΕ προσπάθησαν να βγάλουν τον Καζάκο ψυχοπαθή. Ομως φωτογραφία του που τον έδειχνε να διαδηλώνει με άλλους τραμπούκους της ακροδεξιάς οργάνωσης Χρυσή Αυγή σε συλλαλητήριο που οργάνωσε ο Μητροπολίτης Καλλίνικος για την Μακεδονία στον Πειραιά, δημοσιεύτηκε στις εφημερίδες.

Στις 26 Οκτώβρη δόθηκε η πρώτη απάντηση στο φασιστικό έγκλημα από χιλιάδες αντιρατσιστές διαδηλωτές που πλημμύρισαν το κέντρο της Αθήνας. Το συλλαλητήριο καλούσαν αντιρατσιστικές οργανώσεις, κόμματα της Αριστεράς, η ΓΣΕΕ και η ΟΛΜΕ. Ξεκίνησε από την πλατεία Κουμουνδούρου και κατέληξε στη βουλή. Εντυπωσιακό παρόν έδωσαν μετανάστες από τη Νιγηρία, τις Φιλιππίνες, το Μπαγκλαντές, Κούρδοι και Αλβανοί. Οι πικέτες της «εργατικής αλληλεγγύης» με συνθήματα στα αγγλικά, τα γαλλικά και τα αραβικά, που απαιτούσαν τη νομιμοποίηση των μεταναστών έγιναν ανάρπαστες. Το κίνημα απάντησε με το καλύτερο τρόπο σε αυτό το ρατσιστικό έγκλημα, αναγκάζοντας τα δικαστήρια να στείλουν τον Καζάκο στη φυλακή με ισόβια.

Η κυβέρνηση της ΝΔ προσπάθησε με το καλημέρα να παίξει το χαρτί του ρατσισμού και του εθνικισμού. Στις 4 Σεπτέμβρη του 2004, λίγους μήνες μετά τις εκλογές, η αστυνομία εξαπέλυσε ρατσιστικό πογκρόμ σε βάρος των μεταναστών από την Αλβανία η οποίοι βγήκαν στους δρόμους για να πανηγυρίσουν τη νίκη της ομάδας τους μετά το ματς Ελλάδα- Αλβανία στα Τίρανα. Αυτό το ρατσιστικό πογκρόμ οδήγησε στο θάνατο του 22χρονου μετανάστη από την Αλβανία Γκράμος Παλούσι στη Ζάκυνθο και στον άγριο ξυλοδαρμό εκατοντάδων άλλων Αλβανών μεταναστών σε όλη την Ελλάδα. Τα ΜΜΕ γέμισαν με σχόλια που μιλούσαν για φαινόμενα έξαρσης ρατσισμού και για ξενοφοβία, προσπαθώντας στην ουσία να αποσιωπήσουν τις ευθύνες της αστυνομίας των φασιστών και της ίδιας της κυβέρνησης που τα ενορχήστρωσε.

Η αλήθεια ήταν όμως ότι τα επεισόδια έγιναν με την καθοδήγηση της αστυνομίας, που είχε αποφασίσει να μην αφήσει τους Αλβανούς μετανάστες να πανηγυρίσουν και γι' αυτό συνεργάστηκε με τους νεοναζί, αφήνοντάς τους να κάνουν δολοφονικές επιθέσεις με μαχαίρια και σιδηρολοστούς. Ηταν ένα προσχεδιασμένο μαζικό ρατσιστικό έγκλημα που εξαπέλυσε η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθώντας να παίξει το χαρτί του ρατσισμού και του εθνικισμού, όπως προσπάθησε να κάνει και ο Μητσοτάκης. Η απάντηση απέναντι σε αυτή την υποκρισία δόθηκε με μαζικά αντιρατσιστικά συλλαλητήρια που έγιναν τις επόμενες ημέρες σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα και στην ίδια τη Ζάκυνθο.

Στις 9 Σεπτέμβρη, η Ομόνοια μετατράπηκε σε μία πλατεία αλληλεγγύης. Οι ομιλίες των εκπροσώπων των αλβανών μεταναστών και των αντιρατσιστικών οργανώσεων, έστρεφαν τα βέλη τους κατά της κυβέρνησης Καραμανλή, της αστυνομίας και των φασιστών. Η διαδήλωση δεν ήταν μόνο αντιρατσιστική αλλά ήταν κυρίως αντικυβερνητική. Ηταν μία από τις πρώτες μάχες που δόθηκαν ενάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή. Η μαζική παρουσία μεταναστών από την Αλβανία που κατέβηκαν στη συγκέντρωση με τις οικογένειές τους και οι χιλιάδες ντόπιοι νεολαίοι και εργαζόμενοι έδειξαν ότι η επιχείρηση τρομοκρατίας δεν πέρασε.

Ρέθυμνο

Η δολοφονία του 17χρονου Αλβανού Εντισον Τζαχάι από μία παρέα Ελλήνων ξημερώματα της πρωτοχρονιάς του 2006 στο Ρέθυμνο ξεσήκωσε αμέσως όλη την κοινωνία της Κρήτης. Δράστης της δολοφονίας ήταν ένας 18χρονος φαντάρος που μαζί με τους φίλους του λίγες ώρες πριν την επίθεση είχε συμπλακεί με μετανάστες σε μπαρ, επειδή κάποιος φορούσε μπλούζα με την αλβανική σημαία. Ο δράστης μαζί με τον πατέρα του κι άλλα πέντε άτομα αποφάσισαν να εκδικηθούν στο πρόσωπο του νεαρού Αλβανού, εισβάλλοντας στο σπίτι του. Ετσι, αφού έσπασαν την πόρτα και ξυλοκόπησαν τον πατέρα του, τον κυνήγησαν μέχρι την ταράτσα όπου ο ένας τον μαχαίρωσε 17 φορές. Ενας από τους δράστες ήταν μέλος της Οργάνωσης Εθνικιστών Ρεθύμνου, οργάνωση που έχει σχέσεις με τη Χρυσή Αυγή.

Ολοι οι φορείς και τα κόμματα της πόλης συντονίστηκαν και τουλάχιστον 1600 άνθρωποι όλων των ηλικιών και όλων των εθνικοτήτων ανταποκρίθηκαν στην παγκρήτια αντιρατσιστική διαδήλωση. Η κινητοποίηση κατήγγειλε ότι η δολοφονία δεν ήταν ένα τυχαίο περιστατικό, αλλά ήταν συνέπεια της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ και της αστυνομίας του Βουλγαράκη. Στην κεφαλή της πορείας μπήκε πανό όλων των φορέων με επικεφαλής το Εργατικό Κέντρο και όλα τα σωματεία οι οργανώσεις των Αλβανών μεταναστών και οι πολιτικές οργανώσεις, φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της νομιμοποίησης όλων των μεταναστών, ενάντια στα μέτρα και την αστυνομία του Βουλγαράκη αλλά και ενάντια στο σύστημα που γεννά αυτά τα φαινόμενα. Τη στιγμή που η διαδήλωση βρισκόταν κάτω από τα γραφεία της Νέας Δημοκρατίας, το σύνθημα που κυριαρχούσε ήταν "Τίποτα, τίποτα δε μας σταματά, σε τούτη την κυβέρνηση θα βάλουμε φωτιά".

Οι μάχες της τελευταίας δεκαετίας κόντρα στις ρατσιστικές δολοφονίες οδήγησαν πολλούς από τους ενόχους στη φυλακή. Χιλιάδες μετανάστες έχουν τη δυνατότητα να ζουν χωρίς το φόβο και την ανασφάλεια, να οργανώνονται στα συνδικάτα, να χτίζουν τις δικές τους κοινότητες και να έχουν τη δύναμη να δίνουν την κόντρα ακόμα και με το ίδιο το κράτος και τους μηχανισμούς του, όπως έκανε η Πακιστανική Κοινότητα.

Ομως έχουμε μπροστά μας να παλέψουμε ενάντια στους πραγματικούς ενόχους, τους καπιταλιστές, τα ΜΜΕ, την κυβέρνηση και τους φασίστες που δεν έχουν σταματήσει να ρίχνουν το ρατσιστικό τους δηλητήριο, που εξακολουθούν να καταδικάζουν χιλιάδες μετανάστες να ζουν στην παρανομία. Οπλο μας σε αυτό τον αγώνα είναι η μαζική αντιρατσιστική και αντιφασιστική δράση, η ενωτική αγωνιστική απάντηση όλης της κοινωνίας που μπορεί να τους στείλει μία και καλή στο περιθώριο.

Κατερίνα Θωίδου

Το Κεντρικο Εκλογικό περίπτερο της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α βρίσκεται στα Χαυτεία (Σταδίου & Αιόλου)

Δευτέρα 27 Αυγούστου. Η διαδήλωση που δεν είδαν τα ΜΜΕ κατεβαίνει την Πανεπιστημίου

ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Μπορούμε να τους αποσταθεροποιήσουμε

Η πολύνεκρη τραγωδία με τις πυρκαγιές των τελευταίων ημερών είναι ένα έγκλημα τεραστίων διαστάσεων. Και δεν σηκώνει καμιά αμφισβήτηση για το ποιος είναι ο ένοχος.

Η κυβέρνηση Καραμανλή είχε «προειδοποιηθεί» δυο φορές μέσα στο καλοκαίρι για τις διαστάσεις που παίρνουν οι φωτιές μέσα στις συνθήκες κλιματικής αλλαγής με αλλεπάλληλους καύσωνες. Πρώτα με την καταστροφή της Πάρνηθας και στη συνέχεια με τη συμφορά της Αιγιαλείας. Κι όμως αποδείχθηκε ανίκανη να διδαχθεί ακόμα κι από τέτοιων διαστάσεων αποδείξεις ότι η διαλυμένη δασοπυρόσβεση δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τα προβλήματα. Ανάλγητοι και αμετανόητοι, ο Καραμανλής και οι υπουργοί του προτίμησαν να επισπεύσουν τις πρόωρες εκλογές, υπολογίζοντας να προλάβουν να τις κερδίσουν πριν έρθει η τρίτη τραγωδία. Επεσαν έξω. Και πρέπει να πληρώσουν για όλους τους νεκρούς που έφερε η εγκληματική πολιτική τους.

Κι όμως! Τώρα έχουν το θράσος να προσπαθούν να ξεφύγουν από τις συνέπειες με κάθε τρόπο. Στην αρχή, προσπάθησαν να επιβάλουν κλίμα εθνικού πένθους και εθνικής ομοψυχίας, να καπηλευτούν τους ίδιους τους νεκρούς για τους οποίους ευθύνονται.

Αυτή η απόπειρα σκόνταψε στην αγριεμένη διάθεση του κόσμου, όχι μόνο στις καμένες περιοχές αλλά παντού. Τα αισθήματα της οργής είναι πολύ πιο έντονα ακόμα κι από τον πόνο για την απώλεια αγαπημένων προσώπων, φίλων, συντρόφων, κόπων και αναμνήσεων μιας ολόκληρης ζωής.

Χυδαιότητα

Υστερα ακολούθησε η χυδαιότητα περί «ασύμμετρης απειλής». Η προσπάθεια να στραφεί η οργή σε κυνήγι μαγισσών, στην αναζήτηση «τρομοκρατών», «αντιεξουσιαστών» ή «πρακτόρων» που τάχα έβαλαν στο στόχαστρο την Ελλάδα και την ίδια την κυβέρνηση. Αλλά είναι τόσο γελοία αυτή η προπαγάνδα, τόσο αποτυχημένο αντίγραφο από τα πολεμικά ψέματα του Μπους, ώστε ο Καραμανλής κινδυνεύει να πάθει το ίδιο που έπαθε ο αγαπημένος του Αθνάρ όταν προσπάθησε να καπηλευτεί με τον ίδιο τρόπο τα θύματα της Μαδρίτης το Μάρτη του 2004.

Ενα τρίτο τέχνασμα είναι η καμπάνια που εμφανίζει τους πρωταίτιους της συμφοράς σαν «δωρητές» προς τον κόσμο που χτυπήθηκε. Οι τράπεζες βγαίνουν και διαφημίζονται ότι προσφέρουν μεγάλα ποσά για την «ανακούφιση των πληγέντων». Θέλουν να εκμεταλλευθούν την αυθόρμητη αλληλεγγύη του απλού κόσμου και να εμφανιστούν σαν συμπάσχοντες. Λες και μπορούμε να ξεχάσουμε ότι τα κέρδη των τραπεζών είναι ρουφηγμένα από τα «αποθεματικά» όλων μας, με τεχνικές όπως τα δομημένα ομόλογα που έστησαν παρέα οι τραπεζίτες και ο Αλογοσκούφης. Οι περικοπές του Αλογοσκούφη που ρήμαξαν την Πυροσβεστική είναι διπλά ένοχες για το έγκλημα. Γιατί όχι μόνο στέρησαν από τους Πυροσβέστες τους συναδέλφους και τα οχήματα ή εναέρια μέσα που είχαν ανάγκη, αλλά και κατέληξαν στα ταμεία των τραπεζών σαν καύσιμο για την κερδοσκοπία πάνω στα ακίνητα κάθε είδους –τουριστικά και μη.

Τώρα οι κάθε λογής Αλογοσκούφηδες και τα συμφέροντα με τα οποία διαπλέκονται, τρέμουν ότι ο εκλογικός ελιγμός τους αποσταθεροποιείται. Φοβούνται ότι η οργή θα απονομιμοποιήσει ακόμα και εκλογικά την επόμενη κυβέρνηση. Είναι ώρα να επιβεβαιώσουμε τους φόβους τους.

Αυτό μπορεί να γίνει πρώτα και κύρια στους δρόμους. Η διαδήλωση που οργάνωσε η ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στην Αθήνα το βράδι της Δευτέρας ήταν ένα πετυχημένο δείγμα ότι μπορούμε να πάμε σ' αυτή την κατεύθυνση. Μέσα στον κόσμο δεν υπάρχει μόνο οργή, αλλά και εμπειρίες από τους αγώνες των τελευταίων χρόνων, τις απεργίες, το κίνημα των καταλήψεων. Επιμένοντας σ' αυτό τον προσανατολισμό μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι οι ένοχοι θα μας βρίσκουν μπροστά τους σε κάθε βήμα και τώρα και μετά τις εκλογές.

Οργανώνουμε

Παράλληλα, μπορούμε να ενισχύσουμε αυτή την προοπτική και με την ψήφο μας. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν την Αριστερά να ανεβαίνει. Αυτό που κρύβουν είναι την παρουσία της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σ' αυτές τις εκλογές. Τα ψηφοδέλτια της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μας δίνουν τη δυνατότητα να βάλουμε στον πολιτικό χάρτη την Αριστερά που κάνει τη διαφορά, αυτής που στηρίζει ασυμβίβαστα τους αγώνες και προβάλλει ανοιχτά την εναλλακτική λύση της ανατροπής αυτού του βάρβαρου συστήματος. Είναι η πιο κατάλληλη στιγμή να θυμηθούμε το σύνθημα: Δεν θρηνούμε, οργανώνουμε!

Οργανωθείτε στο Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

γυρίστε στις σελίδες 16 και 17

ΣΕΚ

Αν αυτή είναι η πρώτη φορά που παίρνεις την Εργατική Αλληλεγγύη

γράψου συνδρομητής

Θέλω να μου στέλνετε την Εργατική Αλληλεγγύη

Ονομα:

Διεύθυνση:

Συνδρομή για
10 εβδομάδες ☐ 20ευρώ, εξάμηνη ☐ 50ευρώ, ετήσια ☐ 100ευρώ

εργατικη αλληλεγγυη
ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Εκδίδεται από το ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Ιδιοκτήτης: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εκδότης: Κώστας Πίττας
Διευθυντής: Πάνος Γκαργκάνας
Εκτύπωση: Μεσημβρινή Α.Ε.
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
e-mail: ergatiki@otenet.gr
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια
τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Από αυτό το φύλλο η τιμή της Εργατικής Αλληλεγγύης ανεβαίνει στα 2 ευρώ. Είχε μείνει σταθερή από τότε που ξεκίνησε το ευρώ. Ελπίζουμε ότι θα συνεχίσετε να ενισχύετε την εφημερίδα σας

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Η "ασύμμετρη απειλή"

ΜΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ

«Αν θέλετε να μας βοηθήσετε πρέπει να ουρλιάξετε»

Στην αρχαία Ολυμπία όπου ήμουν όλες αυτές τις μέρες έχουν καεί τα πάντα. Ο κόσμος αβοήθητος προσπαθούσε να περισώσει ότι μπορούσε, παλεύοντας με τις φλόγες και την αδιαφορία της κυβέρνησης. Ολες αυτές τις ημέρες δεν είδαμε ούτε έναν πυροσβέστη. Ακούγαμε ότι θα στείλουν πυροσβεστική στην αρχαία Ολυμπία αλλά μέχρι σήμερα δεν ξέρουμε καν πώς είναι ο πυροσβέστης και τι στολή φοράει. Αν υπήρχε Πυροσβεστική και αεροπλάνα που θα εκτελούσαν ρίψεις την κατάλληλη στιγμή πριν επεκταθεί η φωτιά, το κακό θα ήταν πολύ μικρότερο και δεκάδες άνθρωποι θα είχαν σωθεί.

Πυροσβεστικό αεροπλάνο βλέπαμε να περνά μία φορά τι μέρα και να κάνει μία τυπική ρίψη αλλά τι να σου κάνει. Το πιο τραγικό απ' όλα όμως είναι ότι είχε κοπεί το ρεύμα, το νερό και το τηλέφωνο. Τα κανάλια μιλούσαν για το σύστημα πυρόσβεσης στον αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Ολυμπίας, που είχε φτιαχτεί την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, όμως και αυτό δεν λειτούργησε αφού είχε κοπεί το νερό.

Ο Βουλγαράκης ήρθε και είπε ψέματα ότι δεν έχει καεί η αρχαία Ολυμπία. Γι αυτό ο κόσμος τον κυνήγησε. Ακόμα και ο Καραμανλής ήρθε νύχτα έμεινε για πέντε λεπτά και μετά φυγαδεύτηκε. Ετσι και έρχονταν μέρα δεν ξέρω και εγώ τι θα γινόταν. Ο κόσμος δεν έχασε μόνο τα σπίτια του. Εχασε τις ελιές του, τις σταφίδες του, τα ζώα του. Ακόμα και μετά από δύο ημέρες το νερό είναι μολυσμένο ενώ στα πιο ορεινά χωριά δεν έχουν ούτε τροφή ούτε νερό. Σήμερα, Δευτέρα ανοίξανε οι δρόμοι και μπορέσαμε να πάμε μέχρι τον Πύργο για να πάρουμε προμήθειες.

Στον αέρα

Και δυστυχώς θα δούμε και άλλα. Κάθε μέρα έχουμε αναζωπυρώσεις. Πολλά σπίτια δεν έχουν ακόμα ανοιχθεί και πολύ πιθανόν να βρεθούν και άλλα θύματα. Ο κόσμος έχει μείνει στον αέρα. Ποιος μπορεί να ζήσει σε έναν κρανίου τόπο. Λένε ψέματα. Δεν υπάρχει καμία οργάνωση. Αν ήθελαν θα μπορούσαν να μας σώσουν. Την περίοδο της Ολυμπιάδας υπήρχαν δασικοί, πυροσβέστες ακόμα και η ίδια η αστυνομία που περιφρουρούσε την περιοχή γιατί δεν ήθελαν να χαλάσει το προφίλ της Ελλάδας. Μετά από τρεισήμισι χρόνια, δεν πήραν πυροσβέστες, δεν πήραν οχήματα, δεν συντήρησαν τους κρουνούς γι αυτό έγιναν όλα αυτά.

Είναι σίγουρο ότι υπήρχε οργανωμένο σχέδιο. Από την περιοχή πρόκειται να περάσει η Ιονία Οδός. Γι αυτό θέλουν να πουληθούν οι περιουσίες του κόσμου, να φτιαχτούν ξενοδοχειακές μονάδες, να φτιαχτούν βενζινάδικα να βγουν τα κτήματα σε πλειστηριασμό για να φτιαχτεί ο δρόμος. Οσο για τον Καϊάφα είναι γνωστό εδώ και χρόνια ότι θέλαν να φτιάξουν ξενοδοχειακό συγκρότημα αλλά επειδή είχε ξεσηκωθεί ο κόσμος που δεν ήθελε να χαλάσει το οικοσύστημα δεν τα κατάφεραν. Ολη η Ηλεία είναι ένα μεγάλο φιλέτο. Ο συνδυασμός αρχαία Ολυμπία, θάλασσα και δάσος είναι ότι πρέπει για να το εκμεταλλευτούν τουριστικά. Θέλουν να αναγκάσουν τον κόσμο να φύγει από δω. Κανείς δεν θα πούλαγε τα χωράφια του και τώρα με αυτή την καταστροφή θα αναγκαστεί να τα πουλήσει για να ζήσει. Ολα είναι αλυσίδα.

Αυτό που πρέπει να γίνει δεν είναι μόνο η αναδάσωση. Είναι το ζήτημα επιβίωσης. Οι ελιές που κάηκαν είχαν πάνω καρπούς και σε δύο μήνες θα γίνονταν λάδι. Τώρα θα χρειαστεί μία δεκαετία για να ξαναγίνουν όπως πριν. Δεν μπορεί κανείς να συλλάβει την καταστροφή. Αν δεν αντισταθούμε ο κόσμος εδώ θα πεθάνει της πείνας. Αν θέλετε να μας βοηθήσετε πρέπει στο συλλαλητήριο της Δευτέρας να ουρλιάξετε, να αποκαλύψετε τα ψέματα που λέει η κυβέρνηση Καραμανλή. Αυτοί είναι το λιγότερο επικίνδυνοι δεν πρέπει να ξαναβγούνε στην κυβέρνηση. Αυτό που χρειάζεται είναι η αντίσταση του κόσμου. Αντίσταση ενάντια στα ψέματα της ΝΔ, αντίσταση για να μην πουληθεί σπιθαμή γης, αντίσταση για να δοθούν λεφτά για να καλυφθούν οι ανάγκες του κόσμου που είναι μεγάλες.

Χαρά Αρβανίτη

Η αστυνομία αναγκάστηκε να παραλάβει το φέρετρο που κατέθεσαν οι διαδηλωτές συμβολικά στην Βουλή την Δευτέρα το βράδυ

Την ώρα που γράφονταν αυτές τις γραμμές, οι νεκροί του τελευταίου κύματος πυρκαγιών σε Πελοπόννησο, Εύβοια και άλλα σημεία της χώρας ήταν 63, τα κατεστραμμένα χωριά 110, οι άστεγοι χιλιάδες και τα καμμένα στρέμματα εκατοντάδες χιλιάδες.

Για να κρύψει αυτό το τεράστιο έγκλημα, η κυβέρνηση καταφεύγει σε σενάρια συνωμοσίας. Ο ίδιος ο Καραμανλής δε δίστασε στο επίσημο διάγγελμά του να πει ότι οι τόσες πολλές πυρκαγιές "δεν μπορεί να είναι σύμπτωση". Αφησε έτσι σκόπιμα το πεδίο ελεύθερο για κάθε είδους συνωμοσιολογία. Ο Πολύδωρας έκανε λόγο για "ασύμμετρη απειλή", χρησιμοποιώντας μια φράση που λανσάρισε ο Μπους για να δικαιολογήσει τον πόλεμο "κατά της τρομοκρατίας". Ο Δήμαρχος Αθηναίων, Νικήτας Κακλαμάνης, επιστρατεύτηκε για να πει πως πρόκειται για "νέα μορφή τρομοκρατίας". Ακολούθησαν διάφοροι άλλοι υπουργοί και βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που είδαν "εξωκοινοβουλευτικές" πολιτικές δυνάμεις που επιδιώκουν την αποσταθεροποίηση του συστήματος ως εμπρηστές.

Η ΚΥΠ και η Αντιτρομοκρατική στάλθηκαν στα καμμένα, για να δώσουν τροφή σε άλλη κατηγορία συνωμοσίας, αυτή του "εξωτερικού εχθρού". Η θεωρία των Τούρκων που καίνε τα δάση κρίθηκε παλιωμένη μιας και χρησιμοποιείται εδώ και δεκαετίες κι έτσι αυτή τη φορά η συνωμοσία ήθελε Κοσοβάρους του UCK.

Το κλίμα "Η πατρίδα δέχεται επίθεση" συμπληρώθηκε με τον Καραμανλή να επισκέπτεται το επιτελείο της Πυροσβεστικής φορώντας μπουφάν "αλά Τζορτζ Μπους". Ενώ τηλεοπτικά κανάλια όπως ο ΑΝΤ1, κατήγγειλαν ως λίγο πολύ "προδότη" όποιον άνοιγε ζήτημα πολιτικών ευθυνών. Ομως στους άμεσα χτυπημένους από την πυρκαγιά, κατοίκους της Πελοποννήσου και της Εύβοιας, το κόλπο δεν έπιασε. Στην Αρχαία Ολυμπία ο κόσμος έκραξε τον Βουλγαράκη όταν έλεγε ψέματα μπροστά στις κάμερες ότι σώθηκε ο αρχαιολογικός χώρος. Ο Πολύδωρας και ο Καραμανλής δεν τόλμησαν να βρεθούν σε μέρος που υπήρχαν συγκεντρωμένοι κάτοικοι γιατί ήξεραν τι θα αντιμετωπίσουν.

Ετσι κι αλλιώς παρά τις ευφάνταστες συνωμοσίες, οι προσαγωγές "εμπρηστών" από την αστυνομία περιορίστηκαν στα αναμενόμενα όπως μια γιαγιά που μαγείρευε, δυο εργάτες που δούλευαν σε οικοδομή και μερικούς πιτσιρικάδες. Ο περισσότερος κόσμος καταλαβαίνει ότι πίσω από τις θεωρίες συνωμοσίας κρύβεται η προσπάθεια της κυβέρνησης να καλύψει τις δικές της ευθύνες και να κόψει την πολιτική συζήτηση, έχοντας χάσει κάθε έλεγχο των εξελίξεων μπροστά στις εκλογές.

Από τη μεριά της κυβέρνησης, δεν υπάρχει καμιά ελπίδα να ακούσουμε την αλήθεια ούτε για το τι φταίει, ούτε για το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί. Χρειάζεται μια ξεκάθαρη απάντηση από τη σκοπιά της εργατικής τάξης και της Αριστεράς.

Πίσω από τις πολλές πυρκαγιές δεν υπάρχει κανένα ενιαίο σχέδιο, ούτε συνωμοσία. Ο παράγοντας που αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία μπορεί να υπάρξει αυτό το φαινόμενο είναι η κλιματική αλλαγή. Μέσα στο φετινό καλοκαίρι, η Ελλάδα πέρασε τρεις πολυήμερους καύσωνες, ένα φαινόμενο πρωτοφανές. Αυτό προκάλεσε σημαντική μείωση της υγρασίας σε δασικές και μη δασικές περιοχές. Τεράστιες εκτάσεις ήταν πρόσφορες για να αρπάξουν φωτιά πανεύκολα και να τη μεταδώσουν πολύ γρήγορα. Σε συνδυασμός με τους δυνατούς ανέμους του Αυγούστου, όλα ήταν αναμενόμενα. Ηταν αναμενόμενα ακόμα και για τον κρατικό μηχανισμό. Τι άλλο σήμαινε το υψηλό επίπεδο επικινδυνότητας για πυρκαγιά σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας που ανακοίνωνε κάθε μέρα στα δελτία ειδήσεων η Υπηρεσία

είναι η κυβέρνηση του Καραμανλή

Κλιματική αλλαγή, κερδοσκοπία στην γη + περικοπές =

Η καταστροφική συνταγή του καπιταλισμού

Πολιτικής Προστασίας;

Ο αριθμός των καταγραμμένων εστιών, τις μέρες του μεγάλου εγκλήματος, δεν ήταν καν αριθμός ρεκόρ. Είχαν υπάρξει άλλες περιπτώσεις με περισσότερες πυρκαγιές, μέσα στην τελευταία δεκαετία, στις οποίες όμως οι πυρκαγιές αντιμετωπίστηκαν κάπως πιο έγκαιρα και η ταχύτητα του μετώπου δεν ήταν τόσο μεγάλη ώστε δεν έφτασαν να κάψουν κατοικημένες περιοχές.

Η κλιματική αλλαγή συνεπώς είναι ένας σημαντικός παράγοντας. Δεν πρέπει να το μπερδέψει κανείς όμως με "φυσικό φαινόμενο". Η αύξηση της θερμοκρασίας είναι αποτέλεσμα της υπερπαραγωγής διοξειδίου του άνθρακα από τις βιομηχανίες και τα αυτοκίνητα. Οφείλεται στον ανταγωνισμό ανάμεσα στους καπιταλιστές, στο κυνήγι του κέρδους, στον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο καπιταλισμός σαν σύστημα.

Οπως όμως και να ξεκινάει μια πυρκαγιά, όταν φτάνει σε τέτοιο βαθμό εκτός ελέγχου που αναγκάζεται να επιστρατευτεί ολόκληρο το Πυροσβεστικό Σώμα, είναι πολύ εύκολο σε οποιονδήποτε θελήσει να βάλει φωτιά σε άλλο σημείο της χώρας, να το κάνει με μεγάλη άνεση.

Αρθρο 24

Παράλληλα, ποτέ άλλοτε οι επίδοξοι οικοπεδοφάγοι δεν θα μπορούσαν να ξεσαλώσουν τόσο πολύ. Ξέρουν ότι έχουν να κάνουν με μια κυβέρνηση που προσπάθησε να αναθεωρήσει το άρθρο 24 του Συντάγματος, το άρθρο που καθορίζει ότι οι δασικές εκτάσεις δεν μπορούν να αλλάξουν χρήση. Είναι η κυβέρνηση που πέρασε ή προσπάθησε να περάσει νόμους και διατάγματα που ανοίγουν παράθυρα στο άρθρο 24 και νομιμοποιούν αυθαίρετα σε δασικές εκτάσεις. Εν όψει μάλιστα εκλογών, η Νέα Δημοκρατία θα είναι ακόμα πιο πρόθυμη να συνεργαστεί με τους πλούσιους φίλους της, μεγαλοϊδιοκτήτες γης.

Η περίπτωση του Υμηττού είναι χαρακτηριστική. Εκεί ο εμπρηστικός μηχανισμός που βρέθηκε είναι πραγματικός. Οι εταιρίες και οι ιδιώτες που θέλουν να οικοπεδοποιήσουν τον Υμηττό είναι γνωστοί με τα ονοματεπώνυμά τους στις Αρχές και τους κατοίκους της περιοχής. Θεώρησαν εύκολο την ώρα που καιγόταν ολόκληρη η Ηλεία να ολοκληρώσουν αυτό που ξεκίνησαν τον Ιούλη. Ηταν η κινητοποίηση του κόσμου που αντιμετώπισε έγκαιρα την πυρκαγιά.

Το θέμα είναι γιατί δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν όλες οι πυρκαγιές. Η απάντηση είναι ότι οι περικοπές δεν έχουν αφήσει τις δυνατότητες στον κρατικό μηχανισμό να αντιμετωπίσει την καταστροφή, ακόμη και αν το θέλει. Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο γι' αυτό το σύστημα να πριονίζει το κλαρί πάνω στο οποίο κάθεται. Οταν ο Αλογοσκούφης παρουσιάζει με καμάρι τα στοιχεία που δείχνουν ότι μειώθηκε το έλλειμμα της ελληνικής οικονομίας, μας λέει με άλλα λόγια ότι μείωσε δαπάνες που είναι απαραίτητες και χρήσιμες για όλους μας. Η μείωση του ελλείμματος δεν είναι "δωρεάν" αλλά μεταφράζεται σε συγκεκριμένες απώλειες.

Στην Πυροσβεστική υπάρχουν 4.000 κενά σε οργανικές θέσεις. Δηλαδή σύμφωνα με τον υπολογισμό του ίδιου του κράτους, λείπουν 4.000 πυροσβέστες. Στη θέση τους, παίρνει για λίγους μήνες του χρόνου 5.500 συμβασιούχους. Οι λίγοι μήνες όμως αυτοί δεν φτάνουν. Αφενός γιατί οι πραγματικές ανάγκες είναι μεγαλύτερες, αφετέρου γιατί για να γλιτώσουν κι άλλα έξοδα, απαγορεύουν στους συμβασιούχους να κάνουν πάνω από 30 ώρες το μήνα υπερωρία. Ετσι, σε περίπτωση μεγάλης πυρκαγιάς, πολλοί συμβασιούχοι βγαίνουν υποχρεωτικά εκτός μάχης.

Αντίστοιχες περικοπές γίνονται στα οχήματα. Ο Ριζοσπάστης έβγαλε στη δημοσιότητα πρόσφατα στοιχεία από τη διακομματική επιτροπή της Βουλής που είχε αναλάβει την προμήθεια πυροσβεστικών οχημάτων. Το 2005 η κυβέρνηση υπολόγισε ότι χρειάζεται 175 νέα πυροσβεστικά οχήματα. Ο προϋπολογισμός των 34 εκατομμυρίων ευρώ εγκρίθηκε. Λόγω ενστάσεων που κατατέθηκαν στα δικαστήρια, η προμήθεια καθυστέρησε. Η Ευρωπαϊκή Ενωση επέβαλε περικοπή 20% στον προϋπολογισμό. Ετσι τα 34 εκατομμύρια έγιναν 27. Τα 175 πυροσβεστικά έπεσαν στα 140. Τα λεφτά που κόπηκαν δεν χάθηκαν. Συνέχισαν να βρίσκονται στο ταμείο του Υπουργείου Οικονομικών. Ομως δεν μπορούν να αγοραστούν πυροσβεστικά. Η ιστορία δεν τελείωσε εκεί. Οι προμηθευτές των οχημάτων βρήκαν τον τρόπο να αυξήσουν την τιμή και με τα χρήματα που έμειναν, προσφέρουν μόνο 102 οχήματα. Ούτε αυτό είναι σίγουρο, γιατί στην πραγματικότητα όλα αυτά είναι στα χαρτιά. Κανένα καινούργιο πυροσβεστικό δεν αναμένεται πριν από το καλοκαίρι του 2008!

Οσον αφορά τα εναέρια μέσα, εκεί η κατάσταση είναι πιο βρόμικη. Οι αγορές αεροπλάνων και ελικοπτέρων μπλέκονται με τις προμήθειες του στρατού, όπου οι μίζες είναι τεράστιες. Αυτές τις μέρες η Πυροσβεστική έφτασε να εξαρτάται από τα Σινούκ του στρατού, τα οποία έμειναν καθηλωμένα επειδή τους λείπουν ανταλλακτικά που έχουν σκαλώσει σε κάποια προμήθεια.

Ακόμη πιο χτυπημένη από την Πυρόσβεση είναι η πρόληψη. Η υπηρεσία Δασοπυρόσβεσης είχε ήδη καταργηθεί από το ΠΑΣΟΚ και έμεινε μόνο η Πυροσβεστική που δεν οργανώνει την πρόληψη στο δάσος. Η ευθύνη για την προετοιμασία των δασών έχει περάσει στους Δήμους, με αστεία ποσά, τα οποία όπως καταγγέλλουν οι Δήμαρχοι εγκρίνονται όταν έχει φτάσει το καλοκαίρι. Ενώ η Πολιτική Προστασία, η υπηρεσία που έχει την κεντρική ευθύνη για το συντονισμό, έχει έναν ετήσιο προϋπολογισμό που δεν ξεπερνάει τις 300.000 ευρώ.

Οι περικοπές είναι η αιτία και πίσω από τις χιλιάδες "παράνομες χωματερές" που υπάρχουν σε όλη τη χώρα και αποτελούν πρώτης τάξης εστία για να ξεσπάσει μια πυρκαγιά. Ελλείψει χρηματοδότησης και σχεδιασμού, σε πολλές περιοχές της χώρας δεν υπάρχει άλλος τρόπος αντιμετώπισης των σκουπιδιών.

Αμεσα μέτρα

Μια μεγάλη καταστροφή έχει πλέον ήδη συμβεί. Χρειάζονται άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών στους ανθρώπους και το περιβάλλον, πέρα από τα υποκριτικά επιδόματα που υπόσχεται η κυβέρνηση. Πρέπει να χαριστούν αμέσως όλα τα χρέη προς τις τράπεζες και το δημόσιο σε όλους τους πυρόπληκτους. Στην πλειονότητά τους πρόκειται για μικροκτηματίες αγρότες, που έχασαν τις καλλιέργειες και τα ζώα τους. Δεν πρέπει να πληρώσουν ούτε ευρώ στους τραπεζίτες. Τα χωριά που καταστράφηκαν πρέπει να ξαναχτιστούν και να αποκατασταθούν με ευθύνη και έξοδα του κράτους.

Στις πόλεις χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που επιβαρύνεται και από την ίδια την πυρκαγιά και την απώλεια των δασών. Η τέφρα από την Εύβοια κατευθύνθηκε σε μεγάλο βαθμό μέσα στο λεκανοπέδιο της Αθήνας. Απαιτούμε άμεσα όλα τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς να γίνουν δωρεάν ώστε να μειωθεί η εκπομπή ρύπων από τα ΙΧ.

Η Πυροσβεστική πρέπει να φύγει από τον έλεγχο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Οι πυροσβέστες δεν είναι μπάτσοι. Η δασοπυρόσβεση χρειάζεται τώρα μαζική χρηματοδότηση, κάλυψη των ελλείψεων σε οχήματα και εξοπλισμό, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και νέες προσλήψεις.

Να εγκαταλειφθεί κάθε πρόθεση αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος και να παρθούν πίσω οι νόμοι και τα διατάγματα που αποχαρακτήρισαν εκτάσεις. Τα λεφτά υπάρχουν. Σήμερα η κυβέρνηση τολμάει να επικηρύξει τους "εμπρηστές" με ένα εκατομμύριο ευρώ. Τρεις φορές δηλαδή όσα δίνει στην Πολιτική Προστασία όλο το χρόνο. Υπάρχουν πολλά περισσότερα, αλλά χρειάζεται να φορολογηθούν όλοι όσοι κερδοσκοπούν πάνω στη γη, πάνω στο περιβάλλον και τον πόνο των απλών ανθρώπων, δηλαδή οι τράπεζες, οι κατασκευαστικές εταιρίες, οι έμποροι των αυτοκινήτων και οι πετρελαϊκές εταιρίες. Χρειάζεται να γίνουν πολύ απλά πράγματα, τα οποία όμως έρχονται σε σύγκρουση με τον ίδιο τον καπιταλισμό και τα συμφέροντα που υπηρετεί η Νέα Δημοκρατία.

Νίκος Λούντος

ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

308 υποψήφιοι στα

Επικρατείας

Αθανασούλα Ανθή-Αθανασία του Ηρακλή, δασκάλα
Αλεξάτος Γεώργιος του Νικολάου, συγγραφέας
Ασλανίδη Παρθένα του Παύλου, φοιτήτρια
Καγιά Αργυρώ του Δημητρίου, γιατρός
Μελισσαρόπουλος Γεώργιος του Αγγέλου, μηχανικός, μέλος ΔΣ Συλλόγου Μεταλλειολόγων
Μος-Σύψα Αθηνά Μύριελ του Tom, δημοσιογράφος
Νικολαΐδης Γεώργιος του Ανδρέα, ψυχίατρος
Σηφακάκης Ιωάννης του Εμμανουήλ, συντονιστής της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο
Σταθά Παναγιώτα του Ευαγγέλου, μηχανικός
Στεντούμης Χρήστος του Ιωάννη, φοιτητής
Τζαβέτ Αχτάρ του Μοχάμεντ, εργάτης, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος
Χατζηδάκης Ιωάννης του Παναγιώτη, πανεπιστημιακός

Α' Αθήνας

Αγγελόπουλος Γιάννης του Κωνσταντίνου, ιδιωτικός υπάλληλος
Αλεξάκης Μιχαήλ του Ιωάννη, μηχανικός
Γκιόκας Άγγελος του Αναστασίου, μηχανικός
Γκούμα Βαϊα του Βασιλείου, μηχανικός
Διακάκης Ιωάννης του Εμμανουήλ, μηχανικός
Θεοδοσίου Σαράντης του Ιωάννη, δικηγόρος
Καμπαγιάννης Αθανάσιος του Ιωάννη, δικηγόρος
Κανελλοπούλου Αικατερίνη του Κωνσταντίνου, λογίστρια
Κατσαχνιάς Παναγιώτης του Νικολάου, γραφίστας
Μουστάκα-Μπλάνα Αναστασία του Γεωργίου, εργαζόμενη ΟΤΕ
Ρόμπος Νικόλαος του Αντωνίου, μηχανικός
Σαραφιανός Δημήτριος του Παναγιώτη, δικηγόρος, μέλος ΔΣ του ΔΣΑ
Σταυρίδης Αθανάσιος του Ιωάννη, ειδικευόμενος γιατρός, μέλος Γενικού Συμβουλίου ΟΕΝΓΕ
Στύλλου Μαρία-Έρση του Σπυρίδωνος, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω
Σωτήρης Παναγιώτης του Γεωργίου, καθηγητής σε φροντιστήριο
Τσούτσουβας Γεώργιος του Δημητρίου, δικηγόρος
Φελέκης Ιωάννης του Ευαγγέλου, ιδιωτικός υπάλληλος
Χρονόπουλος Κωνσταντίνος του Αργυρίου, σκηνοθέτης

Β'Αθήνας

Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, ιδιωτικός υπάλληλος
Αναστασιάδης Αναστάσιος του Στυλιανού, δημοσιογράφος
Αργύρης Χρήστος του Ευαγγέλου, φοιτητής
Αρχελάου Μαρία-Ίρις του Τιμολέοντα, οικιακά
Ασημακόπουλος Ηλίας του Λεωνίδα, ελεύθερος επαγγελματίας
Αυθίνος Παντελής του Ιωάννου, προγραμματιστής Η/Υ
Βαζούρα Σοφία του Νικολάου, φιλόλογος
Βαϊδάνης Μιχαήλ του Φαίδωνα, μηχανικός, μέλος ΔΣ μεταπτυχιακών ΕΜΠ
Βασιλάκης Παναγιώτης του Κων/νου-Ηρακλή, μηχανικός
Βασιλειάδης Αναστάσιος του Ιωάννη, μηχανικός
Βερβέρης Μιχαήλ του Θεοδώρου, ιδιωτικός υπάλληλος
Γιανουλέας Γιάννης του Νικολάου, μεταφραστής
Γκαργκάνας Παναγιώτης του Χρήστου, Εργατική Αλληλεγγύη
Γκρέτσης Κωνσταντίνος του Σωτηρίου, μηχανικός ΔΕΗ
Γουδέλης Αναστάσιος του Γεωργίου, μηχανικός ΗΣΑΠ
Δρίτσας Σπυρίδων του Γεωργίου, φοιτητής
Ζώρας Λύσανδρος του Κωνσταντίνου, δικηγόρος
Κακλαμάνης Αντώνιος του Φιλίππου, μηχανικός
Καλαμπόκας Γεώργιος του Σωτηρίου, φοιτητής
Καραμπάς Κωνσταντίνος του Θωμά, τραπεζοϋπάλληλος
Κάσσης Δημήτριος του Ηλία, φυσικός
Κόϊκα Χριστίνα του Κωνσταντίνου, φοιτήτρια
Κοντομάρης Σπυρίδων του Ευτυχίου, μηχανικός
Κυριαζής Ιωάννης του Γεωργίου, μηχανικός
Κυρίλλου Δήμητρα του Φειδία, μηχανικός
Λύτρας Κωνσταντίνος του Φωτίου, τραπεζοϋπάλληλος
Μπλάνας Δημήτριος του Δημητρίου, μηχανικός, μέλος Αντιπρ. ΤΕΕ
Μπούρας Φίλιππος του Γεωργίου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Μπουρίτη Γαρυφαλλιά του Γεωργίου, ιδιωτική υπάλληλος
Παπαδάκης Κωνσταντίνος του Αλεξάνδρου, δικηγόρος
Παπαϊωάννου Εύα του Αλεξάνδρου, ιδιωτική υπάλληλος
Πασβαλίδης Σπυρίδων του Νικολάου, μηχανικός
Πατρικίου Αικατερίνη του Παναγιώτη, ιδιωτική υπάλληλος
Παυλόπουλος Γεώργιος του Βασιλείου, τραπεζοϋπάλληλος
Πίττας Γεώργιος του Μάξιμου, ιδιωτικός υπάλληλος
Πυλαρινού Διονυσία του Γεωργίου, ιδιωτική υπάλληλος
Πυρουνάκης Νικόλαος του Μιχαήλ, ιδιωτικός υπάλληλος
Ράγκος Γεώργιος του Χρυσοστόμου, χημικός
Ρήγος Ιωάννης του Μάρκου, μηχανικός
Σπηλιωτόπουλος Χρήστος του Χρήστου, μηχανικός
Τζανετάτος Διονύσιος του Γεράσιμου, μηχανικός
Τουλιάτος Χρήστος-Μιχαήλ του Αλεξάνδρου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Τσαμούρης Ιωάννης του Γεωργίου, επαγγελματίας

Α' Πειραιά

Γεωργιόπουλος Σωτήριος του Γεωργίου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Καμπάνη Ελπίδα του Ανάργυρου, ιδιωτική υπάλληλος
Κοσκινάς Σπυρίδων του Σταμάτη, λιθογράφος
Σαρρής Κωνσταντίνος του Ανάργυρου, δημοσιογράφος
Φισκατόρη Ειρήνη του Δημητρίου, καθηγήτρια σε φροντιστήριο

Β' Πειραιά

Αναλαμπιδάκης Μιχαήλ του Ιωάννη, μηχανικός
Ανδρέου Μαρία του Ιωάννη, εκπαιδευτικός
Αργυροκαστρίτης Δημήτρης-Λεωνίδας του Αλεξάνδρου, λιθογράφος, μέλος ΔΣ Πανελλαδικής Ενωσης Λιθογράφων
Διαβολάκης Αθανάσιος του Στυλιανού, ιδιωτικός εκπαιδευτικός
Διαμάντη Ελένη του Δημητρίου, οδηγός
Θωΐδου Αικατερίνη του Παναγιώτη, δημοσιογράφος
Καλλινίκου Αναστασία του Γεωργίου, λογίστρια
Μπαλωμένου Χρυσούλα του Δημητρίου, ιδιωτική υπάλληλος
Ορφανός Φλώρος ('Ακης) του Γεωργίου, εργαζόμενος Ναυπηγεία Σκαραμαγκά
Σηφογιωργάκης Παναγιώτης του Αριστείδη, ιδιωτικός υπάλληλος

Υπ. Αττικής

Αβαγιανός Ιωάννης του Ιωσήφ, καθηγητής σε φροντιστήριο
Γαβριηλίδης Παντελής του Παναγιώτη, γραφίστας
Δασκαλάκης Ανδρέας του Ιωάννη, λιθογράφος
Εφραιμίδη Ιωάννα του Κωνσταντίνου, μηχανικός
Κουμνού Θεοδώρα του Θεμιστοκλή, άνεργη
Λούντος Νικόλαος του Χρήστου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Μπίλιας Ιωάννης του Παναγιώτη, κτηνίατρος
Μπόλαρης Λέανδρος του Βασιλείου, δημοσιογράφος
Νταλαπέρας Σπυρίδων του Νικολάου, φοιτητής
Χαλβατζής Θεόδωρος του Δημήτρη, άνεργος
Χατζηγεωργίου Αναστάσιος του Χαράλαμπους, δημοσιογράφος
Χήτας Λάμπρος του Σωτηρίου, μηχανικός

Α'Θεσσαλονίκης

Αλεβίζου Φωτεινή του Αριστείδη, κτηνίατρος
Βελούκα Καλλιόπη του Κωνσταντίνου, άνεργη
Ελευθεριάδης Ιωάννης του Γεωργίου, κτηνίατρος
Κολότσιος Αθανάσιος του Γεωργίου, μηχανικός
Κουρουνδής Χαράλαμπος του Αποστόλου, δικηγόρος
Κούτρας Ιωάννης του Ζέρβα, ειδικευόμενος γιατρός, 5μελή Ιπποκρατείου Θεσσαλονίκης
Κουτσίλας Τριαντάφυλλος του Δημητρίου, υδραυλικός
Λάσογλου Γεώργιος του Αβραάμ, δικηγόρος
Μήτζιας Ιωάννης του Κωνσταντίνου, φοιτητής
Μπίλιας Φώτιος του Παναγιώτη, κτηνίατρος
Πετράκης Αριστείδης του Θεοφάνους, βιολογικά προϊόντα
Πλανάκης Γεώργιος του Θεοδώρου, απολυμένος εργοστασίου Λιπασμάτων
Σαλτίρης Φώτιος του Θεοδώρου, συνταξιούχος οικοδόμος
Ταμβακλής Νικόλαος του Ιωάννη, μηχανικός
Τουρνά Μαλαματή του Στεφάνου, ιδιωτική υπάλληλος
Χατζάρας Νικόλαος του Εμμανουήλ, συμβασιούχος δήμου Αμπελοκήπων

Β'Θεσσαλονίκης

Γιάννοβιτς Σεβαστή του Φρανσουά, εκπαιδευτικός
Γιαννούλης Στέλιος του Σωτηρίου, φοιτητής, μέλος ΔΣ Εικαστικού
Καχριμανίδη Δέσποινα του Ηλία, εκπαιδευτικός
Μπούσουλας Ζαχαρίας του Θεοδώρου, φοιτητής
Πουλέας Γρηγόριος του Ευάγγελου, μηχανικός
Ταγγοπούλου Ελένη του Θωμά, ιδιωτική υπάλληλος
Χατζηδήμου Σταμάτης του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος

Αιτωλοακαρνανία

Αλεξόπουλος Παναγιώτης του Κωνσταντίνου, φοιτητής
Ασημακόπουλος Παναγιώτης του Λεωνίδα, εκπαιδευτικός
Θανασούλας Δημήτριος του Σπυρίδωνος, τραπεζοϋπάλληλος
Λέκκας Παναγιώτης του Σωτηρίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Λιάγκος Γεώργιος του Νικολάου, μηχανικός
Μπλίκας Θεόδωρος του Σπυρίδωνος, ιδιωτικός υπάλληλος
Μπούντας Ιωαννης του Ηλία, μεταπτυχιακός φοιτητής
Σταματόπουλος Κωνσταντίνος του Παναγιώτη, σπουδαστής

Αργολίδα

Κασιώτη Ελένη του Γεωργίου, ειδικευόμενη γιατρός
Κιντή Θεοδώρα του Γεωργίου, εκπαιδευτικός
Τσεκρέκου Ανθή του Γεωργίου, οικονομολόγος

Αρκαδία

Μαραφής Πέτρος του Γεωργίου, καθηγητής σε φροντιστήριο
Μπογδάνης Ανδρέας του Σπυρίδωνος, καθηγητής σε φροντιστήριο
Τερζοπούλου Εμμανουέλα του Ιωάννη, χημικός

Αρτα

Κάτσαρης Σπύρος του Κωνσταντίνου, φοιτητής
Μπαλάτσα Ιωάννα του Φωκίωνα, μηχανικός
Πολύζος Σπυρίδων του Νικολάου, λογιστής
Ψυχογιός Κλέαρχος (Άλκης) του Ιωάννου, γιατρός

Αχαΐα

Αλεξόπουλος Ελευθέριος του Κωνσταντίνου, μηχανικός
Γουδέβενος Σπυρίδων του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Κοτρώνη Αγγελική του Βασιλείου, οικονομολόγος
Λιάγκου Βασιλική του Νικολάου, μηχανικός
Ματζινόπουλος Βασίλειος του Κωνσταντίνου, εργάτης ΑΜΣΤΕΛ
Ξυπολιάς Παρασκευάς του Παναγιώτη, μηχανικός
Παλαιολόγος Ασημάκης του Αριστομένη, δημοσιογράφος
Πελεκούδας Γεώργιος του Σπυρίδωνα, άνεργος
Τσακαλάκης Κωνσταντίνος του Γεωργίου Τρύφωνος, φοιτήτρια

Βοιωτία

Ιωάννου Πέτρος του Δημητρίου, μηχανικός
Καλαμάρας Αντώνιος του Ιωάννη, μηχανικός
Λάμπρου Δημήτριος του Γεωργίου, μηχανικός
Μιχαηλίδης Μάριος του Κωνσταντίνου/, δάσκαλος

Γρεβενά

Γεωργακόπουλος Νικόλας του Κωνσταντίνου, ζωγράφος

Δράμα

Σαμδάνης Κωνσταντίνος του Βασιλείου, φοιτητής
Τέλιου Αικατερίνη του Κωνσταντίνου, ιδιωτική υπάλληλος
Τσάκας Χρήστος του Δημητρίου, μεταπτυχιακός φοιτητής

Δωδεκάνησα

Ασωνίτη Ρουμπίνη - Θεοδώρα του Κωνσταντίνου, συνταξιούχος Ολυμπιακής
Δρούλιας Νεκτάριος - Σωτήριος του Παναγιώτη, γιατρός
Κατσιματίδου Χρυσή - Ισμήνη του Μιχαήλ, συνταξιούχος τραπεζοϋπάλληλος
Μπαρδάνη Θάλεια του Ιωάννη, ιδιωτική υπάλληλος
Σαντοριναίου Αθηνά του Ιωάννη, βιολόγος-περιβαλλοντολόγος

Έβρου

Αγγελακούδης Κωνσταντίνος του Αθανασίου, μηχανικός
Κουράκης Νικόλαος του Μιχαήλ, ζωγράφος
Μποτσίδης Γεώργιος του Δημητρίου, οικοδόμος
Παπαδιώτης Αναστάσιος του Προκοπίου, οικοδόμος

Εύβοια

Βαβουράκης Βασίλειος του Δημητρίου, μηχανικός
Βαμβακίδου Χριστίνα του Κλεάνθη, δημοσιογράφος
Κατσωνόπουλος Θεοφάνης του Γεωργίου, μηχανικός
Κοντογιάννης Σωτήριος του Ιωάννη, μηχανικός
Παπαδόπουλος Θεοχάρης του Αντωνίου, οικονομολόγος
Τόγγος Στέφανος του Παναγιώτη, μηχανικός

Ευρυτανία

Βρυζάκη Τάνια του Γεωργίου, ιδιωτική υπάλληλος

Ζάκυνθος

Κολποδίνος Διονύσιος του Παναγιώτη, οικοδόμος

Ηλεία

Ζάγκλα Νικολίτσα του Γεωργίου, κοινωνική λειτουργός
Καρατέγος Μιχάλης του Ιωάννη, βιολόγος
Κωστόπουλος Κωνσταντίνος του Νικολάου, αγρότης

ψηφοδέλτια σε όλη την Ελλάδα

Λαχανιώτη Αντωνία του Δημητρίου, ελεύθερη επαγγελματίας
Μπελιάς Δημήτριος του Νικολάου, ιδιωτικός τεχνικός
Ξυπολιάς Νικόλαος του Χρήστου, μηχανικός

Ηράκλειο
Αντωνίου Αντωνία του Χρήστου, ιδιωτική τεχνικός
Θεοδωράκης Μιχαήλ του Ααναστασίου, φοιτητής
Κουλουριώτης Σωτήριος του Θωμά, ιδιωτικός υπάλληλος
Λυκιαρδόπουλος Βύρων του Νικολάου, φοιτητής
Παπακανάκης Νικόλαος του Δημητρίου, αγρότης
Στριλυγκάς Βασίλειος του Ελευθερίου, μηχανικός
Τσαγλιώτης Γεώργιος του Στυλιανού, μεταπτυχιακός φοιτητής
Χαραλαμπάκη Αγγέλα του Δημητρίου, ελεύθερη επαγγελματίας

Ημαθία
Αρβανιτίδης Γεώργιος του Αναστασίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Βυθούλκας Παύλος του Νικολάου, εκπαιδευτικός
Λύκος Επαμεινώνδας του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Φρύσσα Γρηγορία του Σάββα, εκπαιδευτικός

Θεσπρωτία
Καλαντζή Δήμητρα του Κωνσταντίνου, φοιτήτρια

Ιωαννίνων
Γεωργίου Λεωνίδας του Γεωργίου, αγρότης
Γρηγορίου Πέτρος του Δημητρίου, μέλος ΔΣ Μεταπτυχιακών Ιωαννίνων
Κούταλης Ευάγγελος του Δημητρίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Μαυρομάτης Παναγιώτης του Αντωνίου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Παππάς Σπυρίδων του Χριστόφορου, αντιπρόεδρος Σωματείου Μετάλλου

Καβάλα
Μέτσικας Νικόλαος του Δημοσθένη, φοιτητής
Τζιάρας Θρασύβουλος του Χρήσιμου, μεταπτυχιακός
Τογκαρίδης Αντώνιος του Γεωργίου, εμποροϋπάλληλος
Χατζής Ελισσαίος του Ανέστη, ιδιωτικός υπάλληλος

Καρδίτσα
Καλκούνος Γεώργιος του Πέτρου, ιδιωτικός υπάλληλος
Λυκούργος Απόστολος του Νικολάου, βιβλιοϋπάλληλος
Νταιφά Κωνσταντίνα - Αγάπη του Ίωνα, μεταφράστρια
Σταυριανού Μαρία του Νικολάου, ξενοδοχοϋπάλληλος
Φωτέλλη Ειρήνη του Ηλία - Ιωάννη, εργαζόμενη ΕΡΤ

Καστοριά
Βερδέ Ελένη του Παναγιώτη, δημοσιογράφος
Παπαϊωάννου Ευφροσύνη του Παναγιώτη, τραπεζοϋπάλληλος

Κέρκυρα
Λιμπεράτος Γεώργιος θεοχάρης του Παναγή, υπάλληλος ΥΠΠΟ
Μέξας Νικόλαος του Σπυρίδωνος, ιδιωτικός υπάλληλος
Φέκκας Ευστάθιος του Γεωργίου, συμβασιούχος ΟΤΕ

Κεφαλλονιά
Αραβαντινός Ευάγγελος του Διονυσίου, άνεργος
Μιχελής Παναγιώτης του Κωνσταντίνου, ιδιωτικός υπάλληλος

Κιλκίς
Αναστασιάδου Μαριάνθη του Εμμανουήλ, ελεύθερη επαγγελματίας
Κυριακίδης Αθανάσιος του Αντωνίου, εκπαιδευτικός
Πίκης Αντώνιος του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος

Κοζάνη
Θεοδωράκη Μαριάννα του Ιωάννη, εργαζόμενη Ολυμπιακής
Κοκκίνης Βασίλειος του Δημητρίου, ψυκτικός
Μανώλας Ιωάννης του Λαζάρου, μηχανικός
Μήτρου Αννα του Αλεξάνδρου, δημοσιογράφος
Παπαπαναγιώτου Παναγιώτης του Ιωάννη, άνεργος

Κόρινθος
Αναστασίου Νικόλαος του Βασιλείου, φοιτητής
Κουνιάκη Ευγενία του Αριστείδη, δικηγόρος
Λάσκαρης Γρηγόριος του Παναγιώτη, μηχανικός, αντιπρόεδρος Συλλόγου Μεταλλειολόγων
Στάμου Ελένη του Κωνσταντίνου, μεταπτυχιακή φοιτήτρια

Κυκλάδες
Καράμπελας Γεώργιος του Αναστασίου, σχεδιαστής
Κυριάκης Βασίλειος του Παναγιώτη, μέλος ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Σύρου
Νομικός Βασίλειος του Μιχαήλ, μηχανικός, μέλος ΔΣ Συλλογου Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων

Λακωνία
Γιακουμής Ευστάθιος του Ιωάννη, οικονομολόγος
Γιαννόπουλος Ηλίας του Βασιλείου, ιδιωτικός υπάλληλος
Πολυχρονίου Γεώργιος του Πολυχρόνη, μηχανικός

Λάρισα
Βάσαλος Κωνσταντίνος του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Γρηγοριάδου Σεβαστή του Δημητρίου, εκπαιδευτικός
Κατσουγιάννη Αικατερίνη του Μιλτιάδη, εκπαιδευτικός
Μπαλογιάννης Αντώνιος του Δημητρίου, μηχανικός
Ποταμιάς Σπυρίδων του Χρήστου, μεταπτυχιακός φοιτητής
Σακελαρίου Ιωάννα του Αντωνίου, ιδιωτική υπάλληλος
Τζομπανάκης Στυλιανός του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Χατζηγιάννη Μαργαρίτα του Κωνσταντίνου, καθηγήτρια ξένων γλωσσών

Λασίθι
Μιχαλτσιάνου Μαρία Εσμεράλδα του Παύλου, φοιτήτρια
Παϋσανίδου Ελένη του Θεοδώρου, ιδιωτική υπάλληλος

Λέσβος
Αλεξάτος Νικόλαος του Γεωργίου, φοιτητής
Δεμερτζής Ελευθέριος του Δημητρίου, μηχανικός
Θεοτοκάτος Λουκάς του Ανδρέα, μεταπτυχιακός φοιτητής
Χαντζοπούλου Δέσποινα του Σπύρου, φοιτήτρια

Λευκάδα
Πομόνης Πέτρος του Διονυσίου, δημοσιογράφος

Μαγνησία
Μαραβελάκης Ιωάννης του Ιωάννου, βιβλιοϋπάλληλος
Μάστορας Φίλιππος του Νικολάου, μηχανικός
Σπυράκου Ιωάννα του Γεωργίου, ιδιωτική υπάλληλος
Χείλαρη Σοφία του Στυλιανού, ιδιωτική υπάλληλος
Ψαλτάκου Μαρία του Κυριάκου, γιατρός

Μεσσηνία
Κόλλιας Χρήστος του Σωτήρη, ελεύθερος επαγγελματίας
Νίκου Δονάτος του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Ντυμένου Ειρήνη του Γεωργίου, γιατρός
Φεσσά Χρυσούλα του Δημητρίου, γιατρός
Ψυχογιοπούλου Σταυρούλα του Νικολάου, συμβασιούχος ΥΠΠΟ

Ξάνθη
Βλαχαδάμης Σπυρίδων του Γεωργίου, φοιτητής
Ευαγγελίδης Αθανάσιος του Κωνσταντίνου, άνεργος
Μηλιαζήμ Τζεμαλή του Μεχμέτ, δάσκαλος
Μπέτσης Ελευθέριος του Λάμπρου, φοιτητής

Πέλλα
Βομβορίδης Λεωνίδας του Ιωάννη, μηχανικός
Κόχιλα Μαρία του Στυλιανού, νοσηλεύτρια
Μπακαλάκης Χρήστος του Γρηγορίου, σερβιτόρος
Στεφανίδου Ευθυμία του Αναστάσιου, τραπεζοϋπάλληλος

Πιερία
Δικταμπανίδου Μαρία-Ελένη του Κωνσταντίνου, φοιτήτρια
Ζούμπος Χρήστος του Ευθυμίου, μεταπτυχιακός
Καλύβα Μαρία του Παύλου, εκπαιδευτικός
Σταμούλη Γεωργία του Αθανασίου, ψυχολόγος

Πρέβεζα
Πανούλας Παναγιώτης του Φωκά, μεταπτυχιακός φοιτητής
Παπαθανάσης Ιωάννης του Ορέστη, ιδιωτικός υπάλληλος

Ρέθυμνο
Αφεντούλης Νάκης του Γεωργίου, σερβιτόρος
Μαθιουδάκη Δήμητρα του Εμμανουήλ, έμπορος
Τριανταφυλλίδης Στέφανος του Κοσμά, σερβιτόρος

Ροδόπη
Αλτίνου Αμαλία του Σταύρου, μεταπτυχιακή φοιτήτρια
Σερετίδης Χρυσόστομος του Παναγιώτη, μηχανικός
Τσελίκης Αβραάμ του Τζεμίλ, οικοδόμος

Σάμος
Μπράτσος Αθανάσιος του Κωνσταντίνου, δημοσιογράφος

Σέρρες
Αραμπατζής Ελευθέριος του Χρήστου, μηχανικός
Βίλλιου Χριστιάνα του Γεωργίου,
Γιαννακόπουλος Δημήτριος του Ευσταθίου, ελεύθερος επαγγελματίας
Ζαγκοτσίδης Παναγιώτης του Αθανασίου, εργοστασιακός εργάτης
Κωνσταντινίδης Περικλής - Αίας του Λεωνίδα, συνταξιούχος
Κωνσταντίνου Μαρία του Κωνσταντίνου, τραπεζοϋπάλληλος
Μαθιουδάκης Ιωάννης του Δημητρίου, συνταξιούχος Ναυπηγείων Σκαραμαγκά

Τρίκαλα
Αγγελόπουλος Χαράλαμπος του Κωνσταντίνου, ιδιωτικός υπάλληλος
Ευσταθοπούλου Ευδοξία του Κωνσταντίνου, βιβλιοϋπάλληλος
Κωτσοπούλου Αφροδίτη του Κωνσταντίνου, εκπαιδευτικός
Μπαρούτας Γεώργιος του Κωνσταντίνου, μηχανικός
Πολυγένη Ελένη του Νικολάου, ηθοποιός

Φθιώτιδα
Καψάλη - Γεροκούδη Βασιλική του Κωνσταντίνου, εκπαιδευτικός
Κονιδάρης Αριστείδης του Γεωργίου, ιδιωτικός υπάλληλος
Κρικώνης Χρήστος του Τηλέμαχου, λογιστής
Λούβαρης Δημήτριος του Παύλου, ιδιωτικός υπάλληλος
Τόλη Ευαγγελία του Παναγιώτη, ιδιωτικός υπάλληλος

Φλώρινα
Στρίμπερ Μαρία - Χριστίνα του Ευσταθίου, ιδιωτική υπάλληλος
Ταπίνη Δανάη του Διονυσίου, ιδιωτική υπάλληλος

Φωκίδα
Δημακουλέα Ελένη - Μαρία του Αντρέα, γιατρός

Χαλκιδική
Ιωάννου Ιωάννα του Ηλία, φοιτήτρια
Σακκά Ελένη του Κωνσταντίνου, ιδιωτική υπάλληλος
Τριανταφύλλου Ευσταθία του Δημητρίου, έμπορος

Χανιά
Κιούπης Χρήστος του Αναστασίου, γυμναστής
Λιοδάκης Ανδρέας του Κωνσταντίνου, γιατρός
Παϊζάκη Μαρία του Χρήστου, ιδιωτική υπάλληλος
Ρίζος Σεραφείμ του Νικολάου, μέλος ΔΣ Συλλόγου Δασκάλων Χανίων

Χίος
Πίττα Αννα (Τατιάνα) του Μάξιμου, ηθοποιός
Κατσανακής-Καρακόλιας Διομήδης του Κωνσταντίνου, οικονομολόγος

Εγινε η αρχή και ήρθε στην ώρα της, η μαχόμενη αριστερά του εργατικού κινήματος, του εκπαιδευτικού ξεσηκωμού, του αντιπολεμικού ρεύματος, της υπεράσπισης των μεταναστών και όλων των καταπιεζόμενων να βρει μια έκφραση.

Κατά τη γνώμη μου είναι ένα πρώτο βήμα συγκέντρωσης των δυνάμεων της αριστεράς, των ανεξάρτητων, που μάχονται καθημερινά.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ μπορεί να δείξει και να αποδείξει ότι μπορεί να αποτελέσει την πρωτοπορεία του ελληνικού λαού.

Ολοι οι σύντροφοι και οι συντρόφισες σε όλη την Ελλάδα, κάνουν το εκλογικό βήμα αφετηρία μαχητικής έκφρασης ενός προγράμματος όπου για την πραγματοποίησή του λαβαίνουν μέρος όλοι οι συμμετέχοντες. Με δημοκρατία και συνέπεια. Είναι μόνο μια αρχή. Οσο πιο δυνατή, τόσο πιο γρήγορα.

Ολες οι συντρόφισες και οι σύντροφοι έχουν αναλάβει να εξηγήσουν στον ελληνικό λαό τη σημασία της ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ. Είμαι σίγουρος ότι για την ΕΝΑΝΤΙΑ θα βρίσκουν ένα ευνοϊκό ακροατήριο.

Πολλοί σκέφτονται σαν και μας. Πολλοί περισσότεροι από ότι νομίζουμε. Αλλά ακόμα αναβάλουν το αποφασιστικό βήμα, για μιαν επόμενη φορά. Αυτούς να πείσουμε ότι ήρθε η ώρα να περάσουν στο μάχιμο λαό της ΕΝΑΝΤΙΑ. Αυτή τους αντιπροσωπεύει. Να μην αναβάλουν. Μαζί τους θα γίνουμε περισσότεροι. Να κάνουν το αποφασιστικό βήμα τώρα, σ αυτές τις εκλογές.

Αγαπητοί Σύντροφοι και Συντρόφισες. Για όλους καλή δύναμη, κουράγιο και πεποίθηση ότι είναι η ώρα να βρούνε οι ιδέες μας και ιδέες τους μια πρώτη ολοκλήρωση. Ενα βήμα για το μεγάλο απελευθερωτικό ρεύμα των εργαζομένων.

"Η ελπίδα γεννιέται στους δρόμους του αγώνα" λέγαμε στην πρωτη πρόταση-παρέμβαση. Ωρα να γίνει πραγματικότητα.

Δημήτρης Λιβιεράτος

Βγάλαμε την οργή στους δρόμους

Σε γενικό ξεσηκωμό βρέθηκαν από το Σάββατο το πρωί τα μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α οργανώνοντας εξορμήσεις σε γειτονιές, πλατείες, σταθμούς ΗΣΑΠ, πολυκαταστήματα και Λαϊκές Αγορές. Στόχος να απευθύνουν πλατύ κάλεσμα στον κόσμο για να μετατρέψει τη θλίψη του για το θάνατο δεκάδων αθώων από τις πυρκαγιές, σε οργή ενάντια στην κυβέρνηση των κερδοσκόπων, με πορεία στη Βουλή τη Δευτέρα 27 Αυγούστου.

Σάββατο απόγευμα τα μέλη του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στα βόρεια προάστια οργάνωσαν εξόρμηση μπροστά στο πολυκατάστημα **«The Mall»**. «Η εξόρμησή μας γινόταν την ίδια ώρα που καιγόταν ο Υμηττός», μας είπε η Δήμητρα. «Ηταν ένα τραγικό σκηνικό. Ο κόσμος ήταν σοκαρισμένος. Επαιρνε την προκήρυξη από τα χέρια μας που καλούσε στη διαδήλωση της Δευτέρας, μας έδινε συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία και δήλωνε ότι θα είναι εκεί. Μία γυναίκα άρχισε να στέλνει επιτόπου μηνύματα από το κινητό σε γνωστούς για τη διαδήλωση. Πολλοί ήταν αυτοί που δήλωναν ότι εμπρηστής είναι η κυβέρνηση και ότι πρέπει να τιμωρηθούν και στις εκλογές. Ενας μαθητής από την Εύβοια πήρε αφίσες και προκηρύξεις της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α για να διακινήσει στην περιοχή του. Ενδεικτικό της διάθεσης που υπήρχε ήταν ότι δόθηκαν 34 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

«Την ώρα που καιγόταν ο Υμηττός τα μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α στα **Εξάρχεια** οργάνωναν εξόρμηση στη Λαϊκή της Καλλιδρομίου», μας είπε η Ευγενία. «Μοιράσαμε μαζικά τρικάκια που καλούσαν στη διαδήλωση της Δευτέρας. Με σύνθημα 'Μαύρο στη ΝΔ –να πληρώσουν οι εμπρηστές και οι δολοφόνοι- Δεν πενθούμε αλλά αντιστεκόμαστε- Στηρίζουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά' απευθυνόμασταν στον κόσμο που ήταν πραγματικά οργισμένος. Προσπαθήσαμε να ανοίξουμε συζητήσεις γύρω από το τι είδους Αριστερά χρειαζόμαστε για να δώσει απαντήσεις στους κερδοσκόπους και την κυβέρνηση που τους υπηρετεί. Την εξόρμηση επαναλάβαμε το βράδυ της Κυριακής με γύρα στον κόσμο που βρισκόταν στις καφετέριες στην πλατεία Εξαρχείων. Το κλίμα ήταν πολύ θετικό για να δώσουμε μία οργανωμένη απάντηση στο προμελετημένο έγκλημα της κυβέρνησης».

Την ίδια ώρα εξόρμηση γινόταν στην Λαϊκή της Νεάπολης στην **Νίκαια**. «Με σύνθημα ο Καραμανλής είναι δολοφόνος και εμπρηστής όλοι τη Δευτέρα στα Προπύλαια, να τους μαυρίσουμε στις εκλογές να στηρίξουμε τη νέα Αντικαπιταλιστική Αριστερά κάναμε για πρώτη φορά εξόρμηση σε αυτή τη γειτονιά της Νίκαιας. Πολλοί ήταν αυτοί που έρχονταν στο τραπεζάκι για να ενημερωθούν και άφηναν το τηλέφωνό τους για να τους βρούμε και στη συνέχεια», μας είπε η Αμαλία. Ταυτόχρονα στο ΜΕΤΡΟ στον Αγ. Αντώνη στο **Περιστέρι** και στην πλατεία του Ιλίου γίνονταν αντίστοιχες εξορμήσεις.

Το βράδυ της Κυριακής και ενώ ο αριθμός των αδικοχαμένων θυμάτων από τις πυρκαγιές είχε φτάσει κοντά στους 60, τα μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α συνέχιζαν την οργάνωση του συλλαλητηρίου της Δευτέρας, για να απαντήσουμε μαζικά σε αυτό το προμελετημένο έγκλημα. Κυριακάτικες βραδινές εξορμήσεις έγιναν στο **Γουδί** και στην πλατεία της **Ηλιούπολης** και την προηγούμενη μέρα το βράδυ στην πλατεία Αγ. Λαζάρου στο **Βύρωνα** και στο **Ελληνικό**. «Στην πλατεία της Ηλιούπολης την Κυριακή το βράδυ στήσαμε το περίπτερο της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και στη συνέχεια οργανώσαμε εξόρμηση για τη διαδήλωση της Δευτέρας στην πλατεία. Το περίπτερο άρχισε να λειτουργεί σαν ορμητήριο των ιδεών μας. Ο κόσμος μίλαγε για τις ευθύνες της κυβέρνησης και συμφωνούσε ότι υπεύθυνες είναι οι περικοπές στην πυροσβεστική και η στήριξη των κερδοσκόπων με την αναθεώρηση του Αρθρου 24 που επιχείρησε η κυβέρνηση. Υπήρχε τεράστιο ενδιαφέρον και μεγάλη επιβράβευση για την πρωτοβουλία», μας είπε η Χριστίνα.

«Ντουντούκες»

Τη Δευτέρα στις 7 το πρωί εξόρμηση έγινε και στον ΗΣΑΠ του Πειραιά. «Μοιράστηκαν χιλιάδες προκηρύξεις που καλούσαν στη διαδήλωση το απόγευμα. Πολλοί ήταν αυτοί που γυρνούσαν εκείνη την ώρα από τα νησιά από τις διακοπές και μόλις άκουγαν τη ντουντούκα που καλούσε στη διαδήλωση το απόγευμα, έρχονταν οργισμένοι και μας άρπαζαν τις προκηρύξεις από τα χέρια», μας είπε ο Χρήστος. «Ολοι έλεγαν ότι ένοχοι είναι η κυβέρνηση και οι κερδοσκόποι. Μία γυναίκα μάλιστα μας είπε ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε δραστικές λύσεις, να ξεσηκωθούμε ενάντια στο έγκλημα, να απαιτήσουμε να δημευτεί η περιουσία των ενόχων και να μοιραστεί στον κόσμο που έχασε τα σπίτια του και τους συνανθρώπους του».

Την ίδια ώρα δεκάδες μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α έκαναν εξόρμηση στο σταθμό του ΜΕΤΡΟ στο **Σύνταγμα** ενημερώνοντας τους εργαζόμενους που πήγαιναν στη δουλειά τους. «Οργή, θυμός και αγανάκτηση είναι οι λέξεις που μπορούν να περιγράψουν με τι διάθεση πήγαινε ο κόσμος στη δουλειά του τη Δευτέρα το πρωί», μας λέει ο Γιώργος. «Το κάλεσμα από τη ντουντούκα για την απογευματινή διαδήλωση, που άκουγε βγαίνοντας από το ΜΕΤΡΟ ανταποκρίνονταν στην ανάγκη να εκφραστεί αυτή η οργή μαζικά. Πέρα από την υποκρισία για εθνική ομοψυχία, τα μέλη της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α μιλούσαν για τις ευθύνες της κυβέρνησης που τα δίνει όλα στους κερδοσκόπους. Ενας εργαζόμενος στάθηκε, άφησε 10 ευρώ και αγόρασε δύο φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης λέγοντας ότι χρειάζεται ριζική αλλαγή ενάντια στο σύστημα. Συνολικά δώσαμε 21 φύλλα της εφημερίδας».

Γαλάτσι, Βεϊκου και Γαλατσίου

ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

ΑΘΗΝΑ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό
ΠΑΝΟΡΜΟΥ σταθμός Μετρό
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό ΦΙΞ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*

Κ.ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρ. πλατεία (αρχές Φωκίονος)
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βεϊκου
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 30/8 7μμ*

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Τοσίτσα & Πατησίων
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 30/8 8μμ*

ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 8μμ*

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ κεντρική πλατεία,
- *Εγκαίνια: ΤΕΤΑΡΤΗ 12/9 8μμ*

πλατεία Κανάρια
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου
ΕΛΛΗΝΙΚΟ κεντρ. πλατεία Σουρμένων
ΓΛΥΦΑΔΑ Αγ.Τρύφωνας
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πεζόδρομος
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 7μμ*

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως & Εθν.Αντιστάσεως
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 7μμ*

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9 7μμ*

ΑΙΓΑΛΕΩ πλ.Εσταυρωμένου
- *Εγκαίνια: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9*

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ πλατεία ΗΣΑΠ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ πλατεία Σωτήρος
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία
- *Εγκαίνια: ΠΕΜΠΤΗ 6/9 8μμ*

ΦΑΡΟΣ ΨΥΧΙΚΟΥ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ κάτω πλατεία
ΜΑΡΟΥΣΙ πλατεία ΗΣΑΠ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΚΕΝΤΡΟ Πλατεία Κοραή
πλατεία Λουδοβίκου (ΗΣΑΠ)
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Ακτή Μουτσοπούλου (απέναντι απο carrefour)
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας
πλατεία Ταξιάρχη
ΝΙΚΑΙΑ πλατεία Περιβολάκι
πλατεία Σπάθα
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλατεία Λαού
ΑΜΦΙΑΛΗ κεντρική πλατεία
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ πλατεία Πηγάδα
Ν.ΦΑΛΗΡΟ πλατεία ΗΣΑΠ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή & Ναυαρίνου,
- *Εγκαίνια: ΤΡΙΤΗ 11/9*

Εγνατία & Αγ.Σοφίας
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Πάρκο Οσίας Ξένης
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Κεντρική πλατεία (Νομαρχία)
- *Εγκαίνια: ΤΡΙΤΗ 11/9*

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

πλατεία Ελευθερίας

ΧΑΝΙΑ

δημοτική Αγορά

ΠΑΤΡΑ

πλατεία Ολγας

ΣΥΖΗΤΗΣΗ - ΕΚΔΗΛΩΣΗ του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής
ΡΕΘΥΜΝΟ: ΣΑΒΒΑΤΟ 1/9, Δημοτικός Κήπος 6μμ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ στους εργατικούς χώρους

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8
Νοσοκομείο Κρατικό Νίκαιας 11.30πμ
Δήμος Πειραιά 9πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΥΑΘ, ΔΕΗ Κέντρου 9πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΙΚΑ, Εφορία 9πμ
Γραμματείες Πανεπιστημίου 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ
Νοσοκομείο Αγ.Ανδρέας 9πμ

ΧΑΝΙΑ
ΕΛΤΑ 7πμ
ΟΑΔΥΚ
Δημόσιες Υπηρεσίες

ΠΕΜΠΤΗ 30/8
ΙΚΑ Γαλάτσι 7πμ
Νοσοκομείο Λαϊκό 8μμ
Δημαρχείο Γαλάτσι 10πμ
Ελληνική Τράπεζα Δάφνης10πμ
Μέγαρο ΟΤΕ Μαρούσι 12μες
Δημαρχείο Κερατσίνι 12μες
Εφημ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 7μμ
Νοσοκομείο Μεταξά 9πμ
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Φούλκορ 4πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Τράπεζες 9πμ
Γραφεία Δήμων 10.30πμ
Νομαρχία 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Βιομηχανική Ζώνη 6πμ
Νοσοκομείο ΠΕΠΑΓΝΗ 9πμ
Νομαρχία 11πμ
Δημαρχείο 11πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/8
Δημαρχείο Κορυδαλλού 9πμ
Εθνοκάρτα Καλλιθέας 1μμ
Νοσοκομείο Τζάνειο 12μες
Δήμος Νίκαιας 9πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΕΛΤΑ Αμπελόκηποι 1μμ
ΟΤΕ Αμπελόκηποι 2μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΟΤΕ, ΔΕΥΑΙ 7πμ
Εργοστάσιο Spider 3μμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Τράπεζες 9πμ
Διοικητικοί Πανεπιστημίου 9πμ
ΟΤΕ 10πμ
ΔΕΗ 10πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/9
Εθνική Τράπεζα (Μητροπόλεως) 9.30πμ
Εθνική Ασφαλιστική 11.30πμ
Αττικόν Νοσοκομείο 11.30πμ
Δημος Ν.Σμύρνης 8.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νοσοκομείο Δουρούτη 9πμ
Εργοστάσιο Δωδώνη
Εργοστάσιο Νιτσιάκος

ΤΡΙΤΗ 4/9
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Πέτρου Ράλλη 6πμ
Νοσοκομείο ΚΑΤ 9πμ
Σκαραμαγκάς 10πμ
Βιβλιοπωλεία ΛΙΒΑΝΗΣ - ΙΑΝΟΣ - ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ 6μμ
ΔΟΛ 7μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Εργοστάσιο Πλαστικά, ΔΕΠ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Βοτανικού 6πμ
Δημαρχείο Ν.Ηρακλείου 9.30πμ
Νοσ. Παίδων -Αγ.Σοφία -Αγλ. Κυριακού 8πμ
ΕΡΤ 10πμ
Εφημερίδα ΕΘΝΟΣ 5μμ
ΟΣΕ Πειραιά 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 6/9
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Ελληνικό 6πμ
Εργοστάσιο ΠΥΡΚΑΛ 9πμ
Νοσοκομείο Θριάσειο 9πμ
Νοσοκομείο Γενικό Πατησίων 9πμ
Νοσοκομείο Ευαγγελισμός 12μεσ
ΟΤΕ Αλεξάνδρας 6πμ
ΟΤΕ Κωλέτη 8πμ
Εφημ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 6.30μμ
ΙΝΤΡΑΚΟΜ 9.30πμ
ΟΣΕ (Καρόλου) 1μμ
Βιβλιοσυνεργατική 3μμ
ΗΣΑΠ Πειραιά 8.30πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/9
Αμαξοστάσιο ΟΑΣΑ Α.Λιόσια 6πμ
Γκαράζ Δήμου Ταύρου 6πμ
Διοικητικοί ΕΚΠΑ 8.15πμ
Δημαρχείο Ταύρου 8.30πμ
ALPHA BANK Πειραιά 9πμ
Εθνική Τράπεζα Πειραιά 11πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 10/9
Τεχνική Βάση Ο.Α 8.30πμ
Δημαρχείο Αγ.Δημήτριος 9πμ

ΤΡΙΤΗ 11/9
Τράπεζα EUROBANK Ν.Ιωνίας 6.30πμ
ΕΣΥΕ 10πμ

Στηρίξτε την οικονομική εξόρμηση της EN.ANTI.A

Στους χώρους δουλειάς

Από την περασμένη εβδομάδα ξεκίνησαν οι πρώτες προεκλογικές περιοδείες της EN.ANTI.A στους εργατικούς χώρους. Στον Ευαγγελισμό έγινε περιοδεία την Παρασκευή το πρωί με τον υποψήφιο γιατρό Θανάση Σταυρίδη. «Πήγαμε κυρίως σε τμήματα Διοικητικών και στη συνέχεια στους γιατρούς του νοσοκομείου», μας είπε η Μαρία. «Ο Θανάσης θύμιζε στους συναδέλφους του τις μάχες που έδωσαν οι γιατροί των δημοσίων νοσοκομείων όλη την περασμένη χρονιά ενάντια στις επιθέσεις του Αβραμόπουλου, στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και στις περικοπές στα νοσοκομεία και εξηγούσε ότι ψηφίζοντας EN.ANTI.A ψηφίζουμε τις μάχες που δώσαμε και τις μάχες που θα συνεχίσουμε να δίνουμε απέναντι στην οποιαδήποτε κυβέρνηση. Ηταν πολλοί αυτοί που δήλωναν ότι πρέπει να τιμωρηθεί η κυβέρνηση για το σκάνδαλο των ομολόγων αλλά και να μην βγει ο Καρατζαφέρης στη βουλή αλλά δεν είχαν αποφασίσει τι θα ψηφίσουν. Αλλοι έλεγαν ότι είχαν δει αφίσες της EN.ANTI.A αλλά ήθελαν περισσότερη ενημέρωση, ενώ δύο εργαζόμενοι χρεώθηκαν προκηρύξεις για να διακινήσουν στον περίγυρό τους. Δόθηκαν συνολικά 15 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

Εξόρμηση έγινε την ίδια ημέρα και στο **Δημαρχείο Αγ. Δημητρίου**. «Ανοίξαμε πολλές συζητήσεις εξηγώντας ότι ο Καραμανλής είναι στριμωγμένος από το κίνημα και γι' αυτό προχωρά σε πρόωρες εκλογές», μας είπε η Χριστίνα. «Πολλοί ήταν αυτοί που έλεγαν ότι θα μας στηρίξουν, γιατί κάθε εβδομάδα είμαστε στο πλευρό τους σαν Εργατική Αλληλεγγύη. Αλλοι έλεγαν ότι δεν θέλουν ούτε τη ΝΔ αλλά ούτε και το ΠΑΣΟΚ και ότι η επίσημη αριστερά δεν τους καλύπτει, ενώ συμφωνούσαν ότι ο Καρατζαφέρης πρέπει να μείνει εκτός βουλής. Ανοιξε πολύ συζήτηση και πέρα από τις εκλογές. Για το ποια μπορεί να είναι η λύση απέναντι στην αγορά και για το τί είδους αριστερά χρειάζεται το κίνημα. Μία εργαζόμενη χρεώθηκε υλικά για να διακινήσει τις ιδέες της EN.ANTI.A».

Στο **Δήμο Νίκαιας** έγινε η πρώτη εξόρμηση μετά την προκήρυξη των εκλογών την Παρασκευή. «Η διάθεση για συζήτηση ήταν τόσο μεγάλη που η περιοδεία της EN.ANTI.A κράτησε 3 ώρες», μας είπε η Μαντώ. «Οι περισσότεροι έλεγαν ότι για πρώτη φορά δεν ξέρουν τι να ψηφίσουν στις εκλογές, αποκλείοντας τη ΝΔ και τον Καρατζαφέρη και δηλώνοντας ότι δεν έχουν εμπιστοσύνη στο ΠΑΣΟΚ. Μεγάλο κομμάτι δήλωνε ότι χρειάζεται μία διαφορετική αριστερά που να ενώνει το κίνημα και να μην το διασπά ενώ τρεις εργαζόμενοι δήλωναν ότι θα στηρίξουν την EN.ANTI.A και προμηθεύτηκαν προκηρύξεις. Παρόλο που πολλοί έλλειπαν ακόμα σε καλοκαιρινή άδεια, δόθηκαν 10 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

«Φοιτητές μέλη της EN.ANTI.A κάναμε περιοδεία στο **Βενιζέλειο νοσοκομείο** στο Ηράκλειο Κρήτης», μας είπε ο Μάνος. «Μπαίναμε στα τμήματα με σύνθημα οι αγώνες μας ανάγκασαν την κυβέρνηση να πάει σε εκλογές έτσι θα συνεχίσουμε όποιος και αν βγει, δίνοντας τον τόνο της αισιοδοξίας. Τονίζαμε ιδιαίτερα το ρόλο που έπαιξε το κίνημα της Παιδείας που τροφοδότησε όλο το κλίμα της πολιτικοποίησης σε όλες τις μάχες που άνοιξαν τόσο στα νοσοκομεία, όσο και στα λιμάνια ακόμα και στη στάση του κόσμου στο ζήτημα των πυρκαγιών. Δώσαμε 10 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και τονίζαμε ότι η λύση βρίσκεται στο πόσο δυνατό κίνημα θα έχουμε μετά τις εκλογές και καλούσαμε σε ψήφο στην EN.ANTI.A που οργανώνει αυτές τις μάχες».

Επιτροπές

«Δάσκαλοι μέλη της EN.ANTI.A στα Χανιά κάναμε περιοδεία στο νοσοκομείο», μας είπε ο Σεραφείμ. «Μοιράζαμε την προκήρυξη που βγάλαμε σαν τοπική επιτροπή της EN.ANTI.A για τα προβλήματα του νοσοκομείου τονίζοντας πως αποκλειστικός υπεύθυνος για την κατάσταση του νοσοκομείου είναι οι περικοπές και η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Επίσης ότι μετά και τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου φάνηκε καθαρά ότι η κυβέρνηση διαιωνίζει αυτή την κατάσταση και η αντιπολίτευση είναι ανίκανη να σταματήσει τη διάλυση της δημόσιας Υγείας. Χρειάζεται να δυναμώσουμε τους αγώνες στο χώρο της υγείας και να δυναμώσουμε την επαναστατική αριστερά και στις εκλογές για να δώσουμε ακόμα πιο δυνατές μάχες. Η ανταπόκριση ήταν πολύ θετική. Αποτέλεσμα ήταν να δώσουμε 20 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και αρκετοί εργαζόμενοι μας ζήτησαν να τους φέρουμε ψηφοδέλτια, ενώ συζητήσαμε πώς θα χτίσουμε μία επιτροπή της EN.ANTI.A μέσα στο νοσοκομείο. Με την ίδια επιτυχία και με τη συμμετοχή φοιττών και άλλων εργαζομένων, συνεχίστηκαν οι εξορμήσεις και τη Δευτέρα το πρωί στον ΟΤΕ και στις τράπεζες στο κέντρο των Χανίων».

«Τη Δευτέρα το πρωί μέλη της EN.ANTI.A έκαναν περιοδεία στη **ΔΕΗ**, στο **Δήμο** και στην **Εφορία Καλλιθέας** προπαγανδίζοντας το συλλαλητήριο για τις πυρκαγιές», μας είπε ο Δημήτρης. «Ηταν εντυπωσιακό ότι η συντριπτική πλειοψηφία δεν είχε τσιμπήσει στο παραμύθι περί εθνικής ομοψυχίας και μιλούσαν για τις ευθύνες της κυβέρνησης και επιβράβευαν την πρωτοβουλία της EN.ANTI.A για να δοθεί οργανωμένη απάντηση στο έγκλημα της κυβέρνησης. Πολλοί έλεγαν ότι η κινητοποίηση χρειάζεται να στηριχτεί και από τα σωματεία και ότι χρειάζεται να τα πιέσουν να μπουν σε κίνηση παρά την προεκλογική περίοδο. Αλλοι δήλωσαν ότι θα στηρίξουν την αντικαπιταλιστική Αριστερά στις εκλογές και άφησαν το τηλέφωνό τους για να τους ξαναβρούμε».

ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ! ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΡΙΖΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ:

ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ!

Στην προεκλογική περίοδο η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ διαφημίζουν τις «λύσεις» που έδωσαν ή θα δώσουν στα «καθημερινά προβλήματα του πολίτη». Τα προβλήματα είναι πράγματι μεγάλα αλλά έχουμε λύσεις, λένε, για όλα από το επίδομα για τις τρίτεκνες οικογένειες μέχρι το ασφαλιστικό και από την ανεργία μέχρι τη «ποιότητα ζωής». Αυτό που λένε με δυο λόγια, είναι ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος είναι προβλήματα σωστής και χρηστής διαχείρισης της κοινωνίας και του κράτους που ζούμε.

Λένε ψέματα και αυτό το νιώθει ένα μεγάλο τμήμα των εργαζόμενων και της νεολαίας που έχουν τις εμπειρίες όλων των προηγούμενων χρόνων, τις εμπειρίες των επιθέσεων που φέρνει η «σωστή διαχείριση» του καπιταλισμού και των αγώνων που έχουν στομώσει και ανατρέψει τέτοιες επιθέσεις.

Κάτι πρέπει να αλλάξει ριζικά, αυτή είναι η σκέψη που κυριαρχεί στο μυαλό χιλιάδων εργαζόμενων και νεολαίας. Τέτοιες είναι οι λύσεις που προτείνει η αντικαπιταλιστική αριστερά, που συγκρούονται με τις επιλογές του καπιταλισμού και βάζουν την προοπτική της συνολικής, εκ βάθρων ανατροπής του. Η λύση για την ικανοποίηση των αναγκών της πλειοψηφίας, είναι η σύγκρουση με τις επιλογές των καπιταλιστών σε όλα τα μέτωπα, από τον πόλεμο, μέχρι την κοινωνική ασφάλιση, από την παιδεία μέχρι το περιβάλλον.

Οι απεργοί δάσκαλοι αγωνίζονταν για να μην γίνουν οι μαθητές τους "πελάτες" σε ιδιωτικοποιημένα σχολεία

STOP στους εξοπλισμούς

Ενα τεράστιο κομμάτι του πλούτου που παράγει η κοινωνία πάει κάθε χρόνο χαμένο σε σύνεργα θανάτου –και τις μίζες που συνοδεύουν την αγορά τους- στο βωμό της φιλοδοξίας της άρχουσας τάξης να γίνει το ορμητήριο και το κέντρο του ιμπεριαλισμού σε όλη την περιοχή.

Η συμμετοχή στον «διαρκή αντιτρομοκρατικό πόλεμο» των ΗΠΑ είναι μια βασική επιλογή της άρχουσας τάξης. Η κυβέρνηση του Σημίτη μπήκε σε αυτό το πόλεμο από το Αφγανιστάν μέχρι τη συνεργασία με τις «μυστικές πτήσεις» της CIA. Η κυβέρνηση του Καραμανλή έχει κλιμακώσει την εμπλοκή από κάθε άποψη. Πρόσφατα, βγήκε στο φως της δημοσιότητας ο «λογαριασμός» για το κόστος της συμμετοχής στις «ειρηνευτικές» αποστολές του ΝΑΤΟ και συνολικότερα σε αυτό τον πόλεμο. Είναι περίπου 250 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο.

Είναι ένας προκλητικός αριθμός. Εκατομμύρια που θα μπορούσαν να ξοδευτούν σε κοινωνικές ανάγκες, για να γίνουν προσλήψεις σε σχολεία, νοσοκομεία, κοινωνικές υπηρεσίες σε ένα σωρό πράγματα που κάνουν κόλαση τη λεγόμενη «καθημερινότητα», σπαταλιόνται για τον πόλεμο του Μπους.

Αυτό το ποσό ισοδυναμεί με τους μισθούς 10.000 εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία. Επίσης, είναι σχεδόν ίσο με την επιχορήγηση του τακτικού προϋπολογισμού για τους οργανισμούς και ιδρύματα υγείας (247 εκατομμύρια ευρώ το 2006) και μεγαλύτερο από την αντίστοιχη επιχορήγηση για τους συγκοινωνιακούς φορείς (220 εκατομμύρια ευρώ το 2006). Τα παραδείγματα δεν έχουν τέλος. Η κυβέρνηση του Καραμανλή παρουσίαζε με τυμπανοκρουσίες το ενδιαφέρον της για τους χαμηλοσυνταξιούχους με απόδειξη ότι δίνει τα αναδρομικά του ΛΑΦΚΑ. Το 2006 είχαν δοθεί μόλις 130 εκατομμύρια ευρώ για αυτό από τον προϋπολογισμό. Το 2007 υποτίθεται ότι η δαπάνη θα έφτανε τα ...240 εκατομμύρια ευρώ.

Ανάμεσα στο 2002 και το 2006, η Ελλάδα ξόδεψε περίπου 25 δισεκατομμύρια ευρώ για τις «αμυντικές» δαπάνες, μια πανευρωπαϊκή πρωτιά σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ΝΑΤΟ. Πέρσι το καλοκαίρι το ΚΥΣΕΑ πήρε τις αποφάσεις του για το επόμενο «πενταετές» εξοπλιστικό πρόγραμμα, που έβαλε στόχο να σπάσει κι αυτό το ρεκόρ: από το 2006 μέχρι το 2015 θα σπαταληθούν 27 δισεκατομμύρια ευρώ. Στο ένα βουνό από δισεκατομμύρια σκοπεύουν να προσθέσουν ακόμα ένα, και μεγαλύτερο.

Οταν η νεολαία οι εκπαιδευτικοί βγαίνουν στο δρόμο και διεκδικούν τα αιτήματά τους, για παράδειγμα να φτάσουν οι δαπάνες για τη δημόσια παιδεία στο 5% του ΑΕΠ η απάντηση που παίρνουν από τους υπουργούς και τους βουλευτές είναι «βεβαίως και ποιος δεν θα το θέλε, αλλά δεν υπάρχουν χρήματα». Ε, ακόμα και στο μισό να μειωθούν οι πολεμικές δαπάνες, φτάνει και περισσεύει για να φτάσουν το 5% οι δαπάνες για την Παιδεία.

Η Παιδεία δεν είναι για πούλημα

Η λογική του καπιταλισμού που εκφράζεται με τον πιο ατόφιο τρόπο από τον νεοφιλελευθερισμό είναι ότι τα πάντα μπορούν να γίνουν εμπόρευμα –και η παιδεία είναι ο μεγάλος τους στόχος.

Η ΝΔ έτρεξε να βγάλει τα πρώτα της προεκλογικά σποτ στην τηλεόραση προβάλλοντας το «έργο της» στη παιδεία, ότι πασχίζει για το «μέλλον των παιδιών μας». Το πραγματικό της πρόγραμμα το είδαμε αυτά τα τριάμισι χρόνια στην πράξη: πετσόκομμα της δημόσιας παιδείας και παράδοσή της, από τα νηπιαγωγεία μέχρι τα πανεπιστήμια στα λαμόγια της αγοράς. Φέτος η σχολική χρονιά ξεκινάει για παράδειγμα με τη ΔΟΕ να καταγγέλλει ότι υπάρχουν 70.000 κενές θέσεις νηπιαγωγών και δασκάλων στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Για μας η παιδεία δεν είναι εμπόρευμα, είναι κοινωνικό αγαθό για όλους από το νηπιαγωγείο μέχρι τα μεταπτυχιακά. Αυτό διεκδικούν με τους αγώνες τους εκπαιδευτικοί, φοιτητές και μαθητές, όταν βγαίνουν στους δρόμους.

Το πρώτο που χρειάζεται για να γίνει πραγματικότητα αυτός ο στόχος είναι γενναία χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας. Τα χρήματα που σπαταλιόνται για τον πόλεμο του Μπους, για τόκους και τοκοχρεολύσια στους τραπεζίτες μπορούν να πάνε για να φτιαχτούν σχολεία, να γίνουν προσλήψεις μόνιμων καθηγητών και δασκάλων, να χρηματοδοτηθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Συγκρίνετε τα 465 εκατομμύρια ευρώ που έδωσε ο τακτικός προϋπολογισμός για τα εκπαιδευτικά ιδρύματα με τα 1.700 εκατομμύρια που δίνει για εξοπλιστικά προγράμματα του υπουργείου Αμυνας ή με τα 9.700 εκατομμύρια που δίνει για την πληρωμή τόκων.

Η κατάργηση όλων των ταξικών φραγμών που μπαίνουν για τα παιδιά των εργατικών και φτωχών οικογενειών είναι το δεύτερο βήμα. Χιλιάδες μαθητές δεν μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους γιατί οι οικογένειές τους δεν μπορούν να αντέξουν το βάρος των εξεταστικών μαραθώνιων, των φροντιστηρίων. Η ίδια κατάσταση συνεχίζεται και στη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η μεγάλη πλειοψηφία αυτών που οι υπέρμαχοι της «μεταρρύθμισης» αποκαλούν περιφρονητικά «αιώνιους φοιτητές» είναι φοιτητές και φοιτήτριες που αναγκάζονται να πιάσουν δουλειά για να τα βγάλουν πέρα.

Να καταργηθεί η «βάση του 10» που κλείνει την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση σε χιλιάδες μαθητές που τελειώνουν το λύκειο. Το κίνημα των καταλήψεων έβαλε στο χρονοντούλαπο το «νόμο-πλαίσιο» της Γιαννάκου που μαζί με τη παράδοση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις εταιρείες, προβλέπει και μια σειρά μέτρα που στόχο έχουν να διώξουν τα παιδιά των φτωχών οικογενειών από τα πανεπιστήμια.

Το Περιβάλλον πάνω από τα κέρδη

Τα ακραία καιρικά φαινόμενα, που είναι μια από τις αιτίες των καταστροφών που προκαλούν μεγάλες τραγωδίες από την Ν. Ορλεάνη μέχρι την Πελοπόννησο, δεν είναι «θεομηνίες». Είναι προϊόν της οικολογικής καταστροφής που προκαλεί ο καπιταλισμός. Είναι ένα σύστημα που βάζει σε προτεραιότητα τα κέρδη αυτών που προκαλούν την οικολογική καταστροφή και όχι το περιβάλλον. Των πολυεθνικών του πετρελαίου και του αυτοκινήτου για παράδειγμα.

Ο τρόπος για να μπει φρένο σε αυτή τη κατηφόρα είναι η σύγκρουση με τα συμφέροντα που την προκαλούν. Δεν χρειάζεται να πάμε μακριά για να δούμε συγκεκριμένα τι μπορεί να σημαίνει αυτή η προοπτική.

Σημαίνει να μπει χέρι στα κέρδη των πετρελαιάδων, των μεγαλοαντιπροσώπων αυτοκινήτων, των κατασκευαστικών εταιρειών, των τραπεζών που κερδοσκοπούν με τις τιμές στη γη και τα ακίνητα.

Τα κέρδη όλων αυτών είναι τεράστια. Το 2005 για παράδειγμα τα κέρδη προ φόρων των εταιρειών που δραστηριοποιούνται στο εμπόριο αυτοκινήτων έφτασαν κάτι παραπάνω από 246 εκατομμύρια ευρώ. Ομιλοι όπως του Μπόμπολα, του Βωβού και άλλοι, βρίσκονται ανάμεσα στις 20 πιο κερδοφόρες επιχειρήσεις της ελληνικής οικονομίας. Οι τράπεζες τροφοδοτούν όλο αυτό το κύκλωμα και είναι και οι ίδιες πρωταγωνιστές της κερδοσκοπίας που κατακαίει την Πάρνηθα κάνει την Αθήνα τσιμέντο. Κάθε χρόνο ανακοινώνουν κέρδη-ρεκόρ. Για το 2006 η Εθνική Τράπεζα είναι 52% αύξηση κερδών.

Από κει μπορούν να βρεθούν τα λεφτά για όλα τα άμεσα μέτρα που χρειάζονται. Για να περιοριστεί δραστικά ο αριθμός των ΙΧ μέσω της δημιουργίας ενός πολύ μεγαλύτερου δικτύου δημόσιων και δωρεάν συστήματος μέσων μαζικής μεταφοράς όχι μόνο στην Αθήνα αλλά παντού. Από κει μπορούν να βρεθούν τα χρήματα για την αναδάσωση των βουνών της Αττικής και όσων άλλων κάηκαν, στα σοβαρά και όχι στις μακέτες, για αντιπυρικά και αντιπλημμυρικά έργα.

Για να αλλάξει το «μοντέλο κατανάλωσης ενέργειας» χρειαζόμαστε ένα τεράστιο δημόσιο πρόγραμμα επενδύσεων που θα δίνει προτεραιότητα για παράδειγμα στις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας. Η κυβέρνηση της ΝΔ θέλει να παραδώσει και αυτό το τομέα στα αρπακτικά της αγοράς, στους κάθε λογής αετονύχηδες που θέλουν να χτίσουν αιολικά πάρκα στις κορυφογραμμές των βουνών για να βουτήξουν τις επιδοτήσεις, χωρίς σχέδιο και αδιαφορώντας για τις οικολογικές επιπτώσεις. Την ίδια στιγμή ο φορέας που θα μπορούσε να μπει μπροστά, ΔΕΗ, λειτουργεί με βάση το κέρδος των μετοχών της στα χρηματιστήρια, υφίσταται τις διπλό πέλεκυ των περικοπών και της ιδιωτικοποίησης.

Η πάλη για να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, είναι κομμάτι της προοπτικής που βλέπει την λύση για τη σωτηρία του πλανήτη στη σύγκρουση με τις τυφλές καταστροφικές δυνάμεις της αγοράς.

Τα Ταμεία ανήκουν στους εργάτες

Το σκάνδαλο της λεηλασίας των ασφαλιστικών ταμείων με τα «δομημένα ομόλογα» του Δούκα και του Αλογοσκούφη, έχει προκαλέσει την οργή όλων των εργαζόμενων. Οι κερδοσκοπικές φούσκες του καπιταλισμού σπάνε κάνοντας αέρα τον ιδρώτα των εργαζόμενων που είναι η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων. Κι όμως, οι κυβερνήσεις της ΕΕ, ο ΣΕΒ, έχουν το θράσος να μιλάνε για την ανάγκη «μεταρρύθμισης» του ασφαλιστικού συστήματος. Θέλουν να πετσοκόψουν τις συντάξεις, να υψώσουν τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, να παραδώσουν τα ταμεία και την κοινωνική ασφάλιση στα χέρια των ιδιωτικών εταιρειών.

Το ασφαλιστικό σύστημα χρειάζεται μεταρρύθμιση, αλλά στην ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Τα ελλείμματα των ταμείων οφείλονται στη λεηλασία δεκαετιών από τους καπιταλιστές. Να πληρώσουν αυτοί για την κάλυψή τους. Μόνο οι οφειλές των επιχειρηματιών προς το ΙΚΑ φτάνουν τα 500 εκατομμύρια ευρώ (αλλά τόσα είναι οι οφειλές του δημόσιου). Αυτά τα χρήματα θα έλυναν το πρόβλημα του ΙΚΑ για μια γενιά.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, οι απολύσεις, η επέκταση της «ελαστικής» -δηλαδή ανασφάλιστης- εργασίας προκαλεί αιμορραγία στα ταμεία. Το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, η πρόσληψη μόνιμου και σταθερού προσωπικού, η απαγόρευση των απολύσεων, θα έφερνε άμεση ανακούφιση σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία που αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα.

Η περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων, είναι περιουσία των εργαζόμενων. Οι εργαζόμενοι είναι ο κύριος χρηματοδότης των ταμείων με τις εισφορές τους –η συμβολή του κράτους και των εργοδοτών είναι μικρή ακόμα και όταν πληρώνουν και δεν εισφοροδιαφεύγουν. Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, λοιπόν, πρέπει να διοικούν τα Ταμεία να ορίζουν οι ίδιοι και τα σωματεία τους τις διοικήσεις τους, όχι απλά να στέλνουν μερικούς εκπροσώπους με μοναδικό ρόλο να βάζουν την υπογραφή τους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί πραγματικά ότι η περιουσία των εργαζόμενων δεν θα καταλήγει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στις φούσκες του χρηματιστηρίου και σε κάθε άλλον αετονύχη επενδυτή.

Τα ασφαλιστικά Ταμεία έχουν μια τεράστια κινητή και ακίνητη περιουσία. Η διαχείρισή της δεν πρέπει να είναι υπόθεση ούτε των γιάπηδων των χρηματιστηριακών αλλά ούτε και των μεγάλων τραπεζών που μπορεί να υπόσχονται «ασφαλείς αποδόσεις», δηλαδή του κάθε Αράπογλου ή Λάτση. Θέλουμε τα ταμεία να περάσουν στον έλεγχο των εργαζόμενων σαν το πρώτο βήμα για να περάσει όλο το χρηματοπιστωτικό σύστημα στον δημόσιο έλεγχο των εργαζόμενων και της κοινωνίας.

Λέανδρος Μπόλαρης

Με τη συλλογική δύναμη της τάξης μας

Η δύναμη που μπορεί να επιβάλλει τις ριζικές λύσεις του αντικαπιταλισμού βρίσκεται ζωντανή στους αγώνες που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία.

Οι αγώνες των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των φοιτητών, με αποκορύφωμα τις καταλήψεις που βούλιαξαν τη ναυαρχίδα των νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων του Καραμανλή, δείχνουν το δρόμο για μια παιδεία που θα είναι κοινωνικό αγαθό για όλους και όχι εμπόρευμα.

Οι αγώνες των εργαζόμενων στα σχολεία, στα νοσοκομεία, στους δήμους που διεκδικούν την ένταξή τους στα Βαρέα Ανθυγιεινά είναι αγώνες όλων των εργαζόμενων που παλεύουν για τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης για μεγαλύτερες συντάξεις, κόντρα στην αδηφάγα λεηλασία των αρπακτικών της αγοράς.

Οι εργαζόμενοι έχουν την πικρή εμπειρία των κυβερνήσεων από τα κόμματα που λένε ότι η υλοποίηση των ελπίδων τους περνάει μέσα από τη «φιλολαϊκή διαχείριση» μιας αριστερής –ή «κεντροαριστερής» κυβέρνησης. Κάθε φορά, αυτός ο δρόμος έχει οδηγήσει σε προδοσία και απογοήτευση. Από το «στις 18 Σοσιαλισμό» στα προγράμματα λιτότητας και τον «εκσυγχρονισμό» των Σημίτηδων. Βλέπουμε τι γίνεται στην γειτονική Ιταλία, που οι ελπίδες του κινήματος που έριξε τον Μπερλουσκόνι, τσαλαπατιούνται από την κυβέρνηση του Πρόντι που εφαρμόζει την ίδια νεοφιλελεύθερη και πολεμοκάπηλη πολιτική.

Η Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά κατεβαίνει στις εκλογές προβάλλοντας την προοπτική που έχουν ζωντανέψει με τους αγώνες τους χιλιάδες εργάτες και νεολαίοι όλο το προηγούμενο διάστημα. Οσο πιο δυνατή βγει από αυτή τη μάχη, τόσο μεγαλύτερη δύναμη θα είναι για τους αγώνες.

Για τον εργατικό έλεγχο

Παλεύουμε για μια κοινωνία όπου το κριτήριό της θα είναι οι ανάγκες της εργαζόμενης πλειοψηφίας όχι μιας χούφτας εκμεταλλευτών και κερδοσκόπων. Το πρώτο βήμα είναι να υπερασπίσουμε τα αγαθά που βάζουν όλοι αυτοί στο στόχαστρό τους: την παιδεία και τις συντάξεις, τα νοσοκομεία και το περιβάλλον. Θέλουμε όλα αυτά να είναι δημόσια και όχι ιδιωτικοποιημένες υπηρεσίες στην υπηρεσία του κέρδους.

Πραγματικός δημόσιος έλεγχος σημαίνει ρήξη με τη λογική της αγοράς. Η άρχουσα τάξη θέλει να μεταφέρει το μοντέλο του ΟΤΕ ή της ΔΕΗ που λειτουργούν με βάση την «ανταγωνιστικότητα» και τα «ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια» παντού. Θέλουν να βάλουν τους Βουρλούμηδες που έχουν βουλιάξει τον ΟΤΕ στο χάος και τα σκάνδαλα της ελεύθερης αγοράς, να διοικούν τα πανεπιστήμια, τα ασφαλιστικά ταμεία, τα νοσοκομεία. Δεν θα τους το επιτρέψουμε.

Εχουμε να προβάλλουμε μια διαφορετική προοπτική. Η απάντηση στα σκάνδαλα, στη γραφειοκρατία, τα κάθε είδους προβληματικά φαινόμενα σε όλους αυτούς τους τομείς, είναι να περάσει ο έλεγχός τους στα χέρια των ίδιων των εργαζόμενων. Αυτοί που δουλεύουν εκεί, ξέρουν καλύτερα από όλους τις ανάγκες και τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Αυτή η προοπτική είναι συνολικότερη. Παλεύουμε για μια κοινωνία όπου τις αποφάσεις δεν θα τις παίρνουν τα κογκλάβια των χρυσοπληρωμένων «τεχνοκρατών» δίπλα στις συνελεύσεις των μετοχών, αλλά για μια κοινωνία που τις αποφάσεις θα τις παίρνουν οι συνελεύσεις των εργατών που θα επιβάλλουν το δικό τους, γνήσια δημοκρατικό προγραμματισμό για την ικανοποίηση των αναγκών όλης της κοινωνίας.

Να καταργήσουμε τη “βάση του 10”

Τη Δευτέρα 27 Αυγούστου ανακοινώθηκαν οι βάσεις για την εισαγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Την πρώτη θέση στους σχολιασμούς των εφημερίδων πήρε το λάθος που έκανε στη βαθμολόγηση για τους επιτυχόντες των στρατιωτικών σχολών η αρμόδια υπηρεσία του ΓΕΕΘΑ. Αυτή η γκάφα είναι σταγόνα στον ωκεανό του παράλογου μηχανισμού που αποκλείει τα παιδιά των φτωχών οικογενειών από την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι 36.000 από τις 100.000 περίπου των υποψηφίων μένουν έξω από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Οι βάσεις ανέβηκαν, λόγω της «ευκολίας» των θεμάτων, με αποτέλεσμα εκατοντάδες αριστούχοι να μείνουν έξω από τη σχολή της πρώτης προτίμησής τους.

Η βάση του 10 για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που νομοθέτησε πέρσι η Γιαννάκου λειτούργησε σαν ένα βαρύ τσεκούρι που έπεσε πάνω στις ελπίδες χιλιάδων μαθητών και μαθητριών να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Πέρσι, αυτός ο αποκλεισμός είχε πάρει διαστάσεις σφαγής. Και φέτος όμως η πραγματικότητα παραμένει η ίδια. Σε δεκάδες ΤΕΙ παραμένουν κενές περίπου 13.000 θέσεις σπουδαστών. Οπως αναφέρουν τα ΝΕΑ της 28/8:

«Δραματική καταγράφεται η τύχη δεκάδων ΤΕΙ, τα οποία οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια σε λουκέτο αφού αποψιλώνονται για δεύτερη χρονιά φέτος από εισακτέους εξαιτίας της βάσης του 10, αλλά και της αδυναμίας χιλιάδων υποψηφίων να πληρώσουν την εισαγωγή τους σε τμήματα της Περιφέρειας, καθώς η φοιτητική μέριμνα είναι ανύπαρκτη. Είναι φανερό ότι για αρκετά ΤΕΙ επιφυλάσσεται χρόνο με τον χρόνο μια προοπτική που μοιάζει πολύ με την πολιτική του «ώριμου φρούτου»: «κλειστόν λόγω ελλείψεως σπουδαστών». Με άλλα λόγια έχουν τεθεί «υπό διαθεσιμότητα» μέχρι το οριστικό κλείσιμό τους 40- 45 ΤΕΙ, δηλαδή το 25% του συνόλου των τμημάτων ΤΕΙ.»

Αυτό εννοεί με «αναβάθμιση» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης η ΝΔ. Ενας εξεταστικός μαραθώνιος για δεκάδες χιλιάδες υποψήφιους που κρίνεται κυριολεκτικά στη «ρουλέτα» των βάσεων και την ίδια στιγμή ένταση των ταξικών φραγμών με κάθε τρόπο για τα παιδιά των εργατικών και φτωχών οικογενειών. Για το μέλλον του σπουδών τους φροντίζει για παράδειγμα ο Γιακουμάτος, που μερικούς μήνες πριν υποσχόταν ότι η αναθεώρηση του Αρθρου 16 θα φέρει «το Χάρβαρντ στο Αιγάλεω...»

Το κίνημα των καταλήψεων μπλόκαρε την αναθεώρηση και το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου. Υιοθέτησε επίσης τα αιτήματα των μαθητών, για κατάργηση της βάσης του 10 για την εισαγωγή στη τριτοβάθμια εκπαίδευση όπως και την κατάργηση όλων των οικονομικών-εξεταστικών-ταξικών φραγμών για την πρόσβαση στην εκπαίδευση. Με την αρχή της νέας χρονιάς στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, η συνέχεια των αγώνων αυτού του κινήματος θα πρέπει να είναι η καλύτερη απάντηση στις επιθέσεις της Γιαννάκου ή του όποιου διαδόχου της.

Μανώλης Σπαθής

Εξορμούμε με τις ιδέες του αντικαπιταλισμού

Τη βδομάδα που μας πέρασε οργανώθηκαν τρεις μαζικές εξορμήσεις στην περιοχή Ζωγράφου. Κατά τη διάρκεια των εξορμήσεων ενημερώθηκαν δεκάδες εργαζόμενοι για την προσπάθεια της αντικαπιταλιστικής αριστεράς να κατέβει ενωμένη στις επερχόμενες εκλογές με σκοπό να φέρει στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό τα αιτήματα όλων των κινημάτων των τελευταίων χρόνων.

Συγκεκριμένα στην Εφορία Ζωγράφου ύστερα από πλούσια πολιτική συζήτηση μία εργαζόμενη δήλωσε ότι θα στηρίξει το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και μας ζήτησε να περάσουμε ξανά την επόμενη εβδομάδα για να της δώσουμε τα νέα υλικά για να το ανοίξει στον κύκλο της. Το ίδιο συνέβη και στην Αγροτική Τράπεζα. Μία εργαζόμενη αφού αποδοκίμασε το ΚΚΕ, μας είπε ότι το κατέβασμα του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α είναι πολύ ελπιδοφόρο και μας έδωσε το τηλέφωνό της για να οργανώσουμε τη συνέχεια. Στην πλατεία Γαρδένιας μία εργαζόμενη από το Δήμο Ζωγράφου άφησε το τηλέφωνό της, πήρε υλικά του ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α και φεύγοντας μας είπε ότι μόνο με κινήματα και πρωτοβουλίες όπως αυτή μπορούμε να νικήσουμε.

Στην εξόρμηση στα νοσοκομεία Παίδων δώσαμε 25 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης, μοιράσαμε εκατοντάδες προκηρύξεις και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τρεις εργαζόμενες που επί ενάμιση χρόνο έδωσαν τεράστια μάχη στο να μην περάσουν οι μεταρρυθμίσεις Αβραμόπουλου, αυτή τη στιγμή να βλέπουν σαν μόνη λύση τις ιδέες του αντικαπιταλισμού και το ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α σαν μία προσπάθεια που θέλουν να τη στηρίξουν γιατί είναι η μοναδική που τις εκφράζει πραγματικά. Και οι τρεις άφησαν τα τηλέφωνά τους για να οργανώσουμε μαζί την παρέμβαση στο νοσοκομείο. Στην συνέχεια ακόμα ένας εργαζόμενος που αγοράζει και ενισχύει πολύ καιρό τώρα την Εργατική Αλληλεγγύη μας ζήτησε 30 ψηφοδέλτια και μας είπε ότι γνωρίζει πολύ κόσμο που θα στήριζε την προσπάθειά μας. Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι λίγες ημέρες μετά από την εξόρμηση στο νοσοκομείο, ακόμη μία εργαζόμενη επικοινώνησε με τα γραφεία της Εργατικής Αλληλεγγύης ζητώντας υλικά και ψηφοδέλτια της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Η εικόνα όλων των συντρόφων από τις εξορμήσεις είναι ότι οι ιδέες του αντικαπιταλισμού και η ανάγκη για νικηφόρους αγώνες της εργατικής τάξης έχει αρχίσει να γίνεται συνειδητό κομμάτι της ζωής των εργαζομένων και ο ρόλος του ΣΕΚ και της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α να είναι μαζί τους και να οργανώνει είναι πιο σημαντικός από ποτέ.

Γιώργος Τσαμούρης

Κυβέρνηση Πρόντι Παράδειγμα προς αποφυγή

Μέσα στο καλοκαίρι η κεντροαριστερή κυβέρνηση του Πρόντι στην Ιταλία έκανε μια ακόμα προδοσία. Αντί να καταργήσει τους αντιασφαλιστικούς νόμους του Μπερλουσκόνι όπως είχε υποσχεθεί προεκλογικά, έβαλε μπροστά να τους εφαρμόσει. Η μόνη διαφορά από τον προκάτοχό της είναι ότι οριοθετεί την πλήρη εφαρμογή των μέτρων λίγα χρόνια αργότερα από ότι πρόβλεπε το χρονοδιάγραμμα του Μπερλουσκόνι. Κάπου εκεί εξαντλούνται τα όρια της «αντινεοφιλελεύθερης» διαχείρισης της κεντροαριστεράς.

Το 1994 η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι είχε περάσει μια νομοθεσία σύμφωνα με την οποία αυξάνονταν τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση από τα 57 στα 60 χρόνια. Δεν βγαίνουν βέβαια όλοι οι εργαζόμενοι στην σύνταξη στα 57 στην Ιταλία. Το 57 είναι το κατώτατο όριο και ισχύει με την προϋπόθεση της συμπλήρωσης της 35ετίας. Ο Μπερλουσκόνι είχε περάσει αυτό το νόμο για να σπρώξει προς τα πάνω, πιο πάνω από τα 60 συνολικά τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση και να πετσοκόψει τις συντάξεις. Η νομοθεσία του Μπερλουσκόνι ήταν για την Ιταλία το αντίστοιχο των αντιασφαλιστικών νόμων του Μητσοτάκη το 1990-92.

Η κυβέρνηση Πρόντι λέει τώρα ότι τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση θα αυξάνονται σταδιακά κάθε χρόνο ώστε το 2014 να έχουν φτάσει τα 62 χρόνια. Παράλληλα, οι συντάξεις θα μειώνονται ώστε την ίδια χρονιά να αντιστοιχούν στο 50-60% του τελευταίου μισθού. Επίσης, για να χρυσώσει το χάπι στις ηγεσίες των συνδικάτων, άφησε προς το παρόν τις αλλαγές στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα έξω από τη «μεταρρύθμιση» και δέχτηκε να συζητήσει τι θα ισχύει για το συνταξιοδοτικό καθεστώς των γυναικών.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες συμφώνησαν, με το σκεπτικό ότι αυτή η πρόταση είναι καλύτερη από το νόμο του Μπερλουσκόνι. Και οι αριστεροί σύμμαχοι του Πρόντι στον κυβερνητικό συνασπισμό, η Κομμουνιστική Επανίδρυση, έδωσαν επί της ουσίας το πράσινο φως στην εφαρμογή τους: εμείς διαφωνούμε, είπαν, αλλά είναι «ζήτημα των εργαζόμενων», δηλαδή των συνδικαλιστικών ηγεσιών.

Η Κομμουνιστική Επανίδρυση είχε μπει στην κυβέρνηση του Πρόντι δηλώνοντας ότι είναι κόμμα «και της κυβέρνησης και του κινήματος» και ότι έτσι θα πιέζει αποτελεσματικά «από τα μέσα». Αυτές οι υποσχέσεις έχουν αποδειχτεί ψέματα, σε όλα τα ζητήματα. Το πρώτο ήταν η συμμετοχή στον «αντιτρομοκρατικό» πόλεμο του Μπους.

Η κυβέρνηση του Πρόντι για παράδειγμα, αναγκάστηκε μεν να αποσύρει τα ιταλικά στρατεύματα από το Ιράκ, αλλά για να δείξει ότι η συμμαχία με τις ΗΠΑ παραμένει αδιατάραχτη, βάθυνε τη συμμετοχή της στην κατοχή του Αφγανιστάν και πέρσι το καλοκαίρι συνεισέφερε το κύριο όγκο των δυνάμεων της «ειρηνευτικής αποστολής» του ΟΗΕ στο Λίβανο. Στόχος αυτής της δύναμης είναι να στραγγαλίσει την λιβανέζικη αντίσταση που με επικεφαλής τη Χεζμπολάχ νίκησε το Ισραήλ. Ενα ακόμα δώρο στον Μπους ήταν η επέκταση της αμερικάνικης βάσης στη Βιτσέντζα, για να χρησιμέψει σα σημείο εξόρμησης για τις αμερικάνικες στρατιωτικές επεμβάσεις.

Η Επανίδρυση στήριξε με τη ψήφο της όλες αυτές τις επιλογές. Αντί να μεταφέρει τη πίεση και τα αιτήματα του κινήματος ενάντια στον πόλεμο και τον νεοφιλελευθερισμό μέσα στην κυβερνητική συμμαχία έκανε το αντίθετο: μετέφερε στο εσωτερικό του κινήματος τα εκβιαστικά διλήμματα του Πρόντι.

Προδοσίες

Η δύναμη που μπορεί να βάλει φρένο σε αυτές τις επιθέσεις και τις προδοσίες είναι το κίνημα. Στις 17 Φλεβάρη 150.000 διαδηλωτές πολιόρκησαν την αμερικάνικη βάση της Βιτσέντζα απαιτώντας να σταματήσει η επέκτασή της. Ηταν η πρώτη μεγάλη κινητοποίηση του αντιπολεμικού κινήματος στην Ιταλία μετά από πολύ καιρό. Στις 9 Ιούνη δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν στην Ρώμη ενάντια στην επίσκεψη Μπους, αλλά και στην πολεμοκάπηλη πολιτική της κυβέρνησης του Πρόντι. Τέτοιες «Βιτζέντσες» μπορεί να είναι η απάντηση και στις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις στην ασφαλιστική «μεταρρύθμιση» και στον νεοφιλελεύθερο προϋπολογισμό που ετοιμάζει ο Πρόντι. Στην οργάνωση και στήριξη αυτών των μαχών, δηλαδή στη πράξη και όχι στα λόγια, κρίνονται οι πολιτικές δυνάμεις που διεκδικούν τον τίτλο της ριζοσπαστικής αριστεράς.

Εδώ στην Ελλάδα ο Συνασπισμός τήρησε πέρσι σιγή ιχθύος όταν η κυβέρνηση Πρόντι έστελνε στρατό στο Λίβανο και μετά όταν η Κομμουνιστική Επανίδρυση διέγραφε γερουσιαστές και βουλευτές που καταψήφισαν τη χρηματοδότηση των ιταλικών δυνάμεων κατοχής στο Αφγανιστάν. Το ίδιο κάνει και τώρα με τη νεοφιλελεύθερη επίθεση στο Ασφαλιστικό.

Η Κομμουνιστική Επανίδρυση ήταν η κινητήρια δύναμη για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Κόμματος της Αριστεράς ενάμισι χρόνο πριν. Ο Συνασπισμός είναι το αδελφό της κόμμα στα πλαίσια του. Μοιράζονται την ίδια προοπτική και τις ίδιες επιλογές. Προεκλογικά, στις διακηρύξεις του ΣΥΡΙΖΑ και στις δηλώσεις των στελεχών του μπορεί να συμπεριλαμβάνονται δηλώσεις ενάντια στα «κεντροαριστερά σενάρια». Ομως, αυτές οι διακηρύξεις δεν αξίζουν τίποτα, τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να πάρει μια σαφή και δημόσια θέση για τις προδοσίες της κυβέρνησης Πρόντι.

Λ.Μ.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ “ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ”

Μιλάνε για “παροχές” ετοιμάζουν νέες επιθέσεις

Η οικονομία παρουσιάζεται ως το ισχυρό χαρτί της Νέας Δημοκρατίας μπροστά στις εκλογές. Η πρώτη τηλεοπτική διαφήμιση της ΝΔ είναι αφιερωμένη στις “οικονομικές επιτυχίες” της θητείας της. Πατώντας πάνω σ’ αυτές τις “επιτυχίες” ισχυρίζονται κάποιοι αναλυτές, στηρίζει τις υποσχέσεις της για νέες παροχές μετά τις εκλογές. Το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΝ και το ΚΚΕ κάνουν αντίθετα λόγο για “κρυφή ατζέντα” του Καραμανλή.

Ομως δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε κάποια “κρυφή ατζέντα”. Ο ίδιος ο Καραμανλής μπορεί να λέει μεγάλα λόγια για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, για το δημόσιο έλλειμμα που έπεσε, για τους ρυθμούς ανάπτυξης που είναι “από τους υψηλότερους στην Ευρώπη”, αλλά οι υποτιθέμενες υποσχέσεις για παροχές περιορίστηκαν σε αυξήσεις στους στρατιωτικούς και στους μπάτσους και σε ψίχουλα για την κατώτατη σύνταξη και το επίδομα ανεργίας. Ο Καραμανλής σε αυτές τις εκλογές δεν έχει καν προβάλει υποσχέσεις σαν αυτές του 2004 για μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Αν λοιπόν ξανακερδίσει τις εκλογές η ΝΔ, δεν θα είναι επειδή ο κόσμος πείστηκε και ελπίζει στις παροχές που θα δοθούν, αλλά γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πείσει ότι έχει να προσφέρει εναλλακτικές λύσεις στην οικονομία.

Η “ατζέντα Καραμανλή”

Η πραγματικότητα είναι ότι μετά τις εκλογές, είτε η Νέα Δημοκρατία, είτε το ΠΑΣΟΚ ετοιμάζουν επιθέσεις. Οσον αφορά την Νέα Δημοκρατία, πρόκειται για την ατζέντα που προσπάθησε να εφαρμόσει σε αυτά τα τριάμισι χρόνια και δεν κατάφερε να υλοποιήσει.

Γιατί πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι θα ακολουθήσουν επιθέσεις; Πρώτον την μεγάλη επιτυχία της μείωσης των ελλειμμάτων την κατάφεραν είτε με λογιστικές αλχημείες, είτε με τις περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες. Τα τριάμισι χρόνια της Νέας Δημοκρατίας έγινε τεράστια μείωση της φορολογίας στα κέρδη και στις περιουσίες των πλουσίων. Δηλαδή οι επιτυχίες τους δεν μεταφράζονται σε “παροχές” γιατί η “ανάπτυξη” τους σημαίνει όλο και λιγότερες δυνατότητες για “κοινωνική πολιτική”. Η Οικονομία για την οποία μιλάει ο Καραμανλής δεν είναι ίδια με τη δική μας Οικονομία. Για παράδειγμα, όντως οι έλληνες καπιταλιστές έχουν από τους μεγαλύτερους δείκτες κερδοφορίας και ο ελληνικός καπιταλισμός έχει από τους μεγαλύτερους δείκτες ανάπτυξης στην Ευρώπη. Ομως αυτό οφείλεται στο ότι στην Ελλάδα τα αφεντικά απολαμβάνουν το μεγαλύτερο ποσοστό μαύρης εργασίας, απλήρωτων ενσήμων σε μετανάστες και ντόπιους, απλήρωτη υπερεργασία. Οσο περισσότερες τέτοιες επιτυχίες έχει η ελληνική “Οικονομία” τόσο το χειρότερο για μας.

Και βέβαια ότι τα αφεντικά θησαύρισαν τα τελευταία χρόνια δεν τους έχει κάνει με κανένα τρόπο να χορτάσουν. Ισα ίσα που ενισχύει την αδηφαγία τους. Η Νέα Δημοκρατία τούς έχει “τάξει” από τις περασμένες εκλογές ότι θα βγάλει στο σφυρί τα λιμάνια, τη ΔΕΗ, τα Ταχυδρομεία, τον ΟΣΕ και όποιο άλλο φιλέτο βρίσκεται στον έλεγχο του δημοσίου και δεν κατάφερε να ξεπουλήσει ως τώρα.

Απόδειξη των επιθέσεων που ετοιμάζονται είναι ότι ο Καραμανλής δεν τόλμησε να καταθέσει το προσχέδιο του προϋπολογισμού και προκήρυξε εκλογές πριν από τον Οκτώβρη. Ηξερε πως η κατάθεση του προϋπολογισμού θα γινόταν από μόνη της αφορμή για αντίσταση, γιατί ετοίμαζε τον τέταρτο προϋπολογισμό λιτότητας της θητείας του.

Το ασφαλιστικό είναι στους μεγάλους στόχους των αφεντικών και δεν χάνουν ευκαιρία να το υπενθυμίζουν με τη γνωστή ρητορική ότι “δεν αντέχουν τα ταμεία”. Την περασμένη Πέμπτη, ο Καραμανλής ανακοίνωσε τα σχέδιά του για το ασφαλιστικό, προσπαθώντας μάλιστα να τα παρουσιάσει ως “εγγύηση”. Πίσω από την βιτρίνα ότι “δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας”, είπε ότι θα “δοθούν κίνητρα για παραμονή στην εργασία πέρα από το όριο συνταξιοδότησης”. Δηλαδή τα ταμεία και οι συντάξεις θα χτυπηθούν τόσο που θα μας αναγκάζουν να παραμένουμε στη δουλειά παρότι θα μπορούμε να πάρουμε σύνταξη. Εξάλλου, αυτό που βασικά θέλουν τα αφεντικά δεν είναι να δουλεύουμε ως τα 70, γιατί ξέρουν ότι αυτό ούτε εφικτό, ούτε παραγωγικό είναι.

Θέλουν όμως να αυξήσουν την ηλικία συνταξιοδότησης για εργαζόμενους που έχουν κατακτήσει να βγαίνουν νωρίτερα, πρώτα απ’ όλα οι γυναίκες αλλά και στα βαρέα και ανθυγιεινά. Ο Καραμανλής το είπε ρητά “θα γίνει εξυγίανση των βαρέων και ανθυγιεινών”. Την ώρα που χιλιάδες εργαζόμενοι από πολλούς κλάδους διεκδικούν να ενταχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά, από τους νοσοκομειακούς ως τους μόνιμους των Δήμων, η Νέα Δημοκρατία προαναγγέλλει “εξυγίανση” δηλαδή έξοδο από τα βαρέα και ανθυγιεινά. Ο Καραμανλής μίλησε ακόμα για “εξυγίανση” των κλάδων ασθενείας και για ενοποίηση ταμείων κύριας και επικουρικής ασφάλισης. Αυτό σημαίνει μείωση ασφαλιστικών δικαιωμάτων για ασθενείς και ανάπηρους, στροφή στην ιδιωτική περίθαλψη και χάρισμα όλων των κεκτημένων που έχουν τα καλά ταμεία στους τραπεζίτες και τα χρηματιστήρια.

Το μεγάλο ψέμα πίσω από όλα αυτά είναι η σιγουριά ότι η διεθνής Οικονομία δίνει εγγυήσεις για οικονομική ομαλότητα. Η πρόσφατη κρίση στα διεθνή Χρηματιστήρια με αφορμή την κατάρρευση των στεγαστικών δανείων υψηλού ρίσκου έφερε στην επιφάνεια το πρόβλημα που υπάρχει στην πραγματική οικονομία. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τώρα προβλέπει ανοιχτά ότι με τη σειρά της η πραγματική οικονομία δεν θα μείνει αλώβητη από την κρίση στις χρηματαγορές. Η ελληνική οικονομία είναι πολύ δεμένη στο άρμα της παγκόσμιας οικονομίας για να ισχυριστεί κανείς ότι θα γλιτώσει από την επιβράδυνση ή την ύφεση που προβλέπεται από όλους στον άμεσο ορίζοντα. Οι ξένες επενδύσεις, τις οποίες προβάλλει ο Καραμανλής ως απόδειξη του ανεβασμένου επιπέδου της ελληνικής οικονομίας, είναι σε μεγάλο βαθμό κομμάτι των κερδοσκοπικών κεφαλαίων που κινούνται από χρηματιστήριο σε ομόλογο ανάλογα που φυσάει ο άνεμος του κέρδους.

Το ερώτημα που μένει είναι αν το ΠΑΣΟΚ απέναντι σε όλα αυτά έχει να προβάλει κάτι εναλλακτικό. Η απάντηση είναι αρνητική και γι’ αυτό συνεχίζει να μην μπορεί να τραβήξει τις ελπίδες του κόσμου που έχει σιχαθεί τη Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑΣΟΚ σύμφωνα με το Πρόγραμμά του συμφωνεί με τις ιδιωτικοποιήσεις και με την σύμπραξη “δημοσίου με τον ιδιωτικό χρηματοπιστωτικό τομέα για την κατανομή του σχετικού επιχειρηματικού κινδύνου”. Βάζει σαν κριτήριο επιτυχίας την “ανταγωνιστικότητα”, η οποία είναι “συνυφασμένη με την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας”, με άλλα λόγια τη μείωση του εργατικού κόστους. Πρέπει να πέσει το εργατικό κόστος, δηλαδή οι μισθοί, οι συντάξεις και η ασφάλιση γιατί “η ενίσχυση του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά είναι προϋπόθεση για να τα καταφέρουν οι ελληνικές επιχειρήσεις στον ανταγωνισμό στην διεθνή αγορά.”

“Πρωταθλητές”

Το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ θέλει τους έλληνες καπιταλιστές να γίνουν “εθνικοί και περιφερειακοί πρωταθλητές” και τους υπόσχεται ότι θα έχουν τη βοήθεια του κράτους σε αυτό. Τους καλεί να προχωρήσουν σε “εξαγορές και συγχωνεύσεις προκειμένου να πετύχουν το κατάλληλο ανταγωνιστικό μέγεθος”

Το “νέο πρόγραμμα” του ΠΑΣΟΚ είναι μνημείο υπεράσπισης της αγοράς που παράγει πλούτο και κρατάει για το κράτος το καθήκον να “διαφυλάσσει την κοινωνική συνοχή”, να δίνει δηλαδή ψίχουλα σε όσους το σύστημα απειλεί να διαλύσει τελείως. Υπόσχεται κατάργηση του φόρου χρηματιστηριακών συναλλαγών ενώ “εξετάζει” αν μπορεί να μπει φόρος στα υπερκέρδη από τις βραχυχρόνιες συναλλαγές, τον σκληρό τζόγο δηλαδή. Πώς εξάλλου να μπουν φόροι αφού στόχος είναι η “αύξηση των Ξένων Άμεσων Επενδύσεων και γενικότερα προσέλκυση ξένων κεφαλαίων και τεχνογνωσίας για την ανανέωση της επιχειρηματικής δομής της χώρας”.

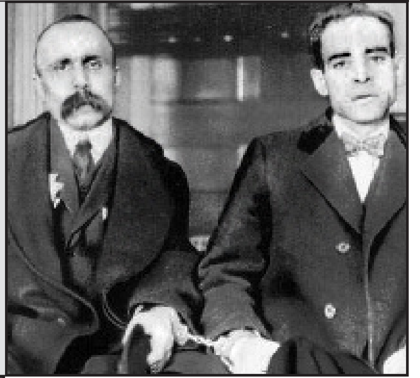
Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ βάζουν σαν πρώτο στόχο την επιτυχία των ελλήνων καπιταλιστών στη διεθνή αρένα. Γι’ αυτό ανταγωνίζονται μεταξύ τους όχι σε παροχές προς τα εμάς, αλλά σε χατίρια προς αυτούς. Ξέρουν ότι όλα θα εξελιχθούν μέσα σε ένα διεθνές περιβάλλον που δεν είναι από καμιά άποψη σταθεροποιημένο. Ούτε τα χρηματιστήρια και οι αγορές, ούτε η πραγματική οικονομία, ούτε οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί δίνουν ελπίδες για κάτι τέτοιο. Η μόνη τους ελπίδα είναι ότι θα καταφέρουν να λεηλατήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, να μας βάλουν να δουλεύουμε πιο σκληρά και για πιο πολλά χρόνια, με μικρότερους μισθούς και χαμηλότερες συντάξεις.

Το κρίσιμο στις εκλογές της 16ης Σεπτέμβρη είναι πόσο πιο πολύ θα τους κόψουμε αυτές τις ελπίδες και αυτό θα εξαρτηθεί από το πόσο δυνατή θα βγει η Ενωτική Αντικαπιταλιστική Αριστερά. Η Αριστερά που βάζει τις ανάγκες των εργατών πάνω από τα κέρδη και τις επιτυχίες της “ελληνικής Οικονομίας”.

Ν.Λ.

80 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥΣ

Σάκο & Βαντσέτι

Στις 23 Αυγούστου έκλεισαν 80 ακριβώς χρόνια από την εκτέλεση των Νικόλα Σακο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι στην ηλεκτρική καρέκλα, μετά από απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Μασσαχουσέτης.

Οι Σάκο και Βαντσέτι ήταν ιταλοί μετανάστες που έφτασαν στις ΗΠΑ αναζητώντας μια καινούργια ζωή την πρώτη δεκαετία του περασμένου αιώνα. Δυο εργάτες, ανάμεσα στα εκατομμύρια των ιταλών, ελλήνων, ρώσων, ούγγρων, πολωνών, κινέζων και πολλών άλλων μεταναστών που συνέρρεαν στα λιμάνια της “γης των ελεύθερων” τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. *“...ξύπνησα σε μια γη στην οποία για όποιον ήδη ζούσε εκεί η γλώσσα μου δε σήμαινε τίποτα περισσότερο από τους γεμάτους παράπονο ήχους ενός άλαλου ζώου. Που να πάω; Τι να κάνω; Αυτή ήταν η γη της επαγγελίας”* γράφει ο Βαντσέτι στα απομνημονεύματά του για την πρώτη του μέρα στη νέα χώρα. Αμέσως μετά την εγκατάστασή του στις ΗΠΑ θα κάνει διάφορες δουλειές σιδηρόδρομικός, μεταλλεργάτης - σε διάφορες πόλεις των ΗΠΑ για να καταλήξει ιχθυοπώλης. Ο Σάκο ήταν εργάτης σε υποδηματοποιία.

Στις πλάτες τους και στις πλάτες όλων των μεταναστών θα χτιστεί το “αμερικάνικο θαύμα”. Στις τέσσερις δεκαετίες που ακολουθούν το τέλος του Εμφυλίου Πολέμου οι ΗΠΑ μετατρέπονται σε μια κολοσσιαία βιομηχανική δύναμη. Η Νέα Υόρκη γεμίζει από ουρανοξύστες και αυτοκίνητα. Η Γουόλ Στριτ μετατρέπεται σε χρηματιστηριακό κέντρο ενώ στη δυτική ακτή κάτι ξεχασμένα χωράφια έξω από το Λος Αντζελες γίνονται το κέντρο για την ανάπτυξη άλλης μιας νέας βιομηχανίας του κινηματογράφου, το Χόλυγουντ. Οι ΗΠΑ των τράστ και των χρηματιστηρίων θα δείξουν και το άλλο τους πρόσωπο αυτό του παγκόσμιου ιμπεριαλιστή συμμετέχοντας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο με την πλευρά των νικητών της Αντάντ.

Είναι όμως και η περίοδος που η εργατική τάξη στις ΗΠΑ διεκδικεί τα δικαιώματά της και οργανώνεται - ήδη από τη δεκαετία του 1880 με αποκορύφωμα τα γεγονότα του Σικάγου. Το 1905 δημιουργείται η οργάνωση IWW, οι “Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου”, η οποία μέσα σε λίγα χρόνια καταφέρνει να οργανώσει εκατομμύρια εργάτες. Κόντρα στις επιθέσεις της άρχουσας τάξης, των αφεντικών και του κράτους, τις διαφορετικές θρησκείες, χρώματα και καταγωγές, το IWW θα μιλήσει την κοινή ταξική γλώσσα και θα καταφέρει να ενώσει όλους αυτούς τους νέους εργάτες σε απεργίες για καλυτέρευση της ζωής τους αλλά και στο όραμα για μια διαφορετική κοινωνία. Το 1919 το Σιατλ θα παραλύσει σε μια από τις μεγαλύτερες γενικές απεργίες στην ιστορία των ΗΠΑ.

Μεξικό

Σε αυτό το περιβάλλον θα δράσουν οι αναρχικοί Σάκο και Βαντσέτι. Πρωτοστατώντας σε απεργίες. Κοπανώντας τη στο Μεξικό για να αποφύγουν τη στράτευση αρνούμενοι να πολεμήσουν στον Α'παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Οργανώνοντας το 1920 κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας όπως αυτής για τη δολοφονία του φίλου τους Σαλτσέντο που “έπεσε” από το 14ο όροφο σπρωγμένος από αστυνομικούς. Αυτή ακριβώς η τελευταία τους πράξη ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η αστυνομία της Μασσαχουσέτης θα τους φορτώσει μια δολοφονία και μια ληστεία σε ένα εργοστάσιο υποδημάτων.

Ηταν μια σκευωρία. Μοναδική ένδειξη ενοχής ήταν το γεγονός ότι οπλοφορούσαν (κάτι καθόλου ασυνήθιστο για την εποχή) και ότι ένα από τα όπλα ήταν ίδιας μάρκας με αυτά που χρησιμοποιήθηκαν στη ληστεία. Παρά το γεγονός ότι στην ακροαματική διαδικασία παρουσιάστηκαν αδιάψευστα στοιχεία που συνηγορούσαν στην αθωότητά τους το δικαστήριο θα τους καταδικάσει στις 14 Ιούλη του 1921. Οπως θα πει χαρακτηριστικά ο πρόεδρος του δικαστηρίου Θάγιερ “Παρόλο που ο Σάκο μπορεί να μην έχει διαπράξει το έγκλημα, είναι παρόλα αυτά ένοχος γιατί είναι εχθρός των υπαρκτών θεσμών”.

Η καταδίκη τους ήταν κομμάτι ενός κύματος ευρύτερης καταστολής που εξαπέλυσε η αμερικάνικη άρχουσα τάξη. “Ο φόβος των κόκκινων” όπως έμεινε στην ιστορία ήταν το ανάλογο του σημερινού “πόλεμου στην τρομοκρατία” του Μπους. Ξέσπασε αμέσως μετά το τέλος του πολέμου και την Οκτωβριανή επανάσταση, όταν στον εορτασμό στη δεύτερη επέτειο της τελευταίας, το 1919, έγινε ένα τεράστιο κύμα συλλήψεων. Ακολούθησε μεγαλύτερη καταστολή το 1920, με επίκεντρο τη βιομηχανική περιοχή της Βοστώνης όπου εργάτες διαπομπεύθηκαν αλυσοδεμένοι στους δρόμους της πόλης.

Ο “φόβος των κόκκινων” είχε πραγματική βάση: Στις εκλογές τους 1912 ο σοσιαλιστής Γιούτζην Ντέμπς είχε εκλεγεί βουλευτής παίρνοντας ένα εκατομμύριο ψήφους. Το IWW οργάνωνε σωρεία απεργιών που ταρακουνούσαν τα αφεντικά. Μετά το 1919 το νεοδημιουργημένο Κομμουνιστικό Κόμμα υπερασπιζόταν την προοπτική της επανάστασης στις ίδιες τις ΗΠΑ. Ολα αυτά τρομοκράτησαν την κυβέρνηση Ουίλσον που έβαλε στο στόχαστρο να πνίξει το κίνημα. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η σύλληψη των Σάκο και Βαντσέττι.

Η απάντηση σε αυτήν την επίθεση διχάζει την ιταλική Επιτροπή Υπεράσπισης καθώς ένα κομμάτι θέλει να συνεχίσει βάζοντας βόμβες ενώ τα μέλη του IWW θέλουν την οργάνωση μαζικής καμπάνιας. Στις 20 Σεπτέμβρη του 1920 ιταλοί αναρχικοί βάζουν βόμβα στη Γουόλ Στριτ σαν αντίδραση στη σύλληψη των Σάκο και Βαντσέτι. Σκοτώνονται 40 και τραυματίζονται άλλοι 200. Η προπαγάνδα ενάντια στους “κόκκινους” παίρνει φωτιά και τον Ιούλη του 1921 η δίκη τελειώνει με απόφαση την καταδίκη σε θάνατο.

Ταυτόχρονα όμως θα ξεκινήσει και η καμπάνια για την απελευθέρωση τους που τα επόμενα χρόνια θα ταρακουνήσει συνθέμελα όχι μόνο τις ΗΠΑ αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο. Το κίνημα για την απελευθέρωση των Σάκο και Βαντσέτι θα εξελιχθεί σε ένα γιγάντιο ενιαίο μέτωπο μέσα στις ΗΠΑ. Κομμουνιστές, σοσιαλιστές, αναρχικοί, συνδικαλιστές, ριζοσπάστες φιλελεύθεροι θα φτιάξουν επιτροπές και θα οργανώσουν μαζικά συλλαλητήρια σε όλες τις μεγάλες και μικρές πόλεις των ΗΠΑ - 25.000 άτομα θα συγκεντρωθούν μόνο στη Ν.Υόρκη.

Η καμπάνια, που θα κρατήσει εφτά χρόνια, θα εξαπλωθεί σε όλον τον πλανήτη με τεράστιες διαδηλώσεις στην Ιταλία, το Λονδίνο, τις Βρυξέλλες, το Παρίσι, την Απω Ανατολή, την Ινδία. Εικόνες αυτών των διαδηλώσεων από τα επίκαιρα της εποχής μπορεί να δεί κανείς εμβόλιμα στην ταινία Σάκο και Βαντσέττι που γυρίστηκε το 1971 με πρωταγωνιστή τον Τ.Μ.Βολοντέ και μουσική του Μορικόνε τραγουδισμένη από την Τζοαν Μπαεζ.

Μέτωπο

Είναι τέτοιο το ρεύμα ώστε από το Κογκρέσσο της Ουρουγουάης μέχρι τις δημοτικές αρχές σε πόλεις της Ελβετίας και του Ρίο Ντε Τζανέϊρο, από βουλευτές του Εργατικού Κόμματος στην Αγγλία μέχρι τα ρωσικά σοβιετ και την Τρίτη Διεθνή, προσωπικότητες όπως ο Γ. Ντέμπς, ο Αϊνσταϊν, ο Μπερναρντ Σο, ο Ανατολ Φρανς και εκατοντάδες άλλοι απαιτούν αθώωση. Πρόκειται για ένα δυνατό παράδειγμα της δύναμης της τακτικής του Ενιαίου Μετώπου που ακολουθούν τα ΚΚ και η Διεθνής, μέχρι να εγκαταλειφθεί λίγο αργότερα, μετά τα σταλινικά πραξικοπήματα και να αντικατασταθεί από την αποτυχημένη τακτική της τρίτης περιόδου.

Παρά την κατακραυγή η κυβέρνηση και οι δικαστές αποφασίζουν να πάνε ως το τέλος και τον Απρίλη του 1927 αποφασίζεται η εκτέλεση των Σάκο και Βαντσέττι για τις 23 Αυγούστου παρά το γεγονός ότι ένας από τους πραγματικούς δράστες ονόματι Μαντέιρος έχει ήδη καταθέσει ότι η ληστεία δεν ήταν έργο δικό τους.

Σαν απάντηση, στο Κολοράντο το IWW οργανώνει τριήμερη απεργία ανθρακωρύχων στις 21 Αυγούστου. Στην Πενσυλβάνια οι εργάτες μποϋκοτάρουν τις μηχανές σταματώντας την παραγωγή κρεμώντας πανώ λευτεριά στους Σάκο και Βαντσέτι. Στη Βοστώνη η αστυνομία συλλαμβάνει την μητέρα Μπλούρ μια παλαίμαχη συνδικαλίστρια και κομμουνίστρια την ώρα που μιλάει σε συγκέντρωση συμπαράστασης. Το βράδυ στις 22 Αυγούστου εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι θα βγουν στους δρόμους των ΗΠΑ σε μια σιωπηλή διαμαρτυρία.

Δέκα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα οι Σάκο και Βαντσέτι θα ψηθούν στην ηλεκτρική καρέκλα. (Μαζί τους και ο Μαντέιρος, έτσι για να μάθει να λέει την αλήθεια). Στην κηδεία τους 100.000 εργάτες θα αψηφήσουν την αστυνομία και θα διαδηλώσουν πιασμένοι χέρι-χέρι. Παρόμοιες απεργίες θα γίνουν σε όλον τον κόσμο.Ο Ριζοσπάστης θα δημοσιεύσει την είδηση της εκτέλεσης στην πρώτη του σελίδα. Ο θάνατός τους έγινε, τραγούδι, ταινία, ντοκιμαντερ, βιβλία. Λίγο καθυστερημένα, μόλις μισό αιώνα μετά, το 1977, η πολιτεία της Μασσαχουσέτης απεφάνθη δια στόματος του κυβερνήτη Δουκάκη ότι “οι Σάκο και Βατσέττι καταδικάστηκαν αδίκως” και κήρυξε τις 23 Αυγούστου ημέρα μνήμης...

Ειρωνεία, αλλά και θρίαμβος. Οπως δήλωσε στο δικαστήριο αμέσως μετά την αναγγελία της θανατικής καταδίκης ο Βαντσέτι *“θα μπορούσα να είχα πεθάνει, ασήμαντος, άγνωστος, μια αποτυχία. Τώρα δεν είμαστε αποτυχημένοι. Αυτή είναι η καριέρα μας και αυτός ο θριαμβός μας. Ποτέ στη ζωή μας δεν φανταστήκαμε ότι θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει τόση δουλειά υπέρ της ανεκτικότητας, της δικαιοσύνης, της ανθρώπινης αλληλοκατανόησης όπως τελικά κάνουμε τώρα κατά λάθος. Ο,τι είπαμε, ό,τι ζήσαμε, ό,τι πονέσαμε - τίποτα! Η αφαίρεση των ζωών μας, των ζωών ενός καλού παπουτσή και ενός φτωχού ιχθυοπώλη - τα πάντα! Η τελευταία στιγμή μας ανήκει - αυτή η θανάσιμη αγωνία είναι ο θρίαμβός μας”.*

Γιώργος Πίττας

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1940

Η δολοφονία του Τρότσκι

Πριν από 67 χρόνια, στις 20 Αυγούστου του 1940, ο Λέων Τρότσκι χτυπήθηκε θανάσιμα με έναν λοστό στο κεφάλι μέσα στο σπίτι του στο Μεξικό από τον Ραμόν Μερκαντέρ, έναν πράκτορα της GPU -της διαβόητης μυστικής υπηρεσίας της σταλινικής Ρωσίας. Η δολοφονία του ήταν το επιστέγασμα μιας ατέλειωτης σειράς από συκοφαντίες, διώξεις, απειλές και απόπειρες ενάντια όχι μόνο στον ίδιο ή την οικογένειά του αλλά και ενάντια σε οποιονδήποτε το σταλινικό καθεστώς και οι πράκτορές του σε ολόκληρο τον κόσμο χαρακτήριζαν "τροτσκιστή".

Πίσω από αυτό το απύθμενο μίσος κρυβόταν μία και μοναδική αιτία: ο Τρότσκι ήταν η ζωντανή φωνή της επανάστασης. Και η επανάσταση ήταν - παρά τους όρκους στο όνομα του "μαρξισμού-λενινισμού"- πάντοτε ανάθεμα στα μάτια της σταλινικής γραφειοκρατίας.

Ο Λέο Νταβίντοβιτς Μπρόνσταϊν -αυτό ήταν το πραγματικό όνομα του Τρότσκι- γεννήθηκε το 1879, σε μια εποχή όπου το εργατικό κίνημα στην Ευρώπη είχε αρχίσει μόλις να δείχνει τη δύναμή του. Η Ρωσία, η πατρίδα του, ήταν τυπικά μια "καθυστερημένη" χώρα. Η εξουσία βρισκόταν στα χέρια του Τσάρου, ενός απόλυτου μονάρχη. Η δουλοπαροικία είχε καταργηθεί επίσημα πριν από λίγα μόνο χρόνια. Η δημοκρατία, η ελευθερία του λόγου και τα πολιτικά δικαιώματα ήταν ουσιαστικά λέξεις άγνωστες. Ο καπιταλισμός όμως είχε αρχίσει να κάνει κιόλας τα πρώτα του βήματα - κατά κανόνα σε συνεργασία με τον Τσάρο. Μαζί με τα εργοστάσια και τα γιαπιά και τα μεγάλα έργα είχε "έρθει" και η εργατική τάξη -με τις δικές της συνήθειες, τα δικά της όνειρα και τους δικούς της αγώνες.

Ο Τρότσκι έγινε από τα εφηβικά του κιόλας χρόνια επαναστάτης και μαρξιστής. Το 1898 συνελήφθη για την «ανατρεπτική του δράση» και εξορίστηκε στην Σιβηρία. Ηταν μόλις 19 χρονών. Το καλοκαίρι του 1902 δραπέτευσε. Από τότε η επανάσταση έγινε το "επάγγελμά" του.

Το 1905 οι εργάτες της Ρωσίας ξεσηκώθηκαν για πρώτη φορά μαζικά ενάντια στον Τσάρο. Η επανάσταση, όμως, εκείνη δεν έμεινε μόνο στο "πεζοδρόμιο": οι εργάτες της Πετρούπολης έφτιαξαν "σοβιέτ" (συμβούλια), τα δικά τους εναλλακτικά, δημοκρατικά, όργανα εξουσίας. Πρόεδρος του Ανώτατου Σοβιέτ της Πετρούπολης - του συμβουλίου των αντιπροσώπων από τα σοβιέτ των εξεγερμένων γειτονιών και εργοστασίων- εκλέχτηκε ο Τρότσκι.

Η επανάσταση του 1905 συντρίφτηκε. Τον Φλεβάρη του 1917 όμως, μέσα στην δίνη του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου η εργατική τάξη της Ρωσίας ξεσηκώθηκε και πάλι. Αυτή την φορά ο Τσάρος δεν κατάφερε να συγκρατήσει τους φαντάρους. Μέσα σε λίγες μέρες ολόκληρη η Ρώσικη Αυτοκρατορία είχε παραδοθεί στον πυρετό της επανάστασης. Ο Τσάρος έπεσε. Και οι εργάτες έτρεξαν αμέσως να ξαναπιάσουν το κομμένο από την καταστολή κόκκινο νήμα του 1905 -να ξαναζωντανέψουν τα εργατικά συμβούλια.

Ο Τρότσκι -όπως και ο Λένιν και οι άλλοι επαναστάτες- γύρισε όσο πιο γρήγορα μπορούσε στην Ρωσία. Τον Ιούλη του 1917 προσχώρησε στο κόμμα των Μπολσεβίκων και μέσα σε ελάχιστο χρόνο αναδείχθηκε σε έναν από τους πιο σημαντικούς του ηγέτες -συγκρίσιμος μόνο με τον ίδιο τον Λένιν στα μάτια του κόσμου. Και ύστερα εκλέχτηκε και πάλι Πρόεδρος του Σοβιέτ.

Στο μεταξύ η εξουσία είχε περάσει τυπικά στα χέρια μιας Προσωρινής Κυβέρνησης -μιας κυβέρνησης της παλιάς "φιλελεύθερης" αστικής αντιπολίτευσης απέναντι στον Τσάρο. Στην πραγματικότητα, όμως, η χώρα βρισκόταν κάτω από ένα καθεστώς "δυαδικής εξουσίας": από την μια υπήρχε η Προσωρινή Κυβέρνηση και από την άλλη τα Σοβιέτ. Από τον Φλεβάρη μέχρι τον Οκτώβρη οι αστοί, τα υπολείμματα του Τσαρικού καθεστώτος και οι σύμμαχοί τους έκαναν ότι μπορούσαν για να καταστρέψουν τα σοβιέτ και να αποκαταστήσουν την "ομαλότητα" στην χώρα. Οργάνωσαν μια μεγάλη προβοκάτσια τον Ιούλη. Υστερα καταδίωξαν τους ηγέτες των Μπολσεβίκων. Τον Αύγουστο οργάνωσαν πραξικόπημα. Αλλά απέτυχαν. Τον Σεπτέμβρη τα Σοβιέτ, κάτω από την καθοδήγηση των Μπολσεβίκων, προετοίμασαν την δική τους αντεπίθεση: έφτιαξαν μια Στρατιωτική Επιτροπή -και ο Τρότσκι έγινε ο πρόεδρός της. Αυτή η Στρατιωτική Επιτροπή ανέλαβε τελικά να οργανώσει τον "Κόκκινο Οκτώβρη", την επανάσταση που έφερε την εργατική τάξη στην εξουσία το 1917.

Εδραίωση

Στα βιβλία του ο Τρότσκι τονίζει ξανά και ξανά τον αναντικατάστατο ρόλο που έπαιξε ο Λένιν στην επιτυχία του Οκτώβρη. "Χωρίς τον Λένιν", γράφει, "η επανάσταση δεν θα είχε νικήσει". Και αναφέρεται με μεγάλη μετριοφροσύνη στην δική του συμβολή. Στην πραγματικότητα, όμως, ο Τρότσκι έπαιξε έναν εξίσου σημαντικό ρόλο. Οχι μόνο στην προετοιμασία και την οργάνωση της επανάστασης. Αλλά και στην μάχη για την εδραίωσή της. Ο Τρότσκι ήταν ο οργανωτής και ο αρχηγός του θρυλικού Κόκκινου Στρατού -του στρατού που κατάφερε μέσα στις πιο αντίξοες συνθήκες να συντρίψει και την αντεπανάσταση των "Λευκών" αναπολητών του Τσάρου και την εισβολή των ξένων στρατών που έτρεξαν να τους βοηθήσουν.

Η σταλινική αντεπανάσταση που πλάκωσε την Ρωσία στα τέλη της δεκαετίας του 1920 προσπάθησε, με φοβερή μανία, να σβήσει κάθε ζωντανή ανάμνηση της επανάστασης. Οι στενοί συνεργάτες του Λένιν εξορίστηκαν, δολοφονήθηκαν, σύρθηκαν σε δίκες-παρωδίες και εκτελέστηκαν σαν "προδότες της επανάστασης". Ο Τρότσκι αφού καθαιρέθηκε από κάθε ηγετική θέση, το 1927 διαγράφτηκε από το κόμμα. Δυο χρόνια αργότερα εξορίστηκε από την Ρωσία. Τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του τα αφιέρωσε στον αγώνα ενάντια στην σταλινική αντεπανάσταση στην Ρωσία, ενάντια στην άνοδο του φασισμού και την απειλή ενός νέου παγκοσμίου πολέμου. Οι ιδέες του, τα κείμενά του, η φωνή του, η επιρροή του μέσα στο εργατικό κίνημα ήταν μια μόνιμη απειλή για τον σταλινισμό: αντιπροσώπευαν την απειλή της επανάστασης. Για αυτό τον καταδίωξαν τόσο άγρια.

Την 1η Σεπτέμβρη του 1939 ο στρατός του Χίτλερ εισέβαλλε στην Πολωνία. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε μόλις αρχίσει. Για τον Τρότσκι, μόνο ένας τρόπος υπήρχε για να τερματιστεί αυτή η νέα αιματοχυσία πριν βυθίσει την ανθρωπότητα πίσω στην πιο άγρια βαρβαρότητα: η εργατική αντίσταση, η επανάσταση. Το σφαγείο του Α' Παγκόσμιου Πόλεμου δεν είχε σταματήσει επειδή το "καλό" είχε νικήσει πάνω στο "κακό": είχε σταματήσει όταν οι εργάτες της Ρωσίας και της Γερμανίας, μπουχτισμένοι από τις ατέλειωτες θυσίες "για την πατρίδα" ξεσηκώθηκαν, ανέτρεψαν τους Τσάρους και τους Κάιζερ, ύψωσαν τις κόκκινες σημαίες και απαίτησαν ειρήνη. Ο αγώνας ενάντια στον πόλεμο ήταν, όπως και τότε, και τώρα αγώνας για την επανάσταση. Και οι επαναστάτες θα έπρεπε να μπούνε μπροστά σε αυτή τη μάχη.

Ο Τρότσκι είχε δώσει όλα τα προηγούμενα χρόνια σκληρές μάχες ενάντια στον φασισμό. Θεωρούσε τον ναζισμό θανάσιμη απειλή για την εργατική τάξη. Τα κείμενα και οι ομιλίες του της δεκαετίας του 1930 κατακεραύνωναν την διασπαστική ταχτική των σταλινικών κομμουνιστικών κομμάτων -που αντί να προσπαθούν να ενώσουν την εργατική τάξη ενάντια στην φασιστική απειλή αντιμετώπιζαν τους εργάτες που ανήκαν στα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα σαν "σοσιαλφασίστες". Τώρα, όμως, οι ίδιοι οι ηγέτες της Δύσης -οι κυβερνήσεις της Αγγλίας και της Γαλλίας που είχαν όλα τα προηγούμενα χρόνια υποστηρίξει τον Χίτλερ και τον Μουσολίνι- καλούσαν τους εργάτες να ριχτούν στον πόλεμο "της δημοκρατίας ενάντια στον φασισμό". Ο πόλεμος, όμως, έλεγε ο Τρότσκι δεν έχει καμιά σχέση με την πάλη της δημοκρατίας ενάντια στον φασισμό:

"Ο σημερινός πόλεμος -ο δεύτερος ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν είναι ατύχημα. Ούτε είναι το αποτέλεσμα της θέλησης του ένα ή του άλλου δικτάτορα. Είναι ένα πόλεμος που είχε προετοιμαστεί από καιρό. Οι αιτίες του προέρχονται αποκλειστικά από τις αντιφάσεις ανάμεσα στα διεθνή καπιταλιστικά συμφέροντα...

Η άμεση αιτία για τον σημερινό πόλεμο είναι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις παλιές, πλούσιες αποικιοκρατικές αυτοκρατορίες, τη Μεγάλη Βρετανία και την Γαλλία και τους αλυσοδεμένους ιμπεριαλιστικούς ληστές, την Γερμανία και την Ιταλία..."

Οι εργάτες δεν θα έπρεπε να πέσουν στην παγίδα του "πατριωτικού πολέμου".

Την ίδια στιγμή στην Μόσχα η σταλινική γραφειοκρατία έψαχνε τις πιο απίστευτες συνεργασίες.. Στις 22 Αυγούστου του 1939 ο Στάλιν υπέγραψε σύμφωνο συνεργασίας με τον Χίτλερ! Οταν εισέβαλλε ο Χίτλερ στην Πολωνία η Πράβδα, η εφημερίδα του Κρεμλίνου, αντί να καταγγείλει τις θηριωδίες των γερμανικών στρατευμάτων δημοσίευσε ένα άρθρο στο οποίο μιλούσε για τις διώξεις σε βάρος των Ουκρανών, των Λευκορώσων και των Εβραίων από την κυβέρνηση της Πολωνίας. "Οι καταγγελίες είναι σωστές", έγραφε ο Τρότσκι. "Αλλά δεν είναι εντυπωσιακό ότι η Πράβδα τις θυμήθηκε ακριβώς τώρα που η Πολωνία πνίγεται στο αίμα από τις επιθέσεις του γερμανικού στρατού;"

Σήμερα οι απολογητές του σταλινισμού προσπαθούν να μας πείσουν ότι η συμμαχία Στάλιν-Χίτλερ ήταν ένα "έξυπνο κόλπο" που εξασφάλισε στην Ρωσία τον απαραίτητο χρόνο για να εξοπλιστεί. Ο σταλινικός τύπος, όμως, όλους τους επόμενους μήνες ήταν γεμάτος από επιθέσεις στους "συμμάχους" -πχ. στην Βρετανία για την καταπίεση των Ινδιών και της Αιγύπτου ενώ αποσιωπούσε προκλητικά τα εγκλήματα των ναζί. Στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά μια κυνική συμμαχία με την πλευρά που ο Στάλιν θεωρούσε την στιγμή εκείνη πιο ισχυρή, πιο αξιόπιστη και πιο συμφέρουσα. Οι ζωές των ανθρώπων, τα βάσανα τους και ο πόνος τους άφηναν τον Στάλιν και τους συνεργάτες του παγερά αδιάφορους -τόσο αδιάφορους όσο αφήνουν όλες τις άρχουσες τάξεις.

Μόνο όταν ο Χίτλερ επιτέθηκε τελικά στην Ρωσία και ο Στάλιν στράφηκε προς τους "συμμάχους" άλλαξε η σταλινική προπαγάνδα: τώρα η Βρετανία, η Γαλλία, οι ΗΠΑ έγιναν ξαφνικά "δημοκρατικές" χώρες και τα εγκλήματά τους "σε βάρος των λαών" ξεχάστηκαν. Ο Τρότσκι, όμως, δεν ζούσε πια.

Με το ξέσπασμα του πολέμου οι σταλινικοί καταλήφθηκαν από πραγματική υστερία ενάντια στον Τρότσκι. Την 1η Μάη του 1940 τα πανό του Κομμουνιστικού Κόμματος του Μεξικού αντί για συνθήματα για την εργατική πρωτομαγιά ή την ειρήνη είχαν συνθήματα ενάντια στον Τρότσκι (ο Τρότσκι ζούσε εξόριστος στην Πόλη του Μεξικού). Τρεις βδομάδες αργότερα μια ομάδα σταλινικών επιτέθηκε, κάτω από την καθοδήγηση ενός διάσημου "κομμουνιστή" καλλιτέχνη, με πολυβόλα στο σπίτι του Τρότσκι. Από την επίθεση σκοτώθηκε ένας από τους φρουρούς του και τραυματίστηκε η εγγονή του.

Ακολούθησε ο Μερκαντέρ. Παρουσιάστηκε στον Τρότσκι σαν οπαδός του. Κατάφερε να κερδίσει την εμπιστοσύνη του. Και ύστερα αξιοποίησε αυτή την εμπιστοσύνη για να τον δολοφονήσει.. Η ζωντανή φωνή της επανάστασης είχε σωπάσει.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι'αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Ονομα
Διεύθυνση..
Πόλη ....
Τηλέφωνο ....
Σωματείο - Σύλλογος.........................
....
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 ταβέρνα Ροζαλία 8μμ
Τρότσκι και Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 καφέ info 7.30μμ
40 χρόνια απο την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
Ομιλητές: Χρήστος Τουλιάτος, ΑΡΑΝ
Γιώργος Τσαμούρης, ΣΕΚ

ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 Ταπητουργείο 7.30μμ
Είναι η Κούβα διαφορετική;
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 Δημαρχείο 7.30μμ
Τι συμβαίνει στην Βενεζουέλα σήμερα;
Ομιλητής: Αλέξης Καλέργης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 καφέ Πρεσβεία 7μμ
Βενεζουέλα - Που πάει η επανάσταση;
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 Στέκι 8μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής
Ομιλητής: Λουκάς Θεοτοκάτος

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 καφέ Γαρδένια 8μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8 Αναψυκτήριο 7.30μμ
40 χρόνια απο την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
Ομιλητής: Στρατής Κωνσταντάρας

ΝΙΚΑΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 30/8 Δημαρχείο 7μμ
40 χρόνια απο την Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
Ομιλήτρια: Ελπίδα Καμπάνη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΣΑΒΒΑΤΟ 1/9 καφέ «Οδοιπλανώ» 7μμ
Τρότσκι:
Προβλήματα της καθημερινής ζωής
Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς

ΓΑΛΑΤΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Πινακοθήκη (Ψυχάρη 36)
Το ενιαίο μέτωπο - Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Αλσος 7.30μμ
Η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Γρηγόρης 7.30μμ
Λένιν
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Εδεσμα 7.30μμ
Το ενιαίο μέτωπο - Οδηγός δράσης για την ενότητα της Αριστεράς
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Στέκι (Αβέρωφ 7α) 8μμ
67 χρόνια απο την δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν.ΙΩΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ
67 χρόνια απο την δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλήτρια: Νάστια Καλλινίκου

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 καφέ Γαρδένια 8μμ
67 χρόνια απο την δολοφονία του Τρότσκι
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής

ΝΙΚΑΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 5/9 Δημαρχείο 7.30μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 9/9
ΕΔΟΘ (Προξ.Κορομηλά 51) 7.30μμ
ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: Να τιμωρήσουμε τους ενόχους της μεγάλης καταστροφής
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Σοσιαλισμός από τα κΑτΩ

- *Γάζα - Νίκη της Αντίστασης*
- *Αφιέρωμα: Σοσιαλισμός στον 21ο αιώνα*
  Βενεζουέλα, Κούβα, Οκτωβριανή Επανάσταση, Πολιτιστική Επανάσταση στην Κίνα
- *Η Ριζοσπαστική Αριστερά & οι εκλογές*

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κΑτΩ
Κάτω τα χέρια από την Παλαιστίνη
GAZA
Η Ριζοσπαστική Αριστερά στις Εκλογές
Σοσιαλισμός στον 21 αιώνα - Αφιέρωμα

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, **Αμπελόκηποι** 6973669298, **Στουρνάρη** *(Εξάρχεια)* 69480819082, **Βικτόρια** 6932751578, **Γκύζη** 6973669298, **Πατήσια** 6945549910, **Κυψέλη** 6972669983, **Γαλάτσι** 6937297138, **Κάτω Πετράλωνα** 6974601057, **Ανω Πετράλωνα** 6972825701, **Κεραμεικός** 6972231125, **Κουκάκι** 6948673638

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6976023947, **Αγ. Δημήτριος** 6974760178, **Ηλιούπολη** 6974760178, **Βύρωνας** 6976423861, **Ελληνικό** 6972201618, **Ν.Σμύρνη** 6972245308, **Π. Φάληρο** 6977249308, **Ιλίσια-Ζωγράφου** 6948266294, **Καλλιθέα** 6992287187, **Μοσχάτο** 6932043687

ΒΟΡΕΙΑ 6932394790, Μαρούσι -Κηφισιά - Πέυκη 6972327931, **Μεταμόρφωση** 6949922269, **Χαλάνδρι** 6972238651, **Χολαργός-Ψυχικό** 6973050470, **Αγ. Παρασκευή** 6945125154, **Ν. Ιωνία-Ν. Φιλαδέλφεια** 6932458155, **Ν. Ηράκλειο** 6947777158,

ΔΥΤΙΚΑ 6978671192, **Αγ. Ανάργυροι-Μενίδι** 6972032108, **Καματερό** 6945677808, **Ιλιον** 6934185231, **Πετρούπολη** 6973050590, **Περιστέρι** 6936742881, **Αιγάλεω** 6946937432

πΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645, Κερατσίνι 6948840134, **Κορυδαλλός** 6948840134, **Νίκαια** 6995482423, **Πασαλιμάνι** 6936926038, **Καλλίπολη** 6934052292, **Ν. Φάληρο-Καμίνια** 6944149451, **Πέραμα** 6977528970

ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179, ΑΣΟΕΕ 6934058344, **ΕΜΠ** 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **Πάντειος** 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6973347597

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802, **Καλαμαριά** 6937272845, **Τούμπα** 6944573975, **Χαριλάου** 6973600813
ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403, Αμπελόκηποι 6972585353, **Νεάπολη- Συκιές** 6976595821, **Κέντρο** 6946123602, **Μαθητές** 6973614853
ΣΧΟΛΕΣ 6937539449, **Μαθηματικό-Φυσικό** 6978850281, **Νομική** 6948486377, **Πολυτεχνείο** 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, ΠΑ.ΜΑΚ. 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478,** **Πόλη** 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 6972311179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **πΑΤΡΑ,** **Πόλη** 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219

ΚΡΗΤΗ 6972715314, ΗΡΑΚΛΕΙΟ 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ- ΨΥΧΟΛ.** 6934216811,
ΑΓΡΙΝΙΟ 6972923142, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 6947324620, ΑΡΤΑ 6948308799, ΒΟΛΟΣ 6972231125, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ 6974541520, ΖΑΚΥΝΘΟΣ 6977815669, ΙΚΑΡΙΑ 6934284525, ΚΑΛΑΜΑΤΑ 6977210336, ΛΑΜΙΑ 6979115155, ΜΥΤΙΛΗΝΗ 6946774201, ΞΑΝΘΗ 6978695229, ΣΑΜΟΣ 6938510280, ΣΥΡΟΣ 6947534124, ΧΑΛΚΙΔΑ 6973328487, ΛΑΡΙΣΑ 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγύη

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/8
ΓΚΥΖΗ λαϊκή 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 30/8
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ κεντρική πλατεία 7μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ πλατεία ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΟΛΑΡΓΟΣ Εμπορικό Κέντρο 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/8
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου & Βείκου 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ σταθμός Μετρό Φιξ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 7μμ
Κ.ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δεληολάνη 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μαρκετ ΙΝ 7.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ κεντρική πλατεία 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαιμαντά 7μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Αγ.Ιωάννου & Γιαβάση 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ σταθμός Μετρό 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ πλ.Περιβολάκι (Νεοσετ) 7μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Λιοντάρια 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ
Πλατεία Ολγας 7.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1/9
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μαρινόπουλος 11.30πμ
ΠΑΝΟΡΜΟΥ λαϊκή 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Βασιλόπουλος 12μες
ΝΙΚΑΙΑ λαϊκή πλ.Σπάθα 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Άγ.Λαμπράκη 10.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 10.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 10.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 10.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 10.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Εστίες Δόμπολης
ΧΑΝΙΑ
Λαϊκή Μίνωος 11πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 2/9
ΠΑΤΗΣΙΑ πολυκατοικίες 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Εργατικές πολυκατοικίες 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Εργατικές Κατοικίες

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/9
ΣΥΝΤΑΓΜΑ σταθμός Μετρό 7πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ σταθμός Μετρό 3μμ
ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ σταθμός Μετρό 3μμ

ΤΡΙΤΗ 4/9
ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ πλ.Λαού 7μμ

ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Γνωρίστε το ΣΕΚ Οργανωθείτε στο ΣΕΚ

Δεν υπάρχει εργαζόμενος ή νεολαίος σήμερα που να μην παραδέχεται ότι ο καπιταλισμός δεν έχει τίποτα να προσφέρει πέρα από φτώχεια, πείνα, πολέμους, καταστροφή του περιβάλλοντος. Οι πυρκαγιές των τελευταίων ημερών στην Πελοπόννησο επιβεβαίωσαν την εικόνα της αποτυχίας του συστήματος με τον πιο τραγικό τρόπο. Ζούμε σε ένα σύστημα που μέσα σε δύο 24ωρα μπορεί να απανθρακώσει δεκάδες ανθρώπους, να καταστρέψει τις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων ακόμα και ταυτόχρονα να προκαλέσει μαζική οικολογική καταστροφή. Η πλειοψηφία του κόσμου αυτή τη στιγμή οραματίζεται ένα νέο, καλύτερο κόσμο, στον οποίο η ύπαρξη πυροσβεστικών οχημάτων για παράδειγμα να μην είναι θέμα συζήτησης.

Πώς, όμως, μπορούμε να φτάσουμε σε ένα δίκαιο κόσμο; Αρκεί να πιέζουμε τις κυβερνήσεις για μεταρρυθμίσεις που να είναι σε όφελός μας ή χρειάζεται να ανατρέψουμε τον ίδιο τον καπιταλισμό; Ποιος από όλους εμάς που δεχόμαστε τις επιθέσεις των καπιταλιστών, έχει τη δύναμη να τον ανατρέψει; Με τι μπορούμε να τον αντικαταστήσουμε; Υπάρχει ανάγκη για ένα επαναστατικό κόμμα σε αυτή την πορεία; Αυτά και δεκάδες ακόμα ερωτήματα, που βρίσκονται μετά πολλά χρόνια ξανά στην επικαιρότητα, επιχειρεί να απαντήσει η μπροσούρα "Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ" που κυκλοφόρησε πριν λίγους μήνες από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Μπορούν, θα ρωτήσει κάποιος, οι 70 μόλις σελίδες του φυλλαδίου αυτού να δώσουν πειστικές απαντήσεις σε τόσο μεγάλα και πολύπλοκα ερωτήματα; Στόχος της έκδοσης δεν είναι να κλείσει, αλλά να ανοίξει τη συζήτηση. Παρουσιάζοντας όλα όσα πιστεύει, παλεύει και προτείνει το ΣΕΚ για το μέλλον του κινήματος

Το πρώτο πράγμα που υποστηρίζει το ΣΕΚ είναι ότι ο καπιταλισμός δεν μεταρρυθμίζεται, ανατρέπεται. Οι καπιταλιστές, που με την δύναμη του πλούτου τους ελέγχουν όλη την κοινωνία, τους μισθούς μας, τα ΜΜΕ, τον κρατικό μηχανισμό, τα δικαστήρια και την αστυνομία, δεν πρόκειται να παραιτηθούν, αν και είναι οικτρή μειοψηφία, από τα προνόμιά τους. Αντίθετα, για να διατηρήσουν τα κέρδη τους είναι ικανοί να σπείρουν την φτώχεια και την καταστροφή όσο περισσότερο γίνεται. Δεν είναι τυχαίο ότι έρχονται και ξανάρχονται με τις επιθέσεις τους πχ στο Ασφαλιστικό ή στην Παιδεία. Ολα όσα κερδίζουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία με τους αγώνες τους σήμερα, οι καπιταλιστές προσπαθούν να τα πάρουν πίσω με την πρώτη ευκαιρία που θα τους δοθεί.

Οποιος πιστεύει ότι μπορούμε να φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο, με μεταρρυθμίσεις ή με φιλικές προς εμάς κυβερνήσεις, κάνει λάθος για την πρόθεση των καπιταλιστών. *"Οταν μια κυβέρνηση αποφασίσει να αυξήσει τη φορολογία στους πλούσιους, αυτοί μπορούν να πάρουν τα κεφάλαιά τους και να πάνε στο εξωτερικό. Μπορούν να απειλήσουν με απολύσεις. Μπορούν να κάνουν λοκ άουτ και να προκαλέσουν τεχνητή κρίση στην αγορά. Και μπορεί να μη μείνουν εκεί. Μπορεί να οργανώσουν αυτοί τον κρατικό μηχανισμό ή τμήματα του κράτους ώστε να ανατρέψουν την κυβέρνηση και να δώσουν τον έλεγχο σε κάποιο δικό τους δικτάτορα"*. Μόνο με τη συνολική ανατροπή μπορούμε να απαλλαγούμε από τις απειλές τους.

Η "παντοδυναμία" των καπιταλιστών είναι φαινομενική. Η εργατική τάξη παραμένει η βασική δύναμη που κινεί ολόκληρη την κοινωνία και σήμερα είναι ακόμη πιο ισχυρή από παλιότερα. *"Βρίσκεται στην καρδιά του συστήματος και παράγει όλο τον πλούτο. Με τη συλλογικότητά της η εργατική τάξη μέσα στα εργοστάσια, τα πλοία, τα ναυπηγεία, τα γραφεία, τα σχολεία και τα νοσοκομεία μπορεί να προχωρήσει σε τέτοιους αγώνες ικανούς να παραλύσουν ολόκληρο το σύστημα"*. Αυτός είναι και ο μεγαλύτερος φόβος της άρχουσας τάξης.

Εκμετάλλευση

Με τι μπορούμε, όμως, να αντικαταστήσουμε τον καπιταλισμό; Η απάντηση που δίνει το ΣΕΚ είναι με την Εξουσία των Εργατών "που θα χτίσει μια διαφορετική κοινωνία, το Σοσιαλισμό". Λόγω της κεντρικής της θέσης στην παραγωγή, η εργατική τάξη όχι μόνο μπορεί να παραλύσει το σύστημα και να ανατρέψει τους καπιταλιστές αλλά ταυτόχρονα είναι ικανή να οργανώσει με τέτοιο τρόπο την κοινωνία εξασφαλίζοντας ότι κάθε είδους εκμετάλλευση και καταπίεση θα εξαλειφθεί.

"Οι εργάτες ξέρουν πολύ καλύτερα από τον καθένα πως λειτουργεί το σύστημα, η μάλλον πώς δεν λειτουργεί. Χίλιοι μάνατζερ δεν μπορούν να γνωρίζουν καλύτερα από τους εργαζόμενους σε ένα νοσοκομείο που βρίσκονται οι ελλείψεις, που χρειάζονται ενισχύσεις και που υπάρχει σπατάλη. Η εργατική τάξη αν συντονιστεί συλλογικά και αποφασίσει δημοκρατικά μπορεί να βρει λύσεις για όλα τα μεγάλα και μικρά προβλήματα της κοινωνίας, για το περιβάλλον, για το κυκλοφοριακό, για το που πρέπει να δοθούν λεφτά και από που πρέπει να κοπούν. Αντίθετα με τους καπιταλιστές που βλέπουν την κοινωνία μέσα από το στενό πρίσμα της κερδοσκοπίας τους, η εργατική τάξη μπορεί να οργανώσει την παραγωγή με βάση της ανάγκες όλων".

Υπάρχουν δεκάδες στιγμές στην ιστορία του καπιταλισμού που οι εργάτες ανέλαβαν αυτό το ρόλο και ανέδειξαν νέες μορφές οργάνωσης, τα εργατικά συμβούλια, για να κάνουν πράξη το χτίσιμο της νέας κοινωνίας. Η Ρώσικη Επανάσταση το 1917 με τα σοβιέτ δεν είναι η μοναδική. *"Με διαφοροποιήσεις στις μορφές, τα "ξανα-ανακάλυψαν" οι εργάτες και σε άλλες ιστορικές στιγμές, από τη Γερμανία του '18 ως την Πορτογαλία του '74. Η εμπειρία των σοβιέτ δείχνει ότι το πέρασμα στο σοσιαλισμό είναι εφικτό, γιατί τα σοβιέτ είναι ο οργανωμένος τρόπος με τον οποίο οι εργάτες περνάνε από την παλιά κοινωνία, την οποία αντιπαλεύουν, στην καινούργια, την οποία οικοδομούν"*.

Για τη σοσιαλδημοκρατία αλλά και πολλά κομμάτια της Αριστεράς, η επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας είναι είτε ανέφικτη είτε ανήκει στο μακρινό μέλλον "όταν ωριμάσουν οι συνθήκες" ή "αλλάξουν οι συσχετισμοί". Το βιβλιαράκι κάνει μια αναλυτική αναδρομή στην ιστορία των ρεφορμιστικών κομμάτων για να εξηγήσει πώς κατέληξαν να υπερασπίζουν την άποψη ότι οι αγώνες του σήμερα είναι αμυντικοί και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν τώρα να βάλουν ζήτημα διεκδίκησης της εξουσίας. Το ΣΕΚ είναι υπεραισιόδοξο, αν όχι φαντασιόπληκτο κόμμα, είναι η μόνιμη δικαιολογία των ρεφορμιστών.

Δεν ήταν όμως η υπεραισιοδοξία αυτή που έκανε το ΣΕΚ να εκτιμήσει ότι η διαδήλωση στο Σιάτλ το 1999 σηματοδότησε τη γέννηση ενός νέου αντικαπιταλιστικού κινήματος και να επιμείνει, οργανώνοντας τους επόμενους σταθμούς του στην Πράγα και τη Γένοβα, ότι αυτό το κίνημα μπορεί να πάρει παγκόσμιες διαστάσεις. Ούτε ήταν η υπεραισιοδοξία αυτή που έκανε το ΣΕΚ να μπει μπροστά στην οργάνωση του αντιπολεμικού κινήματος από το 2003 μέχρι σήμερα κόντρα στα ψέματα των ιμπεριαλιστών περί "διεθνούς τρομοκρατίας", χωρίς στιγμή να υποκύψει στην πίεση της ισλαμοφοβίας.

Κίνημα

Δεν ήταν, τέλος, η υπεραισιοδοξία αυτή που έκανε το ΣΕΚ να πιστέψει ότι ο συνδυασμός του νέου κινήματος και των εμπειριών από τις μάχες που έχει δώσει η εργατική τάξη και η νεολαία στη χώρα μας, είναι δυνατό να γίνει η ταφόπλακα της κυβέρνησης Καραμανλή. Τρεισήμιση χρόνια μετά το τεύχος της Εργατικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύτηκε την επόμενη των εκλογών του 2004 και είχε πρωτοσέλιδο τίτλο "Σύγκρουση με τη δεξιά από την πρώτη ημέρα", το κόμμα της άρχουσας τάξης πάει σε πρόωρες εκλογές για να ξεφύγει από την κρίση που της προκάλεσε το κίνημα των απεργιών και των φοιτητικών καταλήψεων.

Είναι ακριβώς οι διαφορετικοί στόχοι που βάζει το ΣΕΚ σε κάθε μάχη, η πολιτική αντίληψη ότι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός δεν είναι απλά ένα όραμα αλλά η εναλλακτική λύση απέναντι στη φρίκη του καπιταλισμού σήμερα, που το διαφοροποιούν και το κάνουν να έχει τις σωστές αναλύσεις. *"Οι αγώνες της εργατικής τάξης είναι καθημερινοί, αλλά είναι μάχες σε ένα μεγάλο πόλεμο. Στόχος μας είναι να κερδίσουμε τον πόλεμο, να ανατρέψουμε τον καπιταλισμό, να χτίσουμε μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση"*.

Αυτό το στόχο προπαγανδίζουν και ταυτόχρονα οργανώνουν τα μέλη του ΣΕΚ. *"Τα μέλη του ΣΕΚ δεν είναι ούτε λίστες ονομάτων, ούτε ψηφοφόροι. Είναι ενεργοί σοσιαλιστές που ο καθένας και η καθεμία προσπαθεί να είναι ηγεσία του κινήματος καθημερινά, στη δουλειά, στη σχολή, στο σχολείο"*. Γι'αυτό και ο καθένας που θέλει να παλέψει για ένα κόσμο χωρίς φτώχεια και πόλεμο, αξίζει όχι μόνο να διαβάσει το βιβλιαράκι αλλά και να οργανωθεί στο επαναστατικό κόμμα.

Λένα Βερδέ

Διεθνή

ΜΠΑΝΓΚΛΑΝΤΕΣ

Νίκη των φοιτητών

Μια φοιτητική εξέγερση ξέσπασε σε ολα σχεδόν τα Πανεπιστήμια και Κολέγια του Μπαγκλαντές την τρίτη βδομάδα του Αυγούστου. Η εργατική τάξη της πρωτεύουσας Ντάκα, που έδωσε συντεταγμένες μάχες ενάντια στην αστυνομία στους δρόμους της πόλης ως το τέλος, ανέβασε το επίπεδο της εξέγερσης. Την εξέγερση κατέστειλαν βάρβαρα μικτές δυνάμεις υπό την ηγεσία του στρατού που επέβαλαν απαγόρευση κυκλοφορίας στις έξι μεγαλύτερες πόλεις της χώρας. Εκατοντάδες φοιτητές και εργαζόμενοι, ανάμεσά τους πέντε καθηγητές των δύο μεγαλύτερων Πανεπιστήμιων, της Ντάκα και του Ρατζσάχι, συνελήφθησαν και βασανίστηκαν κρατούμενοι από το στρατό. Ενας οδηγός χειροκίνητου ταξί δολοφονήθηκε από αστυνομικά πυρά μέσα στην Πανεπιστημιούπολη του Ρατζσάχι στο Βορειοδυτικό άκρο του Μπαγκλαντές.

Η εξέγερση ξέσπασε όταν κάποια μέλη των ενόπλων δυνάμεων που είχαν εγκατασταθεί στο γυμναστήριο του Πανεπιστημίου της Ντάκα, ξυλοκόπησαν πολλούς φοιτητές στις κερκίδες του πανεπιστημιακού σταδίου. Μια στρατιωτική μονάδα είχε κατασκηνώσει καταλαμβάνοντας το γυμναστήριο από τον περασμένο Γενάρη. Η αφορμή ήταν ότι οι κοινοβουλευτικές εκλογές που είχαν προκηρυχθεί μονομερώς για τις 22 Γενάρη ακυρώθηκαν μπροστά σε βίαιες αντιδράσεις των κομμάτων που αντιτίθονταν στην τελευταία κυβέρνηση συμμαχίας του Εθνικιστικού Κόμματος BNP με την Τζαμάατ-Ισλάμι. Οταν κηρύχθηκε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και πήρε την εξουσία μια μεταβατική κυβέρνηση υπό την ηγεσία του στρατού, το στρατόπεδο μέσα στο Πανεπιστήμιο ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο. Μετά από μερικές βδομάδες, οι φοιτητές και οι καθηγητές άρχισαν να αντιδράνε στην κατάληψη του γυμναστηρίου, καθώς δεν μπορούσαν να αθληθούν όπως προβλέπει το πρόγραμμα σπουδών. Ομως οι στρατιωτικές αρχές δεν έδωσαν σημασία.

Μάλιστα η αστυνομία ήταν πολύ επιθετική από την πρώτη μέρα κήρυξης της έκτακτης ανάγκης προσπαθώντας να σταματήσει κάθε δραστηριότητα των φοιτητικών οργανώσεων. Οι φοιτητές έβλεπαν αστυνομικούς να τους παρακολουθούν παντού μέσα στην Πανεπιστημιούπολη, από το κυλικείο μέχρι τις εστίες. Στους φοιτητές δεν άρεσε να τους παρακολουθούν τα όργανα του νόμου κάτω από τη μύτη τους.

Εξάλλου, από την αρχή, το μεταβατικό σχήμα που κυβερνάει με τη στήριξη του στρατού εκδίωξε τους πραγματευτές και τους μικροπωλητές από τους δρόμους της Ντάκα, αλλά και από όλη τη χώρα, οδηγώντας στην ανεργία χιλιάδες ανθρώπους. Οι παραγκουπόλεις εκκενώθηκαν και χιλιάδες εργαζόμενοι έμειναν άστεγοι. Πολλά κρατικά εργοστάσια που παράγουν ύφασμα από γιούτα έκλεισαν με καθοδήγηση της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ) και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), κάνοντας άνεργους. χιλιάδες ακόμη εργάτες. Οι τιμές των τροφίμων και άλλων βασικών αγαθών εκτινάχθηκαν δύο ως τέσσερις φορές σε σχέση με πριν την κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Αυτή η ακρίβεια προκάλεσε την απέχθεια όχι μόνο της εργατικής και της μεσαίας τάξης αλλά και ενός τμήματος της αστικής τάξης που με την ηγεσία 12 Εμπορικών συλλόγων και άλλων φορέων καταδίκασαν τον πληθωρισμό και διαμαρτυρήθηκαν ενάντια στην υποτακτική στάση της κυβέρνησης απέναντι στην ΠΤ, το ΔΝΤ και την Τράπεζα Ασιατικής Ανάπτυξης.

Η κυβέρνηση ακολούθησε την τακτική της καθυστέρησης για να αποφύγει την απόδοση πολιτικών δικαιωμάτων. Δεν είναι προετοιμασμένοι να άρουν την κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ούτε να επιτρέψουν τη διεξαγωγή πολιτικού διαλόγου για τα εσωτερικά. Ετσι τα δημοκρατικά δικαιώματα βρίσκονται σε ομηρία.

Ενας ακόμη παράγοντας έριξε λάδι στη φωτιά της μαζικής βίας στους δρόμους. Η εκστρατεία ενάντια στη διαφθορά που διεξάγει η μεταβατική κυβέρνηση έστειλε πολλούς μεγαλόσχημους διεφθαρμένους πολιτικούς και επιχειρηματίες πίσω από τα κάγκελα. Κάποιοι από αυτούς δικάστηκαν, καταδικάστηκαν σε μεγάλες ποινές και φυλακίστηκαν, άλλοι καταδικάστηκαν να πληρώσουν τους καθυστερημένους τους φόρους με μεγάλα πρόστιμα. Αυτό το τμήμα των πλούσιων είναι επίσης θυμωμένο με την κυβέρνηση.

Οι εργάτες της γιούτας στην Χούλνα (πόλη του Νοτιοδυτικού Μπαγκλαντές) διαδήλωναν στους δρόμους για μια βδομάδα τον Απρίλη και δέχθηκαν άγρια καταστολή από δυνάμεις του στρατού και της αστυνομίας. Διαμαρτύρονταν ενάντια στο κλείσιμο κρατικών εργοστάσιων γιούτας και ζητούσαν την πληρωμή δεδουλευμένων. Αμέσως μετά, και άλλα κρατικά εργοστάσια γιούτας έκλεισαν, αλλά το κίνημα των εργατών δεν είχε συγκεντρώσει μεγάλη δύναμη για να αγωνιστεί ενάντια σ' αυτό το μέτρο της κυβέρνησης που προκαλούσε πείνα.

Εργάτης

Οταν οι φοιτητές του Πανεπιστήμιου της Ντάκα πλημμύρισαν τους δρόμους της πόλης φωνάζοντας ενάντια στην καταστολή του στρατού, η στρατιά των δυσαρεστημένων της εργατικής τάξης ενώθηκε μαζί τους και κατέλαβαν τους δρόμους για δύο μέρες. Αψήφησαν ακόμη και την απαγόρευση κυκλοφορίας για να διαδηλώσουν το θυμό τους ενάντια σ' αυτήν την κυβέρνηση εξαθλίωσης που στηρίζεται από το στρατό.

Η εξέγερση ήταν αυθόρμητη και κανένα κόμμα δεν βγήκε ανοιχτά να διεκδικήσει για τον εαυτό του αυτή την υπέροχη έκρηξη. Τα πέντε αιτήματα που έθεσε το κίνημα είχαν βγεί από μια ομάδα φοιτητών του Πανεπιστήμιου της Ντάκα που δεν είχε καμία κομματική αναφορά. Η κυβέρνηση και ο στρατός με βαριά καρδιά ικανοποίησαν όλα τα αιτήματα των φοιτητών, εκτός από την άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Ο στρατός αποσύρθηκε μέσα σε 24 ώρες από το γυμναστήριο του Πανεπιστήμιου της Ντάκα, και μαζί με την κυβέρνηση απολογήθηκαν για την επεισοδιακή συμπεριφορά του εκεί. Η κυβέρνηση σχημάτισε μια επιτροπή για να διερευνήσει το ζήτημα.

Η μεταβατική κυβέρνηση θα πρέπει να αποκαταστήσει τα δημοκρατικά δικαιώματα πολύ σύντομα και να πάρει μέτρα ώστε να σταθεροποιήσει τις τιμές των βασικών αγαθών. Και φυσικά, θα πρέπει να αποσύρουν το στρατό και την αστυνομία που στρατοπεδεύει σε όλα τα Πανεπιστήμια σε ολόκληρο το Μπαγκλαντές. Αλλιώς θα αντιμετωπίσουν μια πολύ πιο δυνατή έκρηξη φοιτητών και εργατών στους μήνες που έρχονται. Η εργατική τάξη έχει πάρει αυτοπεποίθηση από αυτή τη σύντομη εξέγερση, που θα την ενθαρρύνει για να παλέψει ενάντια σε παραπέρα ιδιωτικοποίηση των κρατικών εργοστασίων, τραπεζών και άλλων εταιριών.

Μουστούκ Χουσεϊν,
Ντάκα

Διεθνή

Ενας βετεράνος απαντάει στον Μπους

Ο Τζορτζ Μπους, στην ομιλία του προς το συνέδριο των Βετεράνων από Πολέμους στο Εξωτερικό που έγινε στο Κάνσας στις 22 Αυγούστου, κάλεσε τους Αμερικάνους να "αντισταθούν στην γοητεία της υποχώρησης". Προειδοποίησε πως μια πρώιμη αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων από το Ιράκ θα βάλει τη χώρα στον κίνδυνο να αντιμετωπίσει δολοφονίες και χάος αντίστοιχα με την κατάσταση που υπήρξε στο Βιετνάμ όταν έφυγαν οι Αμερικάνοι το 1975.

Βετεράνοι των πολέμων του Βιετνάμ και του Ιράκ σε κοινή εκδήλωση

Ιστορικοί και σχολιαστές απάντησαν στη διαστρέβλωση της ιστορικής πραγματικότητας που έκανε ο Μπους για να δικαιολογηθεί. Ομως οι περισσότεροι έχασαν το κεντρικό ζήτημα της ομιλίας του Μπους και σε ποιον απευθύνονταν τα λόγια του.

Ο Μπους θεώρησε δεδομένο ότι οι ΗΠΑ θα μπορούσαν να έχουν κερδίσει τον πόλεμο στο Βιετνάμ, αλλά ο πόλεμος χάθηκε εντός της Αμερικής. Οι φιλελεύθεροι πολιτικοί είχαν αλυσοδέσει τις δυνατότητες της στρατιωτικής τακτικής και η αντιπολεμική Αριστερά χαντάκωνε το ηθικό των στρατευμάτων. Η ουσία της ομιλίας, με άλλα λόγια, βρισκόταν ανάμεσα στις γραμμές, καθώς εντόπιζε τον πραγματικό εχθρό μέσα στην αίθουσα του Κογκρέσσου και στους δρόμους της Αμερικής. Το κοινό στο οποίο απευθυνόταν η ομιλία, λοιπόν, δεν ήταν το εκλογικό σώμα γενικά. Πόσο μάλλον οι καθηγητές και οι διανοούμενοι που θα αμφισβητούσαν την κατανόηση της ιστορίας από πλευράς Μπους. Ηταν η συντηρητική βάση των Ρεπουμπλικάνων την οποία θέλει να κινητοποιήσει η πτέρυγα Μπους εν όψει των εκλογών του 2008.

Κηνύγι μαγισσών

Οσοι κριτικάρισαν την ομιλία είχαν δίκιο, φυσικά, ότι η ιστορική αλήθεια δεν δικαιώνει τον ισχυρισμό του Προέδρου πως θα είχαμε κερδίσει τον πόλεμο, ούτε την αντίληψή του ότι ο πόλεμος χάθηκε λόγω προδοσίας. Αλλά περιορίζοντας την κριτική τους στις εμπειρικές λεπτομέρειες της ιστορίας, άφησαν τον πυρήνα του ιδεολογικού περιεχομένου της ομιλίας ανέγγιχτο. Επιτρέπουν έτσι να επιστρέψει το κυνήγι μαγισσών από την εποχή μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ ενάντια στους "πεμπτοφαλαγγίτες" στα χρόνια που θα ακολουθήσουν μετά την ήττα στο Ιράκ.

Οι πιο ευάλωτοι στο να γίνουν αποδιοπομπαίοι τράγοι για την ήττα στο Ιράκ είναι οι ίδιοι οι βετεράνοι που είναι ενάντια στον πόλεμο. Το περασμένο σαββατοκύριακο έγινε πορεία από αντιπολεμικούς βετεράνους έξω από το σπίτι της οικογένειας Μπους στο Κένεμπανκπορτ στο Μέιν. Η κατηγορία που εκτόξευσαν στους "Βετεράνους του Ιράκ ενάντια στον Πόλεμο" οι αντιδιαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί ήταν ότι δεν είναι αληθινοί βετεράνοι. Η δεξιά δημαγωγία που θέλει να αποφύγει την πολιτική συζήτηση για τον πόλεμο έχει σύνθημα "Υποστηρίξτε τους φαντάρους μας". Η αντιπολεμική αριστερά προσπαθώντας να απαντήσει χρησιμοποιεί συνθήματα τυπου "Φέρτε τους στρατιώτες μας πίσω". Ομως έτσι πάλι μένει ο πόλεμος εκτός συζήτησης. Με την Αριστερά και τη Δεξιά συνδυασμένα να μιλάνε περισσότερο για τους φαντάρους και λιγότερο για τον πόλεμο, το πεδίο μένει ελεύθερο για ένα πιθανό κύμα επίθεσης ενάντια στους στρατευμένους άντρες και γυναίκες που λένε όχι στον πόλεμο στο Ιράκ.

Οι σχολιασμοί για την ομιλία του Μπους, όταν περιορίζονται σε ιστορική κριτική, χάνουν και τους παραλληλισμούς με το παρόν που θα μπορούσαν να ξαναφέρουν την πολιτική στο προσκήνιο. Το φάντασμα των κομμουνιστών που θα εφορμούσαν από το Βορρά και θα έκαναν μακελειό μετά την αποχώρηση των Αμερικάνων βοήθησε να συνεχιστεί ο πόλεμος στο Βιετνάμ. Και παρόλο που πολλοί Αμερικάνοι θυμούνται αυτό το φάντασμα, λίγοι θυμούνται πως ποτέ δεν έγινε αυτό το μακελειό. Αυτό το κενό μνήμης επιτρέπει στην κυβέρνηση Μπους να κατασκευάζει την ψεύτικη αναλογία ότι, όπως στο Βιετνάμ, θα γίνει μακελειό και στο Ιράκ, αν φύγουμε πολύ γρήγορα.

Τα "πεδία θανάτου" της Καμπότζης που θυμήθηκε ο Μπους στην ομιλία του, κανονικά είναι μια ιστορική αναλογία ενάντια στη συνέχιση του πολέμου στο Ιράκ, όχι υπέρ της συνέχισης. Ηταν ο βομβαρδισμός της Καμπότζης από τις ΗΠΑ που εκτόξευσε τον αριθμό των θυμάτων και δημιούργησε το κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον για την άνοδο των Κόκκινων Χμερ. Οι Κόκκινοι Χμερ συνέχισαν τις σφαγές, αλλά όταν οι βιετναμέζοι Κομμουνιστές, οι εχθροί των ΗΠΑ, έκαναν επέμβαση για να σταματήσουν το ματοκύλισμα, οι ΗΠΑ έδωσαν κρυφά βοήθεια στο καθεστώς της Καμπότζης. Η αναλογία με το Ιράκ στην ιστορία της Καμπότζης που θέλει να ξεχνάει η κυβέρνηση Μπους είναι ότι τώρα, όπως και τότε, είναι η διάλυση μιας χώρας από τις ΗΠΑ που ανοίγει το δρόμο για την πολιτική βία και ότι τώρα, όπως και τότε, οι ΗΠΑ χρησιμοποιούν συνεταίρους που δεν είναι πρόθυμοι να κυβερνηθούν και θα βυθιστούν στο αίμα αν φύγουμε.

Ο μεγάλος αριθμός βιετναμέζων προσφύγων, που ακολούθησαν τον αμερικάνικο στρατό έξω από το Βιετνάμ, δεν ήταν, όπως υπονοεί ο Μπους, απόδειξη της εκτεταμένης κομμουνιστικής καταστολής, όταν οι αμερικάνοι εγκατέλειψαν τους συμμάχους τους στο Νότιο Βιετνάμ. Οντως αντίποινα υπήρξαν μετά την πτώση της Σαϊγκόν το Μάη του 1975 αλλά οι πρόσφυγες είναι επίσης απόδειξη της απόγνωσης που δημιουργούν οι σαρωτικοί βομβαρδισμοί και η καταστροφή των αγροτικών περιοχών.

Υπάρχουν πολλά περισσότερα ζητήματα, πέρα από ιστορική ανάλυση και στοιχεία, διότι στο σύνολό της η ιστορία της μετανάστευσης από το Βιετνάμ περιλαμβάνει ταξικά ζητήματα που ξαναπαίζονται σήμερα στο Ιράκ, ζητήματα που για την Ουάσιγκτον θα παρέμεναν λησμονημένα. Καθώς μαινόταν ο πόλεμος στο Βιετνάμ, οι πλούσιοι και μορφωμένοι που συνδέονταν με τους Αμερικάνους έφυγαν μαζικά και έτσι άφησαν τους φτωχούς να πολεμάνε (και από τις δύο πλευρές) ενώ αφαίμαξαν τη χώρα από οικονομικό και κοινωνικό κεφάλαιο που χρειαζόταν απεγνωσμένα όταν τελείωσε ο πόλεμος. Τώρα, όπως και τότε, είναι οι κομπραδόροι με τα πτυχία από αμερικάνικα πανεπιστήμια και τους δεσμούς με τις Δυτικές Πολυεθνικές που φεύγουν απ' το Ιράκ και παρακολουθούν τον πόλεμο απ' το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη.

Σύνδρομο

Μετά τη νίκη των ΗΠΑ στον πρώτο πόλεμο κατά του Ιράκ το 1990-91, ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζορτζ Μπους, είπε πως το "σύνδρομο του Βιετνάμ" είχε πλέον αποβληθεί από τις ΗΠΑ και ποτέ ξανά το αμερικάνικο έθνος δεν θα φοβόταν επανάληψη αυτού του άδοξου κεφάλαιου της ιστορίας. Ημουν σκεπτικός τότε, και όταν έρευνες, μεταξύ των οποίων και δική μου, αποκάλυψαν πόσο ισχυρή επιρροή στους Αμερικάνους είχε η θεωρία της προδοσίας για τον πόλεμο στο Βιετνάμ, ήξερα πως θα παρέμενε παράγοντας στην πολιτική τους κουλτούρα για πολύ καιρό.

Το φθινόπωρο του 2004, έγραψα ότι οι επερχόμενες προεδρικές εκλογές θα περιστρέφονταν "μόνο γύρω από το Βιετνάμ". Στο κάτω κάτω, η προεκλογική εκστρατεία ξεκίνησε με το να παρομοιάζουν τον Τζόν Κέρι με την "Τζέιν Φόντα από το Ανόι". Τελείωσε με την ήττα του Κέρι να φορτώνεται από κάποιους αναλυτές στις βρόμικες επιθέσεις που δέχθηκε για την πολεμική του δράση στο Βιετνάμ. Ισως τελικά οι εκλογές εκείνες περιστράφηκαν γύρω από το Βιετνάμ και ίσως και στις επόμενες να γίνει το ίδιο.

Ο Τζέρι Λεμπκ είναι καθηγητής Κοινωνιολογίας στο Κολέγιο Χόλι Κρος της Μασαχουσέτης. Είναι βετεράνος του Βιετνάμ και συγγραφέας βιβλίων για την πολιτική κληρονομιά του πολέμου του Βιετνάμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Συλλαλητήριο 8 Σεπτέμβρη

Τα ΜΜΕ εν όψει της Διεθνούς Εκθεσης Θεσσαλονίκης, προβάλλουν μόνο τις ομιλίες των πολιτικών αρχηγών που θα γίνουν στη διάρκειά της. Ομως παρότι οι εκλογές θα είναι μόλις μια βδομάδα μετά, η ΔΕΘ δεν πρόκειται να είναι μόνο προεκλογικές συγκεντρώσεις.

Το πανεργατικό συλλαλητήριο που οργανώνεται το Σάββατο 8 Σεπτέμβρη θα είναι ένας σημαντικός σταθμός. Κάθε χρόνο το συλλαλητήριο στη ΔΕΘ γίνεται δείκτης της οργής των εργατών και όλου του κόσμου ενάντια στη λιτότητα και την ανεργία. Επαιξαν ρόλο για να φτάσει ο Καραμανλής στο αδιέξοδο που τον ανάγκασε να πάει για εκλογές. Αρα, όλοι οι εργαζόμενοι και όλοι οι φοιτητές έχουν κάθε λόγο να βρίσκονται στο Αγαλμα Βενιζέλου στις 6μμ. Για να διεκδικήσουμε αυξήσεις, προσλήψεις και κοινωνικές δαπάνες και όχι εξοπλισμούς, όχι προϋπολογισμό λιτότητας, όποια και αν είναι η κυβέρνηση που θα τον καταθέσει. Για να σταματήσουμε κάθε σχέδιο διάλυσης του ασφαλιστικού και λεηλασίας των συντάξεων. Φέτος θα είναι ακόμη μια ευκαιρία να εκφράσουμε το θυμό μας ενάντια στις πολιτικές των περικοπών που οδήγησαν στην απώλεια ανθρώπινων ζωών και καταστροφή εκατοντάδων χιλιάδων στρεμμάτων πράσινου από τις πυρκαγιές.

Τα συνδικάτα ήδη προετοιμάζουν και κάνουν βήματα για να οργανώσουν τη συμμετοχή. Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης κυκλοφόρησε προκήρυξη για όλους τους εργατικούς χώρους της πόλης καλώντας σε μαζική συμμετοχή στο συλλαλητήριο. Ενώ, την Τετάρτη, 5 Σεπτέμβρη, στη Θεσσαλονίκη γίνεται σύσκεψη όλων των εργατικών σωματείων της πόλης, στην τελική ευθεία για το συλλαλητήριο. Το ΕΚΘ βάζει στο κέντρο των διεκδικήσεων του τη στήριξη στις κρατικές βιομηχανίες της πόλης, την ΕΛΒΟ και τη Βιομηχανία Ζάχαρης και την προστασία των εργαζομένων στη ΒΙΑΜΥΛ και την ΒΑΛΚΑΝ ΕΞΠΟΡΤ.

Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ έχουν κυκλοφορήσει αφίσα και τετρασέλιδο διακήρυξης που συμπυκνώνει τα αιτήματα των συνδικάτων, καλώντας στο συλλαλητήριο με κεντρικό σύνθημα: "Φτάνει πια. Αγωνιζόμαστε για μια πολιτική που δεν θα υποτάσσεται στα κέρδη των επιχειρήσεων αλλά στον εργαζόμενο και τις ανάγκες του. Κόκκινη κάρτα σε όλες τις αντεργατικές πολιτικές".

Η ΕΝΑΝΤΙΑ της Θεσσαλονίκης με εξορμήσεις σε πλατείες και εργατικούς χώρους θα συνεχίσει τις επόμενες βδομάδες και να οργανώνει την κινητοποίηση. "Δεν θα αφήσουμε να μονοπωλήσουν τη ΔΕΘ, οι προεκλογικές συγκεντρώσεις του Καραμανλή και του Παπανδρέου. Δίνουμε τις δυνάμεις μας ώστε το στίγμα να το δώσει ο κόσμος που θα διαδηλώσει και είμαστε σίγουροι ότι θα είναι πολύς", μας λέει ο Μπάμπης από τη Θεσσαλονίκη, "ελπίζουμε ότι η φετινή διαδήλωση της ΔΕΘ θα είναι και η αποχαιρετιστήρια για την κυβέρνηση του Καραμανλή".

εργατικη αλληλεγγυη

“Ασύμμετρη απειλή” είναι η κυβέρνηση Καραμανλή

«Ασύμμετρη απειλή είναι η κυβέρνηση του Καραμανλή», φώναξαν χιλιάδες διαδηλωτές τη Δευτέρα 27 Αυγούστου, εκφράζοντας την οργή τους απέναντι στην κυβέρνηση των εμπρηστών που δολοφόνησαν μέσα σε πέντε ημέρες δεκάδες συνανθρώπους μας και κατέστρεψαν χιλιάδες στρέμματα δάσους στο όνομα των περικοπών και του κέρδους.

Την ώρα που οι υπουργοί της κυβέρνησης μιλούσαν για εθνικό πένθος και ομοψυχία, η συγκέντρωση στα Προπύλαια που καλούσε την ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α έδινε μία πρώτη απάντηση στα ψέματα και την υποκρισία τους. *«Ανθρωποι κάηκαν ζωντανοί στην Πελοπόννησο και σε όλη την Ελλάδα γιατί έχουμε μία αδίστακτη κυβέρνηση που έχει διαλύσει τα πάντα και έχει ανοίξει το δρόμο με τις βάρβαρες περικοπές για να γίνονται αυτά τα εγκλήματα»*, είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** από την ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α, στο ξεκίνημα της συγκέντρωσης. *«Στο όνομα της Ολυμπιάδας, στο όνομα των εξοπλισμών, στο όνομα του να δυναμώσουν την αστυνομία, διαλύσανε τις πυροσβεστικές υπηρεσίες και σήμερα φτάσαμε να έχουμε αυτό το τρομακτικό ολοκαύτωμα.*

Αυτοί οι νεκροί είναι δικοί μας, αυτή τη θλίψη δεν τη μοιραζόμαστε με τον Καραμανλή, δεν την μοιραζόμαστε με τον Βουλγαράκη και τον Πολύδωρα, δεν την μοιραζόμαστε με αυτά τα καθάρματα που έρχονται και μας μιλάνε για εθνική ενότητα και για ασύμμετρες απειλές. Που τολμάνε να λένε ότι πίσω από τις φωτιές είναι τρομοκράτες, είναι αναρχικοί, είναι αντιεξουσιαστές. Είναι πρόκληση και δεν θα τους αφήσουμε. Είναι οι ίδιοι ένοχοι, είναι οι ίδιοι εγκληματίες. Και γι' αυτό ξεσηκωνόμαστε. Δεν θα τους αφήσουμε. Θα τους τιμωρήσουμε για τους νεκρούς, χτίζοντας ένα μαζικό κίνημα αντίστασης. Θα μας βρούνε στους δρόμους, στα πανεπιστήμια, στους εργατικούς χώρους. Το αίμα των χαμένων, ο κόσμος που συνεχίζει να καίγεται είναι μία τραγική προειδοποίηση ότι αυτοί οι βάρβαροι εγκληματίες δεν θα σταματήσουνε αν δεν τους ανατρέψουμε. Αντίσταση και ανατροπή. Η σημερινή διαδήλωση είναι μόνο η αρχή».

«Καμία βουβή διαμαρτυρία δεν πρόκειται να πνίξει την οργή για τους ανθρώπους που χάθηκαν και για το περιβάλλον που καταστράφηκε», είπε ο Κώστας Παπαδάκης δικηγόρος, μέλος τη ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α. *«Καμία εθνική ομοψυχία δεν πρόκειται να μας κάνει να σιωπήσουμε για να ανεχθούμε τη μετάθεση των ευθυνών, από ένα κράτος που όταν μπορεί δεν θέλει και όταν θέλει δεν μπορεί να προστατέψει το περιβάλλον, στους ίδιους εκείνους τους οποίους πάντα με διαφορετικές μορφές στοχοποιεί. Είμαστε εδώ για να αποτρέψουμε την μετάθεση των ευθυνών, τη δαιμονολογία, τη νέα τρομοϋστερία και τη στοχοποίηση. Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε ένα κράτος δύο κυβερνήσεων, που δε σεβάστηκαν το περιβάλλον και που το αντιμετώπισαν, μόνο και μόνο σαν πηγή εμπορευματοποίησης. Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε δύο κυβερνήσεις που δαπάνησαν δισεκατομμύρια για πολεμικούς εξοπλισμούς, χωρίς να θελήσουν να φροντίσουν για την επάρκεια υλικών και εξοπλισμών πυρόσβεσης. Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε δύο κυβερνήσεις που διέλυσαν την πυροσβεστική, την άφησαν χωρίς έμψυχο δυναμικό και το έμψυχο δυναμικό το οποίο προσέλαβαν άλλοτε δεν το εκπαίδευαν με αποτέλεσμα να έχουμε νεκρούς πυροσβέστες αυτό το καλοκαίρι. Είμαστε εδώ για να απαιτήσουμε λεφτά για την προστασία του περιβάλλοντος και όχι για τους εξοπλισμούς, αποζημιώσεις στα θύματα, προστασία των δασών και του περιβάλλοντος.*

Εξοπλισμοί

Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε όλους τους μηχανισμούς της εξουσίας, της κεντρικής και τοπικής αυτοδιοίκησης που χρόνια ολόκληρα δεν έχει λάβει κανένα μέτρο για την κινητοποίηση του λαϊκού παράγοντα και την περιφρούρηση του περιβάλλοντος. Είμαστε εδώ για να τονίσουμε ότι ο λαός πρέπει και αυτή τη φορά να πάρει την τύχη του στα χέρια του. Να σβήσει τις φωτιές, να σβήσει μαζί τους εκείνους που ευθύνονται για το ανάμά τους, για την εξάπλωσή τους και για την υποταγή του περιβάλλοντος στην εμπορευματοποίηση».

Αμέσως μετά οι διαδηλωτές απλώνοντας τα πανώ στο δρόμο βάδισαν προς τη βουλή φωνάζοντας «στείλτε τα ΜΑΤ να σβήνουν τις φωτιές και όχι να κυνηγάνε τους διαδηλωτές», «οι περικοπές βάζουν τις φωτιές δολοφόνοι είναι οι καπιταλιστές», «λεφτά για καναντέρ και πυροσβεστική, όχι άλλοι πραίτορες και εξοπλισμοί», «Βύρωνα Κωστάκη τα έχετε χαμένα μέχρι να ξυπνήσετε θα είναι όλα καμένα», «ενάντια στο σύστημα που δολοφονεί, κάτω η κυβέρνηση του Καραμανλή».

Στην κεφαλή της πορείας διαδηλωτές κρατούσαν συμβολικά ένα μαύρο φέρετρο το οποίο και επέδωσαν στον επικεφαλής της Αστυνομίας για να το μεταφέρει στους υπεύθυνους. Επάνω υπήρχε αφίσα με σύνθημα «οι νεκροί δικοί μας, τα κέρδη και τα τσιμέντα δικά τους».

Στη διάρκεια της πορείας δυνάμεις των ΜΑΤ ακολουθούσαν τους διαδηλωτές, ενώ μετά τη βουλή επιχείρησαν προκλητικά να περικυκλώσουν την διαδήλωση.

Μάλιστα στο τέλος της πορεία επιτέθηκαν αναίτια στους διαδηλωτές και έφτασαν να πετάξουν ακόμα και χημικά σε διαδηλωτές που αποχωρούσαν στην οδό Ιπποκράτους και Ακαδημίας τραυματίζοντας και στέλνοντας στο νοσοκομείο με αναπνευστικό πρόβλημα τον Γιώργο Αλεξάτο, μέλος του Συντονιστικού της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α.

«Καλούμε τα συνδικάτα, τους φορείς και κάθε αντιστεκόμενο πολίτη να σταθεί στο πλευρό του κόσμου που η δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης τον εγκαταλείπει στο έλεος της πυρκαγιάς. Για να δώσουμε τη μάχη να αναγκάσουμε τώρα την κυβέρνηση να στείλει εναέρια μέσα και πυροσβεστικά και να σβήσει τις φωτιές. Για να μην τολμήσουν να ξαναφέρουν την αναθεώρηση του άρθρου 24. Για να δώσουν πραγματικές ενισχύσεις στους πυρόπληκτους και όχι προεκλογικά ψίχουλα», αναφέρει σε ανακοίνωσή της ΕΝ.ΑΝΤΙ.Α

Μετά την πρώτη αυτή απάντηση που χάλασε το κλίμα εθνικής ομοψυχίας που προσπάθησε να στήσει ο Καραμανλής η συνέχεια θα δοθεί στις διαδηλώσεις που οργανώνονται τις επόμενες ημέρες στις άλλες πόλεις. Την ίδια ώρα με την Αθήνα αντίστοιχη κινητοποίηση γινόταν στην Πάτρα, ενώ την Τρίτη 28/8 σειρά είχε το Ρέθυμνο και η Θεσσαλονίκη, την Τετάρτη 29/8 το Ηράκλειο, στις 6.30μμ στα Λιοντάρια, την Πέμπτη 30/8 τα Γιάννενα στις 7μμ στη Νομαρχία και την ίδια ημέρα τα Χανιά στις 8μμ στην Αγορά. Την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο γινόταν σύσκεψη στη ΓΣΕΕ για να αποφασιστεί η απάντηση των συνδικάτων.

Η μάχη χρειάζεται να συνεχιστεί και σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολή και γειτονιά, για να οργανώσουμε τις μάχες ενάντια στις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις αλλά και για να δυναμώσουμε την αριστερά της αντικαπιταλιστικής προοπτικής, που παλεύει για να δυναμώσει την αντίσταση κόντρα στη λιτότητα, τις περικοπές, παλεύοντας για την ανατροπή του δολοφονικού και δασοκτόνου συστήματος, του καπιταλισμού.

Κ.Θ.